

Euroopan unionin virallinen lehti

L 201

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

51. vuosikerta

30. heinäkuuta 2008

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 733/2008, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2008, kolmansista maista peräisin olevien maataloustuotteiden tuontiedellytyksistä Tšernobylin ydinvoimalaonnettomuuden jälkeen (Kodifioitu toisinto) 1
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 734/2008, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2008, aavan meren haavoittuvien meriekosysteemien suojelusta pohjakalastuksessa käytettävien pyydysten haittavai-
kutuksilta 8
- Komission asetus (EY) N:o 735/2008, annettu 29 päivänä heinäkuuta 2008, kiinteistä tuontiarvoista
tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 14
- ★ Komission asetus (EY) N:o 736/2008, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2008, perustamissopimuk-
sen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta kalastustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan
pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen ... 16
- ★ Komission asetus (EY) N:o 737/2008, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2008, yhteisön vertailu-
laboratorioiden nimeämisestä äyriäisten tauteja, raivotautia ja nautojen tuberkuloosia varten,
lisävastuualueiden ja -tehtävien vahvistamisesta raivotautia ja nautojen tuberkuloosia tutkiville
yhteisön vertailulaboratorioille sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY)
N:o 882/2004 liitteen VII muuttamisesta 29
- ★ Komission asetus (EY) N:o 738/2008, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2008, tiettyjen rajoittavien
toimenpiteiden käyttöönotosta entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen
toimeksiannon tehokkaan täytäntöönpanon tukemiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 1763/2004
muuttamisesta 12. kerran 33
- ★ Komission asetus (EY) N:o 739/2008, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2008, jäsenvaltioiden, ei
kuitenkaan Espanjan, Ranskan, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan, lipun alla purjehtivien
alusten pilkkupagellin kalastuksen kieltämisestä ICES-alueilla VI, VII ja VIII (yhteisön vedet ja
vedet, jotka eivät kuulu kolmansien maiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan) 34

Hinta: 18 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

- ★ **Komission asetus (EY) N:o 740/2008, annettu 29 päivänä heinäkuuta 2008, asetuksen (EY) N:o 1418/2007 muuttamisesta jätteiden viennissä tiettyihin maihin noudatettavien menettelyjen osalta ⁽¹⁾** 36

Komission asetus (EY) N:o 741/2008, annettu 29 päivänä heinäkuuta 2008, asetuksella (EY) N:o 996/97 avatussa nautaeläinten jäädytettyä kuvelihaa koskevassa tariffikiintiössä 1 päivän heinäkuuta 2008 ja 30 päivän kesäkuuta 2009 väliseksi ajaksi haettujen tuontitodistusten myöntämisestä 45

DIREKTIIVIT

- ★ **Komission direktiivi 2008/81/EY, annettu 29 päivänä heinäkuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY muuttamisesta difenakumin lisäämiseksi tehoaineena liitteeseen I ⁽¹⁾** 46

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON YHTEISELLÄ PÄÄTÖKSENTEKOMENETTELYLLÄ TEKEMÄT PÄÄTÖKSET

- ★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 742/2008/EY, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2008, yhteisön osallistumisesta useiden jäsenvaltioiden käynnistämään tutkimus- ja kehitysohjelmaan iäkkäiden ihmisten elämänlaadun parantamiseksi uuden tieto- ja viestintäteknologian avulla ⁽¹⁾** 49
- ★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 743/2008/EY, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2008, yhteisön osallistumisesta useiden jäsenvaltioiden käynnistämään tutkimus- ja kehitystyötä tekevien pienten ja keskisuurten yritysten tukemiseen tähtäävään tutkimus- ja kehitysohjelmaan ⁽¹⁾** 58

- II *EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista*

PÄÄTÖKSET

Neuvosto

2008/624/EY:

- ★ **Neuvoston päätös, tehty 8 päivänä heinäkuuta 2008, alueiden komitean neljän ranskalaisen jäsenen ja neljän ranskalaisen varajäsenen nimeämisestä** 68

KANSAINVÄLISILLÄ SOPIMUKSILLA PERUSTETTUIJEN ELINTEN ANTAMAT SÄÄDÖKSET

- ★ **Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UN-ECE) sääntö nro 30 – Yhdenmukaiset vaatimukset, jotka koskevat moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen ilmarenkaiden hyväksyntää** 70

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 733/2008,

annettu 15 päivänä heinäkuuta 2008,

kolmansista maista peräisin olevien maataloustuotteiden tuontiedellytyksistä Tšernobylin ydinvoimalaonnettomuuden jälkeen

(Kodifioitu toisinto)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

noudattaen, sanotun kuitenkin rajoittamatta elintarvikkeiden ja rehujen radioaktiivisen saastumisen sallituista enimmäistasoista ydinonnettomuuden jälkeen tai muun säteilyhäätötilan jälkeen 22 päivänä joulukuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 3954/87 ⁽³⁾ säännösten soveltamista, tarvittaessa tulevaisuudessa.

(1) Kolmansista maista peräisin olevien maataloustuotteiden tuontiedellytyksistä Tšernobylin ydinvoimalaonnettomuuden jälkeen 22 päivänä maaliskuuta 1990 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 737/90 ⁽¹⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽²⁾. Sen vuoksi mainittu asetus olisi selkeyden ja järjestyksen takia kodifioitava.

(2) Tšernobylin ydinvoimalaitoksessa 26 päivänä huhtikuuta 1986 tapahtuneen onnettomuuden vuoksi huomattavia määriä radioaktiivisia alkuaineita levisi ilmakehään.

(3) Yhteisön tehtävänä olisi edelleen Tšernobylin onnettomuuden erityisseurannan osalta huolehtia siitä, että mahdollisesti saastuneita ja ihmisravinnoksi tarkoitettuja maataloustuotteita ja jalostettuja maataloustuotteita tuodaan yhteisöön ainoastaan yhteisiä yksityiskohtaisia sääntöjä

(4) Kyseisten yksityiskohtaisten sääntöjen on suojattava kuluttajien terveyttä, ylläpidettävä markkinoiden yhtenäisyyttä vahingoittamatta tarpeettomasti yhteisön ja kolmansien maiden välistä kauppaa sekä estettävä kaupan vääristymät.

(5) Näiden enimmäistasojen noudattamista olisi edelleen valvottava soveltuvien tarkastuksien, jotka voivat johtaa tuontikieltoihin, jos tasoja ei noudateta.

(6) Monien maataloustuotteiden radioaktiivinen saastuminen on vähentynyt ja vähenee edelleen ennen Tšernobylin onnettomuutta vallinneelle tasolle. Tämän vuoksi olisi otettava käyttöön menettely, jolla kyseiset tuotteet voidaan jättää tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.

(7) Ei ole syytä soveltaa eläinten terveyttä koskevista säännöistä tiettyjen elävien sorkka- ja kavioläntien yhteisöön tuonnin ja yhteisön kautta kuljetuksen osalta 26 päivänä huhtikuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/68/EY ⁽⁴⁾ 14 artiklassa tarkoitettua menettelyä, koska tämä asetus kattaa kaikki ihmisravinnoksi tarkoitettut maataloustuotteet ja jalostetut maataloustuotteet.

⁽¹⁾ EYVL L 82, 29.3.1990, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽²⁾ Katso liite III.

⁽³⁾ EYVL L 371, 30.12.1987, s. 11. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (Euratom) N:o 2218/89 (EYVL L 211, 22.7.1989, s. 1).

⁽⁴⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 321, oikaisu EUVL L 226, 25.6.2004, s. 128.

- (8) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet olisi hyväksyttävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lukuun ottamatta liitteessä I lueteltuja ihmisravinnoksi soveltumattomia tuotteita ja 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle mahdollisesti jätettäviä tuotteita, tätä asetusta sovelletaan tuotteisiin, jotka ovat peräisin kolmansista maista ja joita tarkoitetaan:

- a) perustamissopimuksen liitteessä I;
- b) glukoosista ja laktoosista 7 päivänä marraskuuta 2006 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1667/2006 ⁽²⁾;
- c) muna-albumiinin ja maitoalbumiinin yhteisestä kauppajärjestelmästä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2783/75 ⁽³⁾;
- d) tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä 6 päivänä joulukuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3448/93 ⁽⁴⁾.

2 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovuttaminen edellyttää tämän artiklan 2 kohdassa vahvistettujen enimmäistasojen noudattamista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden voimassa olevien säännösten noudattamista:

2. Suurin radioaktiivisuuskertymä isotooppeina cesium-134 tai cesium-137 ⁽⁵⁾:

- a) 370 becquereliä kilogrammassa liitteessä II lueteltujen maidon ja maitotuotteiden sekä 4–6 kuukauden ikäisten vauvojen erityisravinnoksi tarkoitettujen, sellaisenaan kyseisen henkilöryhmän ravitsemustarpeita vastaavien ja selvästi tunnistettavissa ja merkinnöin ”äidinmaidonkorvike” varustetuissa vähittäismyyntipakkauksissa olevien elintarvikkeiden osalta;

- b) 600 becquereliä kilogrammassa muiden kyseisten tuotteiden osalta.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä tarkastuksia sen varmistamiseksi, että 2 artiklan 2 kohdassa vahvistettuja enimmäistasoja noudatetaan 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, ja otettava huomioon alkuperämaan saastumisaste.

Tarkastukset voivat sisältää myös vientitodistusten esittämisen.

Tarkastustuloksen mukaisesti jäsenvaltioiden on toteutettava 2 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen kieltäminen tapauskohtaisesti tai yleisesti tietyn tuotteen osalta.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki tämän asetuksen soveltamiseen liittyvät tiedot ja erityisesti tapaukset, joissa enimmäistasoja ei ole noudatettu.

Komissio välittää nämä tiedot muille jäsenvaltioille.

3. Todettaessa toistuvasti, että enimmäistasoja ei ole noudatettu, tarvittavat toimenpiteet voidaan toteuttaa 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Nämä toimenpiteet voivat käsittää jopa kyseisestä kolmannesta maasta peräisin olevien tuotteiden tuontikiellon.

4 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt tämän asetuksen soveltamisesta sekä liitteessä I olevaan tuotteiden luetteloon ja tämän asetuksen soveltamisalaan kuulumattomien tuotteiden luetteloon mahdollisesti tehtävät muutokset hyväksytään 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5 artikla

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määrääjäksi vahvistetaan yksi kuukausi.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ EUVL L 312, 11.11.2006, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 104. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2916/95 (EYVL L 305, 19.12.1995, s. 49).

⁽⁴⁾ EYVL L 318, 20.12.1993, s. 18. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2580/2000 (EYVL L 298, 25.11.2000, s. 5).

⁽⁵⁾ Tiivistettyihin tai kuivattuihin tuotteisiin sovellettava taso lasketaan nautintavalmiiksi saatetun tuotteen perusteella.

6 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 737/90 sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä III luetelluilla asetuksilla.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

7 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen voimassaolo päättyy:

- a) 31 päivänä maaliskuuta 2010, jollei neuvosto ennen kyseistä päivämäärää toisin päättä, erityisesti jos 4 artiklassa tarkoitettu soveltamisalan ulkopuolelle jätettyjen tuotteiden luettelo kattaa kaikki ihmisravinnoksi soveltuvat tuotteet, joihin tätä asetusta sovelletaan,
- b) heti asetuksen (Euratom) N:o 3954/87 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komission asetuksen tullessa voimaan, jos tämä voimaantulo tapahtuu ennen 31 päivää maaliskuuta 2010.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä heinäkuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. BARNIER

LIITE I

Ihmisravinnoksi soveltumattomat tuotteet

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0101 10 10 ex 0101 90 19	Kilpahevoset
ex 0106	Muut (elävät eläimet, lukuun ottamatta kesyjä kaneja ja kyyhkysia: joita ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi)
0301 10	Koristekalat
0408 11 20 0408 19 20 0408 91 20 0408 99 20	Kuorettomat munat ja munankeltuaiset, ravintotarkoituksiin kelpaamattomat ⁽¹⁾
ex 0504 00 00	Syötäväksi kelpaamattomat muiden eläinten kuin kalan suolet, rakot ja vatsat, kokonaisina tai paloina
0511 10 00 ex 0511 91 90 0511 99	Muualle kuulumattomat eläinalkuperää olevat tuotteet, lukuun ottamatta syötävää eläimenverta; ihmisravinnoksi soveltumattomat kuolleet 1 tai 3 ryhmään kuuluvat eläimet
ex 0713	Kuivattu, silvitty palkovilja, myös kalvoton tai halkaistu, kylvämiseen tarkoitettu
1001 90 10	Spelttivehnä, kylvämiseen tarkoitettu ⁽¹⁾
1005 10 11 1005 10 13 1005 10 15 1005 10 19	Hybridimaissi, kylvämiseen tarkoitettu ⁽¹⁾
1006 10 10	Riisi, kylvämiseen tarkoitettu ⁽¹⁾
1007 00 10	Hybrididurra, kylvämiseen tarkoitettu ⁽¹⁾
1201 00 10 1202 10 10 1204 00 10 1205 10 10 1206 00 10 1207 20 10 1207 40 10 1207 50 10 1207 91 10 1207 99 15	Öljysiemenet ja -hedelmät, myös murskatut, kylvämiseen tarkoitettut ⁽¹⁾
1209	Siemenet, hedelmät ja itiöt, jollaisia käytetään kylvämiseen
1501 00 11	Sianihra (laardi) ja muu sianrasva muuhun teolliseen käyttöön kuin elintarvikkeiden valmistukseen ⁽¹⁾
1502 00 10	Nautaeläinten, lampaan tai vuohen rasva, joka ei kuulu nimikkeeseen 1503, muuhun teolliseen käyttöön kuin elintarvikkeiden valmistukseen ⁽¹⁾
1503 00 11	Laardisteariini ja oleosteariini, teolliseen käyttöön tarkoitettu ⁽¹⁾
1503 00 30	Taliöljy, muuhun teolliseen käyttöön kuin elintarvikkeiden valmistukseen ⁽¹⁾
1505 00	Villarasva ja siitä saadut rasva-aineet (myös lanoliini)
1507 10 10 1507 90 10	Soijaöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat, muuhun tekniseen tai teolliseen käyttöön kuin elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitettut ⁽¹⁾
1508 10 10 1508 90 10	Maapähkinäöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat, muuhun tekniseen tai teolliseen käyttöön kuin elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitettut ⁽¹⁾
1511 10 10	Palmuöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat, muuhun tekniseen tai teolliseen käyttöön kuin elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitettut ⁽¹⁾

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1511 90 91 1512 11 10 1512 19 10 1512 21 10 1512 29 10 1513 11 10 1513 19 30 1513 21 10 1513 29 30 1514 11 10 1514 19 10 1514 91 10 1514 99 10 1515 19 10 1515 21 10 1515 29 10 1515 50 11 1515 50 91 1515 90 21 1515 90 31 1515 90 40 1515 90 60 1516 20 95	Muut öljyt, muuhun tekniseen tai teolliseen käyttöön kuin elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitettut ⁽¹⁾
1515 30 10	Risiiniöljy ja sen jakeet, synteettisten tekstiilikuitujen tai muovien valmistukseen käytettävän aminoundekaanihapon valmistukseen ⁽¹⁾
1515 90 11	Kiinanpuuöljy (tung-öljy); jojoba- ja oiticacaöljy; myrttivaha ja japaninvaha; niiden jakeet
1518 00 31 1518 00 39	Rasvaisten kasviöljyjen seokset, nestemäiset, muuhun tekniseen tai teolliseen käyttöön kuin elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitettut ⁽¹⁾
2207 20 00	Denaturoitu etyylialkoholi (etanoli) ja muut denaturoidut väkevät alkoholijuomat, väkevyydestä riippumatta
3824 10 00	Valmistetut sitomisaineet valumuotteja ja -sydämiä varten
4501	Luonnonkorkki, raaka tai yksinkertaisesti valmistettu; korkkijätteet; rouhittu, rakeistettu tai jauhettu korkki
5301 10 00 5301 21 00 5301 29 00	Pellava, raaka tai käsitelty, ei kuitenkaan kehrätty
5302	Hamppu (<i>Cannabis sativa</i> L.), raaka tai käsitelty, ei kuitenkaan kehrätty; hamppurohtimet ja -jätteet (myös lankajätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput)
ex ryhmä 6	Elävät puut ja muut elävät kasvit, ei kuitenkaan alanimikkeeseen 0601 20 10 kuuluvat sikurit elävinä kasveina tai juurina

⁽¹⁾ Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava asiaa koskeissa yhteisön säännöksissä määrättyjä edellytyksiä.

*LIITE II***Maito ja maitotuotteet, joihin sovelletaan 370:n Bq/kg enimmäistasoa**

CN-koodit 0401

0402

0403 10 11–39

0403 90 11–69

0404

*LIITE III***Kumottu asetus ja luettelo sen muutoksista**

Neuvoston asetus (ETY) N:o 737/90
(EYVL L 82, 29.3.1990, s. 1).

Neuvoston asetus (EY) N:o 686/95
(EYVL L 71, 31.3.1995, s. 15).

Neuvoston asetus (EY) N:o 616/2000
(EYVL L 75, 24.3.2000, s. 1).

Neuvoston asetus (EY) N:o 806/2003
(EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

Ainoastaan liitteessä III oleva 7 alakohta

LIITE IV

Vastaavuustaulukko

Asetus (ETY) N:o 737/90	Tämä aset
1 artiklan johdantokappale	1 artiklan johdantokappale
1 artiklan ensimmäinen luetelmakohta	1 artiklan a alakohta
1 artiklan toinen luetelmakohta	1 artiklan b alakohta
1 artiklan kolmas luetelmakohta	1 artiklan c alakohta
1 artiklan neljäs luetelmakohta	1 artiklan d alakohta
1 artiklan viides luetelmakohta	—
2 artikla	2 artiklan 1 kohta
3 artiklan johdantokappaleen ensimmäinen lause	—
3 artiklan johdantokappaleen toinen lause	2 artiklan 2 kohdan johdantokappale
3 artiklan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	2 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas virke	3 artiklan 1 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta
4 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen virke	3 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
5 artiklan ensimmäinen ja toinen virke	3 artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
6 artikla	4 artikla
7 artiklan 1 ja 2 kohta	5 artiklan 1 ja 2 kohta
7 artiklan 3 kohta	—
—	6 artikla
8 artiklan ensimmäinen kohta	7 artiklan ensimmäinen kohta
8 artiklan toisen kohdan johdantokappale	7 artiklan toisen kohdan johdantokappale
8 artiklan toisen kohdan 1 alakohta	7 artiklan toisen kohdan a alakohta
8 artiklan toisen kohdan 2 alakohta	7 artiklan toisen kohdan b alakohta
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
—	Liite III
—	Liite IV

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 734/2008,**annettu 15 päivänä heinäkuuta 2008,****aavan meren haavoittuvien meriekosysteemien suojelusta pohjakalastuksessa käytettävien pyydysten haittavaikutuksilta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisö on sopimuspuolena Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksessa ja hajallaan olevien kalakan-
tojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja
hoitoa koskevassa 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn
Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen
määräysten täytäntöönpanosta tehdyssä sopimuksessa.
Näissä kansainvälisissä sopimuksissa määrätään valtioiden
velvollisuudesta tehdä yhteistyötä aavan meren elollisten
luonnonvarojen säilyttämiseksi ja määrätään, että tällaista
yhteistyötä on tehtävä suoraan valtioiden välillä tai sopi-
vien osa-alueellisten tai alueellisten kalastuksenhoitojärjes-
töjen tai -järjestelyjen kautta.
- (2) Alueellisen kalastuksenhoitojärjestön tai -järjestelyn puut-
tuminen ei vapauta valtioita niiden merioikeuden mukai-
sesta velvoitteesta toteuttaa kansalaistensa osalta toimen-
piteitä, jotka ovat tarpeen aavan meren elollisten luon-
nonvarojen säilyttämiseksi, mukaan luettuna haavoittu-
vien meriekosysteemien suojelu kalastustoiminnan haittal-
lisilta vaikutuksilta.
- (3) Elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä
hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä
joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o
2371/2002 ⁽²⁾ 2 artiklassa säädetään, että yhteisessä ka-
lastuspolitiikassa noudatetaan ennalta varautumisen peri-

aatetta toteuttamalla toimenpiteitä, joilla minimoidaan
kalastustoimien vaikutukset meriekosysteemeihin. Saman
asetuksen 7 artiklassa säädetään, että komissio voi joko
jonkin jäsenvaltion perustellusta pyynnöstä tai omasta
aloitteestaan päättää kiireellisistä toimenpiteistä, jos on
olemassa näyttöä siitä, että kalastuksesta aiheutuu välittö-
miä toimia vaativa vakava uhka elollisten vesiluonnonva-
rojen säilyttämiselle tai meriekosysteemille.

- (4) Yhteisö on sitoutunut suojelemaan meriekosysteemejä,
kuten riuttoja, merenalaisia vuoria, syvänmeren koralleja,
hydrotermisiä halkeamia ja sienieläinten kasvualustoja.
Saatavilla on runsaasti tieteellistä tietoa, jonka mukaan
pohjakalastustoiminta uhkaa näiden ekosysteemien kos-
kemattomuutta. Yhteisö on jo toteuttanut toimenpiteitä
kieltääkseen pohjakalastuksen niillä yhteisön vesialueilla,
joilla tällaisia ekosysteemejä esiintyy. Se on vauhdittanut
myös vastaavien toimenpiteiden toteuttamista aavan me-
ren alueilla, jotka kuuluvat kaikkien sellaisten alueellisten
kalastuksenhoitojärjestöjen toimivaltaan, joilla on valtuu-
det säännellä pohjakalastusta. Lisäksi se on edistänyt aktiivisesti uusien järjestöjen tai järjestelyjen perustamista, jotta kaikki maailman valtameret saataisiin sisällytettyä sopivien alueellisten kalavarojen säilyttämis- ja hoitojärjestelmien piiriin. Tällaisten elinten perustamiseen liittyy kuitenkin erällä aavan meren alueilla huomattavia vaikeuksia.

- (5) Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen 8 päivänä
joulukuuta 2006 antamalla päätöslauselmalla 61/105
kansainvälinen yhteisö on päässyt yksimielisyyteen tar-
peesta toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä haavoittuvien
meriekosysteemien suojelemiseksi pohjakalastustoimin-
nan tuhoisilta vaikutuksilta siten, että tällaiseen toimin-
taan sovelletaan tiukkaa sääntelyä alueellisten kalastuk-
senhoitojärjestöjen tai -järjestelyjen kautta taikka valtioi-
den toimesta silloin, kun niiden lipun alla purjehtivat
alukset toimivat alueilla, joilla tällaisia järjestöjä tai järjes-
telyjä ei ole.

Yleiskokous on antanut ohjeita toimenpiteistä, joita olisi
tätä varten toteutettava. FAO:ssa tehty työ vastuullista
kalataloutta koskevan toimintaohjeen mukaisten kansain-
välisten suuntaviivojen kehittämiseksi kyseisen kalastuk-
sen hoitoa varten on myös erittäin merkityksellistä suun-
niteltaessa ja hyväksyttäessä tällaisia toimenpiteitä ja jä-
senvaltioiden toteuttaessa niitä.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 4. kesäkuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59. Asetus sellaisena kuin se on muu-
tettuna asetuksella (EY) N:o 865/2007 (EUVL L 192, 24.7.2007,
s. 1).

- (6) Yhteisöllä on suurehko pohjakalastusta harjoittava laivasto alueilla, jotka eivät kuulu minkään kyseisen kalastuksen sääntelyssä toimivaltaisen alueellisen kalastuksenhoitojärjestön tai -järjestelyn sääntelyn piiriin ja joille tällaista järjestöä tai järjestelyä ei ole lyhyellä aikavälillä odotettavissa. Yhteisön on täytettävä meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevat merioikeuden mukaiset velvollisuutensa tällaisilla alueilla ja toteutettava sen vuoksi asianmukaisia toimenpiteitä kyseisten laivastojen suhteen, sanotun kuitenkin rajoittamatta jatkuvia pyrkimyksiä kyseisten jäljellä olevien alueellisten puutteiden korjaamiseksi kansainvälisessä kalastuksenhallintajärjestelmässä. Tässä toiminnassaan yhteisön on noudatettava yleiskokouksen päätöslauselmassa 61/105 antamia ohjeita.
- (7) Yleiskokouksen antamien suositusten keskeisenä osatekijänä ovat toimenpiteet, joiden tavoitteena on arvioida parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten tietojen perusteella, olisiko yksittäisillä pohjakalastustoimilla merkittäviä haittavaikutuksia haavoittuviin meren ekosysteemeihin, sekä varmistaa, että jos näillä toimilla arvioidaan olevan merkittäviä haittavaikutuksia, niitä hallinnoidaan tällaisten vaikutusten estämiseksi tai niiden toteuttamista ei sallita.
- (8) Mainitun suosituksen täytäntöönpano edellyttää, että asianomaisten kalastusalusten sallitaan kalastaa erityiskalastuslupia koskevista yleisistä säännöksistä 27 päivänä kesäkuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1627/94 ⁽¹⁾ sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1627/94 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 20 päivänä joulukuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2943/95 ⁽²⁾ mukaisesti myönnetyn erityiskalastuslupan nojalla. Tällaisten lupien myöntämiseen ja voimassaoloon on lisäksi sovellettava erityisiä edellytyksiä, joilla varmistetaan, että sallittujen kalastustoimien vaikutus on arvioitu asianmukaisesti ja että kalastustoiminnan harjoittamisessa noudatetaan kyseistä arviointia.
- (9) Yleiskokouksen antamien suositusten täytäntöönpano edellyttää niin ikään asiaan kuuluvia seurantatoimenpiteitä, joilla varmistetaan lupien myöntämisedellytysten noudattaminen. Näihin edellytyksiin kuuluvat aluksella olevat tarkkailijat ja alusten satelliittiseurantajärjestelmien toimintaa koskevat erityiset säännökset, joita sovelletaan, jos järjestelmään tulee tekninen vika tai se lakkaa toimimasta, ja jotka menevät alusten satelliittiseurantajärjestelmää koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 18 päivänä joulukuuta 2003 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2244/2003 ⁽³⁾ vahvistettuja säännöksiä pidemmälle.
- (10) Haavoittuvien meriekosysteemien määrittely alueellisen kalastuksenhoitojärjestön sääntelyn piiriin kuulumattomilla alueilla on kesken, ja asiasta on suhteellisen vähän tieteellistä tietoa. Tästä syystä on välttämätöntä kieltää pohjakalastuksessa käytettävien pyydysten käyttö alueilla, joiden osalta ei ole tehty asianmukaista tieteellistä arviointia tällaisen kalastustoiminnan merkittävien haittavaikutusten mahdollisesta riskistä haavoittuviin meriekosysteemeihin.
- (11) Esimerkiksi alueisiin, joita ei ole arvioitu, alusten seurantajärjestelmän toimintaan ja toiminnan siirtämiseen haavoittuvan meriekosysteemin ennakoimattoman havaitsemisen johdosta liittyvien erityisten edellytysten rikkomisen voi johtaa peruuttamattomaan vahinkoon tällaisille ekosysteemeille, minkä vuoksi se on syytä sisällyttää vakavien rikkomusten luetteloon, joka sisältyy sellaisten käyttäytymistapojen luettelosta, joilla rikotaan vakavasti yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä, 24 päivänä kesäkuuta 1999 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1447/1999 ⁽⁴⁾.
- (12) Yksilönsuojaa henkilötietojen käsittelyn osalta koskee yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suojittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ⁽⁵⁾, jota sovelletaan täysimääräisesti tämän asetuksen mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn, erityisesti mitä tulee rekisteröityjen henkilöiden oikeuksiin päästä tietoihin, oikaista, lukita ja poistaa ne sekä sivullisille ilmoittamiseen, eikä näitä siksi eritellä tarkemmin tässä asetuksessa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan yhteisön kalastusalueisiin, jotka harjoittavat pohjakalastustoimintaa aavalla merellä.
2. Tätä asetusta ei sovelleta yhteisön kalastusalueisiin, joiden
 - a) toiminta-alueet kuuluvat jonkin sellaisen alueellisen kalastuksenhoitojärjestön tai -järjestelyn vastuulle, jolla on valtuudet säännellä tällaista kalastustoimintaa;

⁽¹⁾ EYVL L 171, 6.7.1994, s. 7.

⁽²⁾ EYVL L 308, 21.12.1995, s. 15.

⁽³⁾ EUVL L 333, 20.12.2003, s. 17.

⁽⁴⁾ EYVL L 167, 2.7.1999, s. 5.

⁽⁵⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

- b) toiminta-alueille ollaan parhaillaan perustamassa alueellista kalastuksenhoitojärjestöä, jos tähän tapahtumaan osallistuvat toimijat ovat sopineet väliaikaisista toimenpiteistä haavoittuvien meriekosysteemien suojelemiseksi pohjapyydysten käytöstä johtuvilta tuhoavilta vaikutuksilta.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) 'meriekosysteemillä' tarkoitetaan dynaamista kokonaisuutta, jossa kasvi-, eläin- ja pieneliöyhteisöt toimivat elottomassa ympäristössään toiminnallisena yksikkönä;
- b) 'haavoittuvalla meriekosysteemillä' tarkoitetaan mitä tahansa meriekosysteemiä, jonka koskemattomuus (eli ekosysteemin rakenne tai toiminta) on parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten tietojen ja ennalta varautumisen periaatteen mukaan uhattuna niiden merkittävien haittavaikutusten vuoksi, jotka johtuvat pohjapyydysten suorasta kosketuksesta normaalissa kalastustoiminnassa, kuten muun muassa riutat, merenalaiset vuoret, hydrotermiset halkeamat, kylmän veden korallit tai kylmän veden sienieläinten kasvualustat. Haavoittuvimpia ekosysteemejä ovat ne ekosysteemit, jotka häiriintyvät helposti ja jotka lisäksi elpyvät hitaasti tai eivät ehkä elvy koskaan;
- c) 'merkittävillä haittavaikutuksilla' tarkoitetaan sellaisia (yksi- tai useita, yhdessä tai kumulatiivisesti arvioituja) vaikutuksia, jotka uhkaavat ekosysteemin koskemattomuutta tavalla, joka haittaa kyseisten populaatioiden kykyä uusiutua ja joka huonontaa elinympäristöjen pitkän aikavälin luonnollista tuotantokykyä tai aiheuttaa muutenkin kuin väliaikaisesti lajien runsauden tai elinympäristö- tai yhteisötyyppien merkittävää vähenemistä;
- d) 'pohjapyydyksillä' tarkoitetaan pyydyksiä, jotka normaalissa kalastustoiminnassa ovat kosketuksessa merenpohjaan, esimerkiksi pohjatrooleja, pohjaharoja, pohjaan ankkuroituja verkkoja, pohjaan ankkuroituja pitkiäsiimoja, mertoja ja sulkipyydyksiä.

3 artikla

Erytyiskalastuslupa

1. Voidakseen harjoittaa 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kalastustoimia yhteisön kalastusluksilla on oltava erityiskalastuslupa.
2. Erytyiskalastuslupa on myönnettävä asetuksen (EY) N:o 1627/94 mukaisesti ja tässä asetuksessa vahvistettuja edellytyksiä noudattaen.

4 artikla

Myöntämisedellytykset

1. Edellä 3 artiklan 1 kohdassa edellytettävä erityiskalastuslupa koskeviin hakemuksiin on liitettävä yksityiskohtainen kalastussuunnitelma, jossa täsmennetään erityisesti
- a) toimien suunniteltu toteuttamispaikka;
- b) kohdelajit;
- c) pyydysten tyyppi ja käyttösyvyys; ja
- d) merenpohjan batymetrinen profiili suunnitellulla kalastusalueella, jos kyseiset tiedot eivät vielä ole asianomaisen lippuvaltion toimivaltaisten viranomaisten käytössä.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä erityiskalastuslupa sen jälkeen, kun ne ovat suorittaneet arvioinnin aluksen suunniteltujen kalastustoimien mahdollisista vaikutuksista ja päätyneet siihen, että kyseisillä toimilla ei todennäköisesti ole merkittäviä haittavaikutuksia haavoittuviin meriekosysteemeihin.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on 2 kohdassa tarkoitetun arvioinnin toteuttamisessa nojaututtava parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin ja teknisiin tietoihin haavoittuvien meriekosysteemien sijainnista alueilla, joilla kyseessä olevat kalastusluksat aikovat toimia. Tietojen on sisällettävä, mikäli sellaisia on käytettävissä, tutkimustietoja, joiden perusteella tällaisten ekosysteemien esiintymisen todennäköisyys voidaan arvioida. Arviointimenettely on sisällettävä riippumattomaan tieteelliseen vertaisarviointiin kuuluvat merkitykselliset seikat.
4. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun arvioinnin puitteissa suoritettua haavoittuviin meriekosysteemeihin kohdistuvien merkittävien haittavaikutusten riskinarvioinnissa on otettava tarpeen mukaan huomioon ne erilaiset olosuhteet, jotka vallitsevat alueilla, joilla pohjakalastustoimintaa on usein harjoitettu aiemmin, ja alueilla, joilla sellaista toimintaa ei ole harjoitettu tai harjoitetaan ainoastaan satunnaisesti.
5. Toimivaltaisten viranomaisten on 2 kohdassa tarkoitettua arviointia suorittaessaan sovellettava ennalta varautumisen perusteita. Jos on epävarmaa, ovatko haittavaikutukset merkittäviä, viranomaisten on katsottava, että toimitettuihin tieteellisiin lausuntoihin perustuvat todennäköiset haittavaikutukset ovat merkittäviä.

6. Jos arvioinnissa päädytään siihen, että esitetyn kalastussuunnitelman mukaisesti harjoitettavat toimet saattavat aiheuttaa haavoittuville meriekosysteemeille merkittäviä haittavaikutuksia, toimivaltaisten viranomaisten on täsmennettävä arvioidut riskit ja sallittava hakijoiden muuttaa kalastussuunnitelmaa riskien välttämiseksi. Ellei tällaisia muutoksia tehdä, toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää haettua erityiskalastuslupaa.

5 artikla

Voimassaolon edellytykset

1. Edellä 3 artiklan 1 kohdassa edellytetyssä erityiskalastusluvassa on mainittava selvästi, että sen nojalla harjoitetussa kalastustoiminnassa on noudatettava 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitettua kalastussuunnitelmaa koko ajan.

2. Jos aluksen toiminnasta vastaavasta henkilöstä riippumattomat syyt edellyttävät toimitettujen suunnitelmien muuttamista, aluksen toiminnasta vastaavan henkilön on viipymättä ilmoitettava asiasta toimivaltaisille viranomaisille täsmentäen alkuperäiseen suunnitelmaan tehtäväksi aiotut muutokset. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava kyseisiä muutoksia, eivätkä ne saa sallia niitä, jos muutokset edellyttävät toiminnan siirtämistä alueille, joilla haavoittuvia meriekosysteemejä esiintyy tai joilla niitä todennäköisesti esiintyy.

3. Edellä 4 artiklan 1 kohdassa edellytetyn kalastussuunnitelman noudattamattomuudesta muissa kuin tämän artiklan 2 kohdassa mainituissa olosuhteissa on oltava seurauksena, että lippuvaltio peruuttaa kyseiselle kalastusalukselle myönnetyn erityiskalastuslupan.

6 artikla

Alueet, joista ei ole tehty arviointia

1. Pohjapyydysten käyttö on kiellettävä alueilla, joista ei ole tehty asianmukaista tieteellistä arviointia ja joista ei ole annettu tiedoksi tällaista arviointia. Tätä kieltoa tarkastellaan uudelleen 13 artiklassa edellytetyn tämän asetuksen uudelleentarkastelun yhteydessä.

2. Pohjakalastustoiminta sallitaan tässä asetuksessa säädetyn edellytyksin silloin, kun tieteellisessä arvioinnissa on osoitettu, että haavoittuvat meriekosysteemit eivät ole vaarassa.

7 artikla

Haavoittuvien meriekosysteemien ennakoimaton havaitseminen

1. Jos kalastusalus havaitsee kalastustoimien aikana haavoittuvan meriekosysteemin, sen on lopetettava kalastus viipymättä tai pidättäydyttävä kalastuksesta kyseisellä alueella. Se voi jatkaa toimintaansa vasta, kun se on päässyt jollekin vaihtoehtoiselle alueelle, joka sijaitsee vähintään viiden meripeninkulman päässä sen 4 artiklan 1 kohdassa edellytetyssä kalastussuunnitelmassa määritellystä alueesta, jolla havainto tehtiin.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettulla vaihtoehtoisella alueella havaitaan toinen haavoittuva meriekosysteemi, aluksen on siirryttävä eteenpäin kyseisessä kohdassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti, kunnes se pääsee alueelle, jolla haavoittuvia meriekosysteemejä ei esiinny.

3. Kalastusaluksen on raportoitava kustakin havainnosta viipymättä toimivaltaisille viranomaisille antaen tarkat tiedot havaitun meriekosysteemin lajista ja sijainnista, havainnon ajankohdasta ja kaikista muista siihen liittyvistä seikoista.

8 artikla

Kalastuskieltoalueet

1. Jäsenvaltioiden on määritettävä alueet, joilla kalastus pohjapyydyksiä käyttäen on kiellettyä, sellaisten parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten tietojen perusteella, jotka koskevat haavoittuvien meriekosysteemien esiintymistä tai todennäköistä esiintymistä alueella, jolla jäsenvaltioiden kalastusluokset toimivat. Jäsenvaltioiden on pantava nämä kalastuskiellot alustensa osalta täytäntöön viipymättä ja ilmoitettava välittömästi komissiolle kalastuskiellosta. Komissio toimittaa ilmoituksen viipymättä kaikille jäsenvaltioille.

2. Komissio antaa neuvostolle tarvittaessa ehdotuksia perustamissopimuksen 37 artiklan mukaisesti kalastuskieltojen täytäntöönpanemiseksi tarkoitettujen yhteisön toimenpiteiden toteuttamiseksi, joko jäsenvaltioiden toimittamien tietojen pohjalta tai omasta aloitteestaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 2371/2002 7 artiklan soveltamista.

9 artikla

Alusten seurantajärjestelmä

1. Sen estämättä, mitä asetuksen (EY) N:o 2244/2003 11 artiklan 1 kohdassa säädetään, aluksen päällikön on ilmoitettava maantieteellinen sijaintinsa lippujäsenvaltiolle kahden tunnin välein, jos kalastusaluksen asennettuun satelliittiseurantalaitteeseen tulee tekninen vika tai se lakkaa toimimasta.

2. Merimatkalta palattuaan alus ei saa lähteä satamasta uudelleen ennen kuin satelliittiseurantalaitte toimii toimivaltaisilla viranomaisilla tyydyttävällä tavalla.

10 artikla

Vakavat rikkomiset

1. Kaikki kalastustoiminta, jota on harjoitettu siitä alkaen, kun alus poikkesi kalastussuunnitelmistaan muissa kuin 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa, katsotaan ilman kalastuslupaa harjoitetuksi kalastukseksi ja näin ollen sellaiseksi menettelyksi, jolla rikotaan vakavasti yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä.

2. Edellä 6, 7 ja 9 artiklassa säädettyjen velvoitteiden toistuva noudattamatta jättäminen katsotaan sellaiseksi menettelyksi, jolla rikotaan vakavasti yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä.

11 artikla

Tarkkailijat

1. Tarkkailijoita on oltava kaikilla aluksilla, joille on myönnetty 3 artiklan 1 kohdassa edellytetty erityiskalastuslupa. Tarkkailijoiden on tehtävä havaintoja aluksen kalastustoiminnasta koko sen 4 artiklan 1 kohdassa edellytetyn kalastussuunnitelman toteuttamisen ajan.

Eri kalastusalueiden kalastustoimintaa seuraavien tarkkailijoiden määrää tarkastellaan uudelleen 30 päivänä heinäkuuta 2009.

2. Tarkkailijan tehtävänä on

- a) kirjata itsenäisesti aluksen kalastuspäiväkirjassa käytetyssä muodossa yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽¹⁾ 6 artiklassa säädetyt saalistiedot;
- b) kirjata kaikki kalastussuunnitelmaan tehdyt 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut muutokset;
- c) dokumentoida kaikki 7 artiklassa tarkoitetut haavoittuvien meriekosysteemien ennakoimattomat havainnot sekä kerätä tietoja, joista voi olla hyötyä alueen suojelemisessa;
- d) kirjata pyydysten käyttösyvytydet;
- e) toimittaa asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille raportti 20 päivän kuluessa tarkkailujakson päättymisestä. Raportista on lähetettävä jäljennös komissiolle 30 päivän kuluessa kirjallisen pyynnön vastaanottamisesta.

3. Tarkkailija ei saa olla

- a) sen aluksen päällikön tai jonkun muun sillä aluksella palvelevan päällystön jäsenen sukulainen, jolle hänet on nimetty tarkkailijaksi;

- b) sen aluksen, jolle hänet on nimetty tarkkailijaksi, päällikön palveluksessa;

- c) päällikön edustajan palveluksessa;

- d) päällikön tai tämän edustajan määräysvallassa olevan yrityksen palveluksessa;

- e) päällikön edustajan sukulainen.

12 artikla

Ilmoittaminen

1. Sikäli kuin jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivia kalastusaluksia kuuluu tämän asetuksen soveltamisalaan, jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kultakin kalenterivuosiopuoliskolta kolmen kuukauden kuluessa kyseisen kalenterivuosiopuoliskon päättymisestä raportti, joka koskee

- a) asetuksen (ETY) N:o 2847/93 18 artiklassa vahvistettujen vaatimusten lisäksi 1 artiklassa tarkoitettujen kalastusalusten saamia saaliita ja joka perustuu kalastuspäiväkirjoihin kirjatuihin tietoihin, mukaan luettuina täydelliset tiedot kalastuspäivistä sataman ulkopuolella ja tarkkailijoiden laatimat raportit, vuosineljänneksittäin, pyydystypeittäin ja kalalajeittain eriteltyinä;
- b) kalastussuunnitelmien ja 6, 7 ja 8 artiklassa vahvistettujen vaatimusten noudattamista 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla kalastusaluksilla sekä noudattamatta jättämisten ja 10 artiklassa tarkoitettujen vakavien rikkomisten korjaamiseksi ja rankaisemiseksi toteutettuja toimenpiteitä;
- c) 8 artiklan täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti toimitettujen raporttien mukana on oltava kaikki kyseisen jäsenvaltion kuuden kuukauden raportointiaikana 4 artiklan 2 kohdan nojalla tekemät vaikutustenarvioinnit.

3. Komissio saattaa 1 ja 2 kohdan nojalla saadut tiedot julkisesti saataville, muun muassa FAO:n kautta, ja toimittaa ne myös viipymättä asiaankuuluville tieteellisille elimille sekä jäsenvaltioille niiden pyynnöstä.

⁽¹⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1967/2006 (EUVL L 409, 30.12.2006, s. 11), oikaisu EUVL L 36, 8.2.2007, s. 6.

*13 artikla***Uudelleentarkastelu**

Komissio toimittaa ennen 30 päivää kesäkuuta 2010 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanosta. Kertomukseen liitetään tarvittaessa tämän asetuksen muuttamista koskevia ehdotuksia.

*14 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä heinäkuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. BARNIER

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 735/2008,**annettu 29 päivänä heinäkuuta 2008,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

sekä katsoo seuraavaa:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 30 päivänä heinäkuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä heinäkuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 510/2008 (EYVL L 149, 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 590/2008 (EUVL L 163, 24.6.2008, s. 24).

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MK	28,9
	TR	74,2
	XS	29,6
	ZZ	44,2
0707 00 05	MK	27,4
	TR	106,2
	ZZ	66,8
0709 90 70	TR	97,2
	ZZ	97,2
0805 50 10	AR	84,2
	US	62,5
	UY	59,6
	ZA	89,4
	ZZ	73,9
0806 10 10	CL	58,0
	EG	144,2
	IL	145,6
	TR	123,9
	ZZ	117,9
0808 10 80	AR	95,1
	BR	101,6
	CL	97,9
	CN	87,4
	NZ	115,6
	US	107,9
	ZA	88,2
	ZZ	99,1
0808 20 50	AR	67,9
	CL	88,3
	NZ	97,1
	TR	156,5
	ZA	100,6
	ZZ	102,1
0809 10 00	TR	172,1
	US	186,2
	ZZ	179,2
0809 20 95	CA	388,4
	TR	449,8
	US	433,2
	ZZ	423,8
0809 30	TR	143,6
	ZZ	143,6
0809 40 05	BA	82,7
	IL	116,4
	TR	115,5
	XS	66,2
	ZZ	95,2

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 736/2008,**annettu 22 päivänä heinäkuuta 2008,****perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta kalastustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin 7 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan,

on julkaissut tämän asetuksen luonnoksen ⁽²⁾,

on kuullut neuvoo-antavaa valtiontukikomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EY) N:o 994/98 komissio valtuutetaan sääntämään perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisesti, että tiettyjen edellytysten vallitessa pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yrityksille) myönnetty tuki soveltuu yhteismarkkinoille ja vapautetaan perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätystä ilmoitusvelvollisuudesta.
- (2) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettyyn valtiontukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annettua komission asetusta (EY) N:o 70/2001 ⁽³⁾ ei sovelleta kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 ⁽⁴⁾ soveltamisalaan kuuluvien kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tuottamiseen, jalostamiseen eikä kaupan pitämiseen liittyvään toimintaan.
- (3) Komissio on soveltanut perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklaa kalastustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiviin pk-yrityksiin useissa

päätöksissä sekä vahvistanut toimintalinjansa, viimeksi kalastus- ja vesiviljelyalan valtiontukien tarkastelemista koskeissa suuntaviivoissa ⁽⁵⁾ (jäljempänä 'kalastusalan suuntaviivat'). Komission kyseisten artiklojen soveltamisesta kalastustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiviin pk-yrityksiin saaman huomattavan kokemuksen perusteella komission olisi tehokkaan valvonnan varmistamiseksi ja hallinnon yksinkertaistamiseksi, heikentämättä kuitenkaan komission harjoittamaa seuranta- ja tarkoituksenmukaista käyttöä sille asetuksella (EY) N:o 994/98 annettua valtuutta myös kalastustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiviin pk-yrityksiin, jos perustamissopimuksen 89 artiklaa on ilmoitettu sovellettavan kyseisiin tuotteisiin.

- (4) Komissio arvioi kalastusalan valtiontuen yhteismarkkinoille soveltuvuuden niin kilpailupolitiikan kuin yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) tavoitteiden perusteella.
- (5) Tämän asetuksen olisi katettava kalastusalaalla myönnettävät tukimuodot, jotka komissio on järjestelmällisesti hyväksynyt jo vuosia. Komission ei tarvitse arvioida tällaisen tuen yhteismarkkinoille soveltuvuutta tapauskohtaisesti edellyttäen, että se on Euroopan kalatalousrahastosta 27 päivänä heinäkuuta 2006 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1198/2006 ⁽⁶⁾ ja Euroopan kalatalousrahastosta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 26 päivänä maaliskuuta 2007 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 498/2007 ⁽⁷⁾ säädettyjen edellytysten ja eräiden muiden edellytysten mukainen. Vaikka asetus (EY) N:o 1198/2006 on ollut voimassa vasta 4 päivää syyskuuta 2006, komissio on jo saanut voimassa olevien kalastusalan suuntaviivojen perusteella riittävästi kokemusta tämäläisyyksiä toimenpiteitä koskevien samankaltaisten edellytysten soveltamisesta voidakseen vahvistaa, että mainitun asetuksen edellytykset ovat riittävän tarkkoja eikä tapauskohtainen arviointi ole tarpeen.
- (6) Tällä asetuksella ei saisi rajoittaa jäsenvaltioiden mahdollisuutta ilmoittaa kalastustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pk-yrityksille myönnettävästä tuesta. Komission olisi arvioitava tällaiset ilmoitukset tämän asetuksen ja kalastusalan suuntaviivojen perusteella.

⁽¹⁾ EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 248, 23.10.2007, s. 13.

⁽³⁾ EYVL L 10, 13.1.2001, s. 33. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1976/2006 (EUVL L 368, 23.12.2006, s. 85).

⁽⁴⁾ EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1759/2006 (EUVL L 335, 1.12.2006, s. 3).

⁽⁵⁾ EUVL C 229, 14.9.2004, s. 5.

⁽⁶⁾ EUVL L 223, 15.8.2006, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL L 120, 10.5.2007, s. 1.

- (7) Tuen, jota jäsenvaltio aikoo myöntää kalastusalalla mutta joka ei kuulu tämän asetuksen tai muiden, asetuksen (EY) N:o 994/98 1 artiklan nojalla annettujen asetusten soveltamisalaan, olisi kuuluttava perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätyn ilmoitusvelvollisuuden piiriin. Sellainen tuki arvioidaan tämän asetuksen ja kalastusalan suuntaviivojen perusteella.
- (8) Tällä asetuksella olisi myönnettävä poikkeus tuelle, joka täyttää kaikki tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset, ja kaikille tukiohjelmille, joiden osana myönnettävät tuet täyttävät kaikki tässä asetuksessa säädetyt asiaa koskevat vaatimukset. Tukiohjelmassa myönnettäviin yksittäisiin tukiin ja tapauskohtaisiin tukiin olisi sisällyttävä viittaus tähän asetukseen.
- (9) Jotta säilytettäisiin johdonmukaisuus yhteisön rahoittamien tukitoimenpiteiden kanssa, tämän asetuksen kattamien tukien enimmäismäärien olisi oltava yhdenmukaiset samankaltaisille tuille asetuksen (EY) N:o 1198/2006 liitteessä II vahvistettujen enimmäismäärien kanssa.
- (10) On tärkeää, ettei tukea myönnetä tilanteessa, jossa ei noudateta yhteisön oikeutta ja erityisesti yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä. Jäsenvaltio voi sen vuoksi myöntää tukea kalastusalalla ainoastaan, jos rahoittavat toimenpiteet ja niiden vaikutukset ovat yhteisön lainsäädännön mukaiset. Jäsenvaltioiden olisi ennen tuen myöntämistä varmistettava, että valtiontuen saajat noudattavat yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä.
- (11) Jotta voidaan varmistaa, että tuki on oikeasuhteista ja rajattu välttämättömään enimmäismäärään, kynnysarvot olisi mahdollisuuksien mukaan ilmaistava tukikelpoihin kustannuksiin suhteutettuina tuki-intensiteettinä. Tuki-intensiteettien laskemiseksi useammassa erässä maksettava tuki olisi diskontattava myöntämishetken arvoon. Diskonttauksessa ja muussa muodossa kuin avustuksena myönnettävän tuen määrän laskemisessa korkokantana käytetään tuen myöntämisaikakohtana sovellettua viitekorkoa, joka määritellään viite- ja diskonttokorkojen vahvistamismenetelmästä annetun komission tiedonannon (1) mukaisesti.
- (12) Koska on löydettävä sopiva tasapaino tuetulla alalla tapahtuvan kilpailun vääristymisen minimoinnin ja tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamisen välillä, tällä asetuksella ei saisi myöntää poikkeusta yksittäisille tuille, jotka ylittävät vahvistetun enimmäismäärän riippumatta siitä, myönnetäänkö tuki osana tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saanutta tukiohjelmaa.
- (13) Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa vientiin liittyvään toimintaan eikä tukeen, jolla suositetaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella. Erityisesti sitä ei pitäisi soveltaa tukeen, jolla rahoitetaan jakeluverkon perustamista ja toimintaa muissa maissa. Tuen messujen osallistumiskustannuksiin tai sellaisista selvityksistä tai konsulttipalveluista aiheutuviin kustannuksiin, joita tarvitaan uuden tai olemassa olevan tuotteen tuomiseksi uusille markkinoille, ei yleensä pitäisi olla vientitukea.
- (14) Valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa (2) tarkoitetuille vaikeuksissa oleville yrityksille myönnetty tuki olisi arvioitava kyseisten suuntaviivojen mukaisesti niiden kiertämisen välttämiseksi. Siksi tällaisille yrityksille myönnettävän tuen ei tulisi sisältyä tämän asetuksen soveltamisalaan. Jotta jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tukien myöntämisestä aiheutuvaa hallinnollista taakkaa voitaisiin keventää, vaikeuksissa olevan yrityksen määritelmää olisi yksinkertaistettava suuntaviivoissa esitetystä. Pk-yritysten, joiden yhtiöittämisestä on kulunut vähemmän kuin kolme vuotta, ei pitäisi katsoa kyseisenä aikana olevan tässä asetuksessa tarkoitettuja vaikeuksissa olevia yrityksiä, jolleivät ne täytä kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja edellytyksiä yhtiön asettamiselle velallisen kaikkia velkoja koskevaan maksukyvyttömyysmenettelyyn. Tällaiset yksinkertaistamiset eivät saisi rajoittaa kyseisten suuntaviivojen soveltamista mainittuihin pk-yrityksiin tämän asetuksen soveltamisalaan kuulumattoman tuen osalta, johon sovelletaan suuntaviivoissa säädettyä määritelmää kokonaisuudessaan.
- (15) Komissio varmistaa, ettei hyväksytty tuki muuta kaupankäynnin edellytyksiä yleisen edun vastaisella tavalla. Sen vuoksi tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä tuki tuensaajalle, jolle on annettu sellaiseen komission aikaisempaan päätökseen perustuva maksamaton perintämääräys, jossa tuki on julistettu sääntöjenvastaiseksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomaksi. Kaikkien tällaiselle tuensaajalle maksettujen tapauskohtaisten tukien ja kaikkien tukiohjelmien, joissa ei erikseen määrätä mainitunlaisten tuensaajien jättämisestä ohjelman ulkopuolelle, olisi edelleen kuuluttava perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrättyjen ilmoittamista koskevien vaatimusten piiriin. Kyseisen määräyksen ei pitäisi vaikuttaa sellaisten tukiohjelmien edunsaajien perusteltuun luottamukseen, joihin ei kohdistu maksamatonta perintämääräystä.
- (16) Kilpailun vääristymistä mahdollisesti aiheuttavien erojen poistamiseksi ja pk-yrityksiä koskevien yhteisön ja kansallisten aloitteiden yhteensovittamisen helpottamiseksi tässä asetuksessa sovellettavan pk-yritysten määritelmän olisi oltava sama kuin asetuksen (EY) N:o 70/2001 liitteessä I esitetty määritelmä.

(1) EUVL C 14, 19.1.2008, s. 6.

(2) EUVL C 244, 1.10.2004, s. 2.

- (17) Avoimuuteen, tasapuoliseen kohteluun ja tehokkaaseen seurantaan liittyvistä syistä tätä asetusta olisi sovellettava vain läpinäkyvään tukeen. Läpinäkyvää on tuki, jonka tarkka bruttoavustusekvivalentti on mahdollista laskea etukäteen tarvitsematta tehdä riskinarviointia. Erityisesti lainoista koostuva tuki olisi katsottava läpinäkyväksi, kun bruttoavustusekvivalentti on laskettu sellaisen viitekoron perusteella, joka määritellään viite- ja diskonttokorkojen vahvistamismenetelmästä annetun komission tiedonannon ⁽¹⁾ mukaisesti. Verotoimenpiteistä koostuva tuki olisi katsottava läpinäkyväksi, kun toimenpiteessä määrätään ylärajasta, jolla voidaan varmistaa, että sovellettavaa kynnysarvoa ei ylitetä.
- (18) Takausohjelmista koostuva tuki olisi katsottava läpinäkyväksi, kun bruttoavustusekvivalentin laskentamenetelmät on hyväksytty sen jälkeen kun menetelmistä on ilmoitettu komissiolle. Komissio käsittelee kyseiset ilmoitukset EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta takauksina myönnettäviin valtiontukiin annetun komission tiedonannon ⁽²⁾ perusteella. Takausohjelmista koostuva tuki olisi katsottava läpinäkyväksi myös, kun tuensaaja on pk-yritys ja bruttoavustusekvivalentti on laskettu kyseisen tiedonannon 3.3 ja 3.5 jaksossa vahvistettujen safe harbour -maksujen perusteella.
- (19) Takaisinmaksettavien ennakoiden muodossa myönnettävän tuen avustusekvivalentin laskentaan liittyvien vaikeuksien vuoksi kyseisen tukimuodon pitäisi kuulua tämän asetuksen soveltamisalaan vain, jos takaisinmaksettavan ennakon kokonaismäärä alittaa tämän asetuksen mukaisen erillistä ilmoitusta koskevan kynnysarvon ja tässä asetuksessa säädetty tuen enimmäisintensiteetti.
- (20) Ottaen huomioon perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohta tuen ainoana vaikutuksena ei yleensä saa olla sellaisten toimintakustannusten jatkuva tai määraikainen vähentäminen, joista tuensaaja tavallisesti joutuu vastaamaan, ja tuen on oltava suhteutettu haittoihin, jotka on korjattava yhteisön edun mukaisiksi katsottujen sosiaalis-taloudellisten etujen turvaamiseksi. Valtiontuki-toimenpiteet, joiden ainoana tarkoituksena on parantaa tuottajien taloudellista tilannetta mutta jotka eivät edistä lainkaan alan kehittymistä, ja etenkin tuet, jotka myönnetään yksinomaan hinnan, määrän, tuotantoyksikön tai tuotantovälineyksikön perusteella, katsotaan toimintatuiksi, jotka eivät sovellu yhteismarkkinoille. Lisäksi tällainen tuki todennäköisesti vaikuttaa myös yhteisten markkinajärjestelyjen mekanismeihin. Sen vuoksi on aiheellista rajata tämän asetuksen soveltamisala investointitukiin sekä tiettyjä sosioekonomisia toimenpiteitä koskeviin tukiin.
- (21) Jotta varmistetaan, että tuki on tarpeen ja edistää tietyn toiminnan kehittämistä, tätä asetusta ei tulisi soveltaa tukeen, jota myönnetään sellaiseen toimintaan, jota tuensaaja harjoittaisi jo pelkästään markkinaolosuhteissa. Tuella olisi katsottava olevan tällainen kannustava vaikutus, kun tuensaaja on jättänyt tukihakemuksen jäsenvaltiolle ennen tuetun hankkeen tai toimen toteutukseen liittyvän toiminnan aloittamista.
- (22) Jotta voitaisiin määrittää, noudatetaanko tässä asetuksessa säädettyjä ilmoittamiseen sovellettavia yksittäisiä kynnysarvoja ja tuen enimmäisintensiteettejä, olisi otettava huomioon tuettuun toimintaan tai hankkeeseen myönnetyn julkisen tuen enimmäismäärä riippumatta siitä, rahoitetaanko julkinen tuki paikallisista, alueellisista, kansallisista vai yhteisön myöntämistä varoista.
- (23) Tämän asetuksen olisi katettava seuraavat tuet: tuki kalastustoiminnan pysyvään ja väliaikaiseen lopettamiseen, tuki sosioekonomisten toimenpiteiden rahoittamiseen, tuki vesiviljelyyn tehtäviin tuottaviin investointeihin, tuki vesiensuojelutoimenpiteisiin, tuki kansanterveyttä ja eläinten terveyttä koskeviin toimenpiteisiin, tuki sisävesikalastukseen, tuki kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen, tuki yleistä etua koskeviin toimenpiteisiin, joiden toteuttamiseen toimijat itse aktiivisesti osallistuvat tai joita tuottajien puolesta toimivat järjestöt tai muut jäsenvaltioiden hyväksymät järjestöt toteuttavat, tuki vesieläimistön ja -kasviston suojelemiseksi ja kehittämiseksi tarkoitettuihin toimenpiteisiin, jotka edistävät samalla vesiympäristön parantamista, tuki yleisiin tai yksityisiin kalasatamiin, purkupaikkoihin ja kalastussuojoihin tehtäviin investointeihin, tuki yhteistä etua koskeviin toimenpiteisiin, joilla pyritään toteuttamaan kalastus- ja vesiviljelytuotteiden laadun parantamiseen, arvon lisäämiseen, uusien markkinoiden etsimiseen ja menekien edistämiseen tähtäävää politiikkaa, tuki kokeiluhankkeisiin, tuki kalastusalan muuttamiseen tai muuhun käyttöön siirtämiseen ja tuki tekniseen apuun.
- (24) Kun energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY ⁽³⁾ 14 artiklassa säädettyjä verovapautuksia sovelletaan tasavertaisesti koko kalastusalaan, komissio katsoo, että ne voivat edistää alan kehitystä ja olla yleisen edun mukaisia. Jäsenvaltiot ovat soveltaneet näitä vapautuksia tasapuolisesti, ja kyseisten toimenpiteiden asetuksen (EY) N:o 1595/2004 mukaisesta soveltamisesta saadut kokemukset ovat osoittaneet, etteivät ne haittaa kaupankäynnin edellytyksiä ja että ne auttavat saavuttamaan yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteita ja varmistavat kestävät taloudelliset ja sosiaaliset edellytykset. Komissio katsoo, että tällaiset toimenpiteet eivät vääristä kilpailua kohtuuttomasti

⁽¹⁾ EUVL C 14, 19.1.2008, s. 6.

⁽²⁾ EUVL C 155, 20.6.2008, s. 10.

⁽³⁾ EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/75/EY (EUVL L 157, 30.4.2004, s. 100).

eivätkä haittaa kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla, koska toimenpide on läpinäkyvä, tuki lasketaan aluksen tosiasiallisesti käyttämän polttoaineen perusteella, tätä asetusta sovelletaan vain pk-yrityksiin ja suurin osa Euroopan unionin kalastusyrityksistä on pk-yrityksiä (valtaosa näitä verovapautuksia saaneista yrityksistä on pienyrityksiä, joilla on vain yksi alus). Sen vuoksi tällaisia verovapauksia, siinä määrin kuin ne ovat valtiontukea, olisi pidettävä yhteismarkkinoille soveltuvina, ja ne olisi vapautettava EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että verovapautus noudattaa kyseisiä direktiivejä ja että sitä sovelletaan koko kalastusalaan. Lisäksi tässä asetuksessa olisi eräin edellytyksin katsottava yhteismarkkinoille soveltuviksi ja vapautetuiksi perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta sisävesikalastukseen ja kalanviljelyyn sovellettavat verovapautukset tai -alennukset, joita jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön direktiivin 2003/96/EY 15 artiklan mukaisesti.

- (25) Avoimuuden ja tehokkaan seurannan varmistamiseksi asetuksen (EY) N:o 994/98 3 artiklan mukaisesti on aiheellista laatia vakiolomake, jota jäsenvaltiot käyttävät toimittaessaan komissiolle yhteenvedon tiedoista aina, kun tukiohjelma tai yksittäinen tuki otetaan käyttöön tämän asetuksen nojalla. Komissio antaa tunnistenumeron kaikille tukitoimenpiteille, jotka annetaan sille tiedoksi. Tunnistenumeron antaminen tukitoimenpiteelle ei tarkoita sitä, että komissio on tutkinut, täyttääkö tuki tämän asetuksen mukaiset edellytykset. Tunnistenumero ei sen vuoksi luo jäsenvaltiolle eikä tuensaajalle perusteltua luottamusta siihen, että tukitoimenpide on tämän asetuksen mukainen.
- (26) Samoista syistä komission olisi vahvistettava erityisvaatimukset jäsenvaltioiden komissiolle antamien vuotuisten kertomusten muodolle ja sisällölle. Lisäksi on aiheellista vahvistaa säännöt, jotka koskevat tietoja, joita jäsenvaltioiden olisi säilytettävä tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saaneista tukiohjelmista ja yksittäisistä tukitoimenpiteistä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 15 artiklan vaatimusten mukaisesti.
- (27) Voidakseen valvoa tämän asetuksen täytäntöönpanoa komission olisi lisäksi saatava jäsenvaltioilta kaikki tarvittavat tiedot tämän asetuksen nojalla toteutetuista toimenpiteistä. Sitä, että jäsenvaltio jättää toimittamatta kohtuullisessa määrääjassa tiedot kyseisistä tukitoimenpiteistä, voidaan tämän vuoksi pitää osoituksena siitä, että tässä

asetuksessa säädetyt edellytykset eivät täyty. Jos jäsenvaltio jättää toimittamatta tukitoimenpiteen valvonnan mahdollistavat tiedot, komissio voi sen vuoksi päättää, että asetuksen tai asian kannalta merkityksellisen osan asetuksista soveltaminen kyseiseen jäsenvaltioon olisi keskeytettävä ja kaikki myöhemmät tukitoimenpiteet, mukaan luettuina tämän asetuksen soveltamisalaan aiemmin kuuluneiden tukiohjelmien perusteella vahvistetut uudet yksittäiset tukitoimenpiteet, on ilmoitettava komissiolle perustamissopimuksen 88 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltion toimitettua oikeat ja kattavat tiedot komission olisi annettava sille jälleen lupa soveltaa asetusta kokonaisuudessaan.

- (28) Ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1198/2006 voimassaolon päättymispäivä ja se seikka, että tässä asetuksessa säädetyt tuen myöntämisedellytykset on yhdenmuikaistettu Euroopan kalatalousrahaston soveltamista koskevien edellytysten kanssa, on aiheellista rajoittaa tämän asetuksen voimassaoloaika asetuksen (EY) N:o 1198/2006 voimassaolon päättymispäivään. Jos tämän asetuksen voimassaoloaika päättyy ilman että sitä pidentään, tämän asetuksen nojalla poikkeuksen jo saaneiden tukiohjelmien vapautusta olisi jatkettava kuudella kuukaudella.
- (29) On aiheellista laatia siirtymäsäännöksiä, jotka koskevat ilmoituksia, joiden käsittely on kesken tämän asetuksen tullessa voimaan, ja tukea, joka on myönnetty ennen tämän asetuksen voimaantuloa ja jota ei ole ilmoitettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätyn velvollisuuden mukaisesti, sekä tukea, joka täyttää EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta kalastustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen 8 päivänä syyskuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1595/2004⁽²⁾ edellytykset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan kalastustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille, jäljempänä 'pk-yritykset', myönnettävään läpinäkyvään tukeen.

⁽¹⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 291, 14.9.2004, s. 3.

2. Tätä asetusta ei sovelleta
- a) tukeen, jonka määrä vahvistetaan markkinoille saatettavien tuotteiden hinnan tai määrän perusteella;
- b) vientiin liittyvän toiminnan tukeen eli tukeen, joka välittömästi liittyy vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin;
- c) tukeen, jolla suositetaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella;
- d) vaikeuksissa oleville yrityksille myönnettävään tukeen;
- e) tukiohjelmiin, joissa ei nimenomaisesti suljeta pois mahdollisuutta yksittäisen tuen maksamiseen tuensaajalle, jota koskee sellaiseen komission aikaisempaan päätökseen perustuva maksamaton perintämääräys, jossa tuki on julistettu sääntöjenvastaiseksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomaksi, ja samalle tuensaajalle myönnettävään yksittäiseen tukeen;
- f) tapauskohtaiseen tukeen yritykselle, jota koskee sellaiseen komission aikaisempaan päätökseen perustuva maksamaton perintämääräys, jossa tuki on julistettu sääntöjenvastaiseksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomaksi.
3. Tätä asetusta ei sovelleta yksittäisiin hankkeisiin myönnettävään tukeen silloin, kun tukikelpoiset menot ovat yli kaksi miljoonaa euroa tai kun tuen määrä on yli yksi miljoona euroa vuodessa yksittäistä tuensaajaa kohti.
- tai useammalle yritykselle toistaiseksi ja/tai rajoittamaton määrä;
- c) 'yksittäisellä tuella' tapauskohtaista tukea ja tukiohjelman perusteella myönnettävää tukea, josta on ilmoitettava;
- d) 'tapauskohtaisella tuella' yksittäistä tukea, jota ei myönnetä tukiohjelman perusteella;
- e) 'tuki-intensiteetillä' tuen määrää ilmaistuna prosentteina tukikelpoisista kustannuksista;
- f) 'kalastustuotteilla' sekä merestä ja sisävesistä pyydettyjä tuotteita että vesiviljelytuotteita, jotka on lueteltu asetuksen (EY) N:o 104/2000 1 artiklassa;
- g) 'pienillä ja keskisuurilla yrityksillä' ('pk-yritykset') tietyt tukimuodot yhteismarkkinoille soveltuviksi toteavien EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta 2 päivänä heinäkuuta 2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o .../2008 ⁽¹⁾ 2 artiklan 7 kohdassa määriteltyjä pieniä ja keskisuuria yrityksiä;
- h) 'läpinäkyvällä tuella' tukea, jolle on mahdollista laskea ennakoon tarkka bruttoavustusekvivalentti ilman, että sille olisi tarpeen laatia riskinarviointi;
- i) 'vaikeuksissa olevalla yrityksellä' yritystä, joka täyttää seuraavat edellytykset:
- jos kyse on yhtiöstä, jonka osakkaiden vastuu on rajattu ja joka on menettänyt yli puolet merkitystä pääomastaan, ja yli neljännes pääomasta on menetetty viimeksi kuluneiden 12 kuukauden aikana, tai
- jos kyse on yhtiöstä, jossa ainakaan joidenkin osakkaiden vastuuta ei ole rajattu ja joka on menettänyt yli puolet kirjanpidon mukaisista omista varoistaan ja yli neljännes varoista on menetetty viimeksi kuluneiden 12 kuukauden aikana, tai
- jos se yhtiömuodosta riippumatta täyttää kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut edellytykset yhtiön asettamiselle velallisen kaikkia velkoja koskevaan maksukyvyttömyysmenettelyyn.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'tuella' toimenpiteitä, jotka täyttävät kaikki perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrätyt perusteet;
- b) 'tukiohjelmalla' säädöstä, jonka perusteella yksittäisiä tukia voidaan muita täytäntöönpanotoimenpiteitä vaatimatta myöntää yrityksille, jotka määritellään säädöksessä yleisesti ja käsitteellisesti, sekä säädöstä, jonka perusteella tiettyyn hankkeeseen liittymätöntä tukea voidaan myöntää yhdelle

⁽¹⁾ EUVL L ..., ... 2008, s. ...

3 artikla

Poikkeuksen edellytykset

1. Tapauskohtainen tuki, joka täyttää kaikki tämän asetuksen edellytykset, on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuva ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että 25 artiklan 1 kohdassa säädetty tiivistelmä on toimitettu ja että tuessa viitataan nimenomaisesti tähän asetukseen mainitsemalla asetuksen nimi ja viite sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Tukiohjelma, joka täyttää kaikki tämän asetuksen edellytykset, on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuva ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että tämän asetuksen 25 artiklan 1 kohdassa säädetty tiivistelmä on toimitettu, että kaikki yksittäiset tuet, jotka voidaan myöntää asianomaisessa tukiohjelmassa, täyttävät tämän asetuksen edellytykset, ja että tukiohjelmassa viitataan nimenomaisesti tähän asetukseen mainitsemalla asetuksen nimi ja viite sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettussa tukiohjelmassa myönnettävä yksittäinen tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuva ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että myönnetty tuki täyttää suoraan kaikki tämän asetuksen edellytykset, että 25 artiklan 1 kohdassa säädetty tiivistelmä on toimitettu ja että yksittäisessä tukitoimenpiteessä viitataan nimenomaisesti tähän asetukseen mainitsemalla asetuksen nimi ja viite sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4. Ennen kuin jäsenvaltiot myöntävät tukia tämän asetuksen nojalla, niiden on tarkistettava, että rahoitettavat toimenpiteet ja niiden vaikutukset ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia.

5. Tukitoimenpide voidaan vapauttaa tämän asetuksen mukaisesti vain, jos siinä nimenomaisesti vahvistetaan, että tuensaajat noudattavat tukikauden aikana yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä ja että jos tukikauden aikana havaitaan, ettei tuensaaja noudata yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä, tuki on maksettava takaisin suhteessa rikkomisen vakavuuteen.

4 artikla

Tuki-intensiteetti ja tukikelpoiset kustannukset

1. Tuki-intensiteetin laskemiseksi kaikki käytettävät luvut on ilmaistava ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä. Jos tuki myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, tuen

määräksi katsotaan tuen avustusekvivalentti. Useammassa erässä maksettava tuki diskontataan myöntämishetken arvoon. Diskonttauksessa käytettävä korko on myöntämisen aikaan sovellettava viitekorko. Jos tuki myönnetään verovapautuksena tai tulevien verojen alennuksina bruttoavustusekvivalenttina määritetyn tuki-intensiteetin rajoissa, tukierien diskonttaus suoritetaan veroetuuksien voimaantuloajankohtina sovellettavien viitekorkojen perusteella.

2. Tukikelpoisten kustannusten on oltava asetuksen (EY) N:o 1198/2006 55 artiklan 2 ja 5 kohdan sekä asetuksen (EY) N:o 498/2007 26 artiklan vaatimusten mukaisia, ja ne on osoitettava asiakirjoilla, joiden on oltava selkeitä ja eriteltyjä.

5 artikla

Tuen läpinäkyvyys

1. Tätä asetusta sovelletaan vain läpinäkyvään tukeen. Läpinäkyviksi katsotaan erityisesti seuraavat tukimuodot:

a) suorat avustukset ja korkotuet;

b) lainoista koostuva tuki, kun bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämishetkellä voimassa olevan viitekoron perusteella ja siinä otetaan huomioon, että lainalla on tavanomainen vakuus ja/tai siihen liittyy poikkeuksellinen riski;

c) takausohjelmista koostuva tuki, kun

— bruttoavustusekvivalentin laskemiseen käytettävät menettelmät on hyväksytty sen jälkeen kun niistä on ilmoitettu komissiolle ja hyväksytyt menettelmät koskevat nimenomaisesti kyseistä takautyyppiä ja kyseistä perustana olevien toimien tyyppiä tätä asetusta sovellettaessa, tai

— bruttoavustusekvivalentti on laskettu EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta takauksina myönnettäviin valtiontukiin annetussa komission tiedonannossa vahvistettujen safe harbour -maksujen perusteella;

d) verotoimenpiteistä koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi, kun toimenpiteessä määrätään ylärajasta, jolla voidaan varmistaa, että sovellettavaa kynnysarvoa ei ylitetä.

2. Seuraavia tukimuotoja ei katsota läpinäkyviksi:

a) pääomapanoksista koostuva tuki;

b) riskipääomatoimenpiteistä koostuva tuki.

3. Takaisinmaksettavien ennakoiden muodossa myönnettävä tuki katsotaan läpinäkyväksi vain siinä tapauksessa, että takaisinmaksettavan ennakon kokonaismäärä ei ylitä tämän asetuksen nojalla sovellettavaa kynnysarvoa. Jos kynnysarvo ilmaistaan tuki-intensiteettinä, takaisinmaksettavan ennakon kokonaismäärä, joka ilmaistaan prosentteina tukikelpoisista kustannuksista, ei saa ylittää sovellettavaa tuki-intensiteettiä.

6 artikla

Tuen kasautuminen

1. Määritettäessä, noudatetaanko 1 artiklan 3 kohdassa säädettyjä erillistä ilmoitusta koskevia kynnysarvoja ja 2 luvussa säädettyjä tuki-intensiteetin enimmäismääriä, on otettava huomioon tuettuun toimintaan tai hankkeeseen myönnetyn julkisen tuen kokonaismäärä riippumatta siitä, rahoitetaanko tuki paikallisista, alueellisista, kansallisista vai yhteisön myöntämistä varoista.

2. Tuki, jolle myönnetään poikkeus tämän asetuksen nojalla, voi kasautua minkä tahansa muun tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saaneen tuen kanssa, kunhan kyseiset tukitoimenpiteet koskevat eri yksilöitävissä olevia tukikelpoisia kustannuksia.

3. Tuki, jolle myönnetään poikkeus tällä asetuksella, ei saa kasautua minkään muun tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saaneen tuen kanssa eikä komission asetuksessa (EY) N:o 875/2007⁽¹⁾ säädetty edellytykset täyttävän vähämerkityksisen tuen eikä muun samojen – osittain tai kokonaan päällekkäisten – tukikelpoisten kustannusten kattamiseen myönnetyn yhteisön rahoituksen kanssa, jos kasautuminen aiheuttaisi kyseiseen tukeen tämän asetuksen nojalla sovellettavan korkeimman tuki-intensiteetin tai tukimäärän ylittymisen.

7 artikla

Kannustava vaikutus

1. Tällä asetuksella myönnetään poikkeus vain tuelle, jolla on kannustava vaikutus.

2. Tuella katsotaan olevan kannustava vaikutus, jos se antaa tuensaajalle valmiudet toteuttaa toimintoja tai hankkeita, joita se ei olisi toteuttanut vastaavanlaisina ilman kyseistä tukea.

Tämän edellytyksen katsotaan täyttyvän, jos tuensaaja on jättänyt tukihakemuksen kyseiselle jäsenvaltiolle ennen hanketta tai toimintaa koskevien töiden aloittamista.

3. Edellä 2 kohdassa säädettyä edellytystä ei sovelleta verotoimenpiteisiin, joilla vahvistetaan laillinen oikeus tukeen objektiivisin perustein ja ilman jäsenvaltion harkintavaltaa, jos kysei-

set verotoimenpiteet on toteutettu ennen tuetun hankkeen tai toimen toteutukseen liittyvien töiden aloittamista.

4. Jos 1–3 kohdan mukaiset edellytykset eivät täyty, koko tukitoimenpiteelle ei myönnetä poikkeusta tämän asetuksen nojalla.

2 LUKU

TUKILUOKAT

8 artikla

Tuki kalastustoiminnan pysyvään lopettamiseen

Kalastusalusten kalastustoiminnan pysyvään lopettamiseen myönnettävä tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että:

- tuki täyttää asetuksen (EY) N:o 1198/2006 23 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 498/2007 4 artiklan edellytykset; ja
- tuen määrä tukiekvivalenttina ilmaistuna ei ylitä tällaiselle tuelle asetuksen (EY) N:o 1198/2006 liitteessä II vahvistettua julkisen rahoitusosuuden sallittua enimmäistasoa.

9 artikla

Tuki kalastustoiminnan väliaikaiseen lopettamiseen

Kalastajien ja kalastusalusten omistajien kalastustoiminnan pysyvään lopettamiseen myönnettävä tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että:

- tuki täyttää asetuksen (EY) N:o 1198/2006 24 artiklan edellytykset; ja
- tuen määrä tukiekvivalenttina ilmaistuna ei ylitä tällaiselle tuelle asetuksen (EY) N:o 1198/2006 liitteessä II vahvistettua julkisen rahoitusosuuden sallittua enimmäistasoa.

10 artikla

Tuki laivastoa koskevien järjestelyjen sosioekonomiseen korvaamiseen

Sosioekonomisten toimenpiteiden rahoittamiseen myönnettävä tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että:

⁽¹⁾ EUVL L 193, 25.7.2007, s. 6.

a) tuki täyttää asetuksen (EY) N:o 1198/2006 26 artiklan 3 kohdan ja 27 artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 498/2007 8 artiklan edellytykset; ja

b) tuen määrä tukiekvivalenttina ilmaistuna ei ylitä tällaiselle tuelle asetuksen (EY) N:o 1198/2006 liitteessä II vahvistettua julkisen rahoitusosuuden sallittua enimmäistasoa.

11 artikla

Tuki vesiviljelyyn tehtäviin tuottaviin investointeihin

Vesiviljelyyn tehtäviin tuottaviin investointeihin myönnettävä tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että:

a) tuki täyttää asetuksen (EY) N:o 1198/2006 28 ja 29 artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 498/2007 9 ja 10 artiklan edellytykset; ja

b) tuen määrä tukiekvivalenttina ilmaistuna ei ylitä tällaiselle tuelle asetuksen (EY) N:o 1198/2006 liitteessä II vahvistettua julkisen rahoitusosuuden sallittua enimmäistasoa.

12 artikla

Tuki vesiensuojelutoimenpiteisiin

Ympäristön suojelua ja parantamista sekä luonnon säilymistä edistävien vesiviljelyn tuotantomenetelmien käytön korvaamiseen myönnettävä tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että:

a) tuki täyttää asetuksen (EY) N:o 1198/2006 28 ja 30 artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 498/2007 11 artiklan edellytykset; ja

b) tuen määrä tukiekvivalenttina ilmaistuna ei ylitä tällaiselle tuelle asetuksen (EY) N:o 1198/2006 liitteessä II vahvistettua julkisen rahoitusosuuden sallittua enimmäistasoa.

13 artikla

Tuki kansanterveyttä koskeviin toimenpiteisiin

Simpukanviljelijöille viljeltyjen simpukoiden korjuun väliaikaisen keskeyttämisen korvaamiseen myönnettävä tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen

88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että:

a) tuki täyttää asetuksen (EY) N:o 1198/2006 28 ja 31 artiklan edellytykset; ja

b) tuen määrä tukiekvivalenttina ilmaistuna ei ylitä tällaiselle tuelle asetuksen (EY) N:o 1198/2006 liitteessä II vahvistettua julkisen rahoitusosuuden sallittua enimmäistasoa.

14 artikla

Tuki eläinten terveyttä koskeviin toimenpiteisiin

Eläinten terveyttä koskeviin toimenpiteisiin myönnettävä tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että:

a) tuki täyttää asetuksen (EY) N:o 1198/2006 28 ja 32 artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 498/2007 12 artiklan edellytykset; ja

b) tuen määrä tukiekvivalenttina ilmaistuna ei ylitä tällaiselle tuelle asetuksen (EY) N:o 1198/2006 liitteessä II vahvistettua julkisen rahoitusosuuden sallittua enimmäistasoa.

15 artikla

Tuki sisävesikalastukseen

Sisävesikalastukseen myönnettävä tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että:

a) tuki täyttää asetuksen (EY) N:o 1198/2006 33 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 498/2007 13 artiklan edellytykset; ja

b) tuen määrä tukiekvivalenttina ilmaistuna ei ylitä tällaiselle tuelle asetuksen (EY) N:o 1198/2006 liitteessä II vahvistettua julkisen rahoitusosuuden sallittua enimmäistasoa.

16 artikla

Tuki jalostukseen ja kaupan pitämiseen

Kalastustuotteiden jalostamiseen ja kaupan pitämiseen myönnettävä tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että:

- a) tuki täyttää asetuksen (EY) N:o 1198/2006 34 ja 35 artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 498/2007 14 artiklan edellytykset; ja
- b) tuen määrä tukiekvivalenttina ilmaistuna ei ylitä tällaiselle tuelle asetuksen (EY) N:o 1198/2006 liitteessä II vahvistettua julkisen rahoitusosuuden sallittua enimmäistasoa.

17 artikla

Tuki kollektiivisiin toimiin

Yleistä etua koskeviin toimenpiteisiin, joiden toteuttamiseen toimijat itse aktiivisesti osallistuvat tai joita tuottajien puolesta toimivat järjestöt tai muut jäsenvaltioiden hyväksymät järjestöt toteuttavat, myönnettävä tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että:

- a) tuki täyttää asetuksen (EY) N:o 1198/2006 36 ja 37 artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 498/2007 15 artiklan edellytykset; ja
- b) tuen määrä tukiekvivalenttina ilmaistuna ei ylitä tällaiselle tuelle asetuksen (EY) N:o 1198/2006 liitteessä II vahvistettua julkisen rahoitusosuuden sallittua enimmäistasoa.

18 artikla

Tuki vesieläimistön ja -kasviston suojelemiseksi ja kehittämiseksi tarkoitettuihin toimenpiteisiin

Vesieläimistön ja -kasviston suojelemiseksi ja kehittämiseksi tarkoitettuihin toimenpiteisiin edistäen samalla vesiympäristön parantamista myönnettävä tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että:

- a) tuki täyttää asetuksen (EY) N:o 1198/2006 36 ja 38 artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 498/2007 16 artiklan edellytykset; ja
- b) tuen määrä tukiekvivalenttina ilmaistuna ei ylitä tällaiselle tuelle asetuksen (EY) N:o 1198/2006 liitteessä II vahvistettua julkisen rahoitusosuuden sallittua enimmäistasoa.

19 artikla

Tuki kalasatamiin, purkupaikkoihin ja kalastussuojiin tehtäviin investointeihin

Yleisiin tai yksityisiin kalasatamiin, purkupaikkoihin ja kalastussuojiin tehtäviin investointeihin myönnettävä tuki on perusta-

missopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että:

- a) tuki täyttää asetuksen (EY) N:o 1198/2006 36 ja 39 artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 498/2007 17 artiklan edellytykset; ja
- b) tuen määrä tukiekvivalenttina ilmaistuna ei ylitä tällaiselle tuelle asetuksen (EY) N:o 1198/2006 liitteessä II vahvistettua julkisen rahoitusosuuden sallittua enimmäistasoa.

20 artikla

Tuki uusien markkinoiden etsimiseen ja menekinedistämiskampanjoihin

Yhteistä etua koskeviin toimenpiteisiin, joilla pyritään toteuttamaan kalastus- ja vesiviljelytuotteiden laadun parantamiseen, arvon lisäämiseen, uusien markkinoiden etsimiseen ja menekinedistämiseen tähtäävää politiikkaa, myönnettävä tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että:

- a) tuki täyttää asetuksen (EY) N:o 1198/2006 36 ja 40 artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 498/2007 18 artiklan edellytykset; ja
- b) tuen määrä tukiekvivalenttina ilmaistuna ei ylitä tällaiselle tuelle asetuksen (EY) N:o 1198/2006 liitteessä II vahvistettua julkisen rahoitusosuuden sallittua enimmäistasoa.

21 artikla

Tuki kokeiluhankkeisiin

Kokeiluhankkeisiin myönnettävä tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että:

- a) tuki täyttää asetuksen (EY) N:o 1198/2006 36 ja 41 artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 498/2007 19 artiklan edellytykset; ja
- b) tuen määrä tukiekvivalenttina ilmaistuna ei ylitä tällaiselle tuelle asetuksen (EY) N:o 1198/2006 liitteessä II vahvistettua julkisen rahoitusosuuden sallittua enimmäistasoa.

22 artikla

Tuki kalastusalueiden muuttamiseen tai muuhun käyttöön siirtämiseen

Kalastusalueiden muuttamiseen siten, että ne siirretään jäsenvaltion lipun alla purjehtivina ja yhteisössä rekisteröityinä aluksina kalastusalan koulutus- tai tutkimuskäyttöön taikka muuhun kuin kalastustoimintaan, myönnettävä tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuva ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että:

- a) tuki täyttää asetuksen (EY) N:o 1198/2006 36 ja 42 artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 498/2007 20 artiklan edellytykset; ja
- b) tuen määrä tukiekvivalenttina ilmaistuna ei ylitä tällaiselle tuelle asetuksen (EY) N:o 1198/2006 liitteessä II vahvistettua julkisen rahoitusosuuden sallittua enimmäistasoa.

23 artikla

Tuki tekniseen apuun

Tekniseen apuun myönnettävä tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuva ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että:

- a) tuki täyttää asetuksen (EY) N:o 1198/2006 46 artiklan 2 ja 3 kohdan edellytykset; ja
- b) tuen määrä tukiekvivalenttina ilmaistuna ei ylitä tällaiselle tuelle asetuksen (EY) N:o 1198/2006 liitteessä II vahvistettua julkisen rahoitusosuuden sallittua enimmäistasoa.

24 artikla

Direktiivin 2003/96/EY mukaiset verovapautukset

1. Koko kalastusalaan sovellettavat verovapautukset, joita jäsenvaltiot toteuttavat direktiivin 2003/96/EY 14 artiklan mukaisesti, ovat, siinä määrin kuin ne ovat valtiontukea, yhteismarkkinoille soveltuvia ja vapautettuja perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.

2. Verovapautusten muodossa myönnettävät ympäristönsuojelutuet tai sisävesikalastukseen ja kalaviljelyyn sovellettavat veronalennukset, joita jäsenvaltiot ottavat käyttöön direktiivin 2003/96/EY 15 artiklan mukaisesti, ovat yhteismarkkinoille soveltuvia ja vapautettuja perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että ne myönnetään enintään 10 vuodeksi. Tämän 10-vuotisjakson jäl-

keen jäsenvaltioiden on arvioitava uudelleen kyseisten tukitoimenpiteiden asianmukaisuutta.

Veronalennuksen saajan on maksettava vähintään kyseisessä direktiivissä vahvistettu yhteisön verotuksen vähimmäistaso.

3 LUKU

YHTEISET SÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

25 artikla

Läpinäkyvyys ja valvonta

1. Kun tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saanut tukiohjelma tulee voimaan tai tapauskohtaista tukea myönnetään, jäsenvaltion on toimitettava komissiolle yhteenveto kyseistä tukitoimenpidettä koskevista tiedoista. Tiedot on toimitettava sähköisessä muodossa käyttäen vakiintunutta komission tietotekniikkasovellusta ja liitteessä I olevaa lomaketta.

Komissio vahvistaa viipymättä vastaanottaneensa edellä mainitun yhteenvedon.

Komissio julkaisee jäsenvaltioiden 1 kohdan nojalla toimittamat yhteenvedot *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja komission verkkosivustolla.

2. Kun tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saanut tukiohjelma tulee voimaan tai tapauskohtaista tukea myönnetään, kyseisen jäsenvaltion on julkaistava internetissä kyseisen tukitoimenpiteen koko teksti ja ilmoitettava kyseisen tuen myöntämisperusteet ja -edellytykset sekä tuen myöntävän viranomaisen nimi. Kyseisen jäsenvaltion on varmistettava, että tukitoimenpiteen koko teksti on saatavilla internetissä tukitoimenpiteen voimassaoloajan. Kyseisen jäsenvaltion 1 kohdan nojalla toimittamiin yhteenvetotietoihin on sisällyttävä internet-osoite, joka johtaa suoraan tukitoimenpiteen koko tekstiin. Internet-osoite on sisällytettävä myös 4 kohdan mukaisesti toimitettavaan vuosikertomukseen.

3. Kun tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saanut yksittäinen tuki myönnetään, lukuun ottamatta verotoimenpiteiden muodossa myönnettävää tukea, tuen myöntämistä koskevaan säädökseen on sisällyttävä nimenomainen viittaus tämän asetuksen erityissäännöksiin, joihin kyseinen säädös liittyy, kansalliseen lainsäädäntöön, jolla tämän asetuksen asiaankuuluvien säännösten noudattaminen varmistetaan, sekä 2 kohdassa tarkoitettuun internet-osoitteeseen.

4. Jäsenvaltioiden on komission asetuksen (EY) N:o 794/2004 ⁽¹⁾ III luvun mukaisesti laadittava sähköisessä muodossa oleva kertomus tämän asetuksen soveltamisesta kultakin kokonaisuudesta vuodelta tai sen osalta, jonka aikana tätä asetusta sovelletaan.

⁽¹⁾ EUVL L 140, 30.4.2004, s. 1.

5. Jäsenvaltioiden on säilytettävä yksityiskohtaiset asiakirjat kustakin tapauskohtaisesta tuesta tai yksittäisestä tuesta, joka myönnetään sellaisessa tukiohjelmassa, jolle myönnetään poikkeus tämän asetuksen nojalla. Asiakirja-aineistoon on sisällytettävä kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella voidaan vahvistaa, että tässä asetuksessa säädetty edellytykset täyttyvät, mukaan lukien tiedot kaikkien niiden yritysten asemasta, joiden oikeus tukeen tai lisään riippuu siitä, katsotaanko niiden olevan asemaltaan pk-yrityksiä, tiedot tuen kannustavasta vaikutuksesta sekä tiedot, joiden perusteella voidaan selvittää tukikelpoisten kustannusten tarkka määrä tätä asetusta sovellettaessa.

6. Yksittäistä tukea koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen vuoden ajan lukien päivästä, jona tuki myönnettiin. Tukiohjelmaa koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen vuoden ajan lukien päivästä, jona kyseisestä ohjelmasta myönnettiin viimeisen kerran tukea.

7. Komissio valvoo säännöllisesti tukitoimenpiteitä, jotka on annettu sille tiedoksi 1 kohdan nojalla.

8. Kyseisen jäsenvaltion on toimitettava kirjallisen pyynnön perusteella komissiolle pyynnössä asetettavan määräajan kuluessa kaikki tiedot, jotka komissio katsoo tarvitsevänsä voidakseen valvoa tämän asetuksen soveltamista.

Jos kyseisiä tietoja ei toimiteta määräajassa tai yhteisesti sovittu ajassa, komissio lähettää jäsenvaltiolle muistutuksen, jossa ilmoitetaan uusi määräaika tietojen toimittamiselle. Jos kyseinen jäsenvaltio ei muistutuksesta huolimatta toimita pyydettyjä tietoja, komissio voi annettuaan kyseiselle jäsenvaltiolle mahdollisuuden ilmaista näkemyksensä asiasta tehdä päätöksen, jossa todetaan, että kaikki ohjelman perusteella tulevaisuudessa toteutettavat yksittäiset tukitoimenpiteet on ilmoitettava komissiolle.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä heinäkuuta 2008.

26 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Ilmoitukset, joiden käsittely on kesken tämän asetuksen tullessa voimaan, on arvioitava tämän asetuksen nojalla. Jos tämän asetuksen edellytykset eivät täyty, komissio tarkastelee käsiteltävinä olevia ilmoituksia kalastusalan suuntaviivojen mukaisesti.

Tuki, joka on ilmoitettu ennen tämän asetuksen voimaantuloa tai myönnetty ennen kyseistä päivämäärää ilman komission lupaa ja perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätyn ilmoitusvelvollisuuden vastaisesti, on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuva ja vapautettu, jos se täyttää tämän asetuksen 3 artiklassa säädetty edellytykset, lukuun ottamatta vaatimusta viitata tähän asetukseen ja komission tunnistenumeroon. Komissio tarkastelee tukia, jotka eivät täytä kyseisiä edellytyksiä, asiaa koskevien puitteiden, suuntaviivojen ja tiedonantojen mukaisesti.

2. Tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saaneisiin tukiohjelmiin sovelletaan edelleen poikkeusta kuuden kuukauden siirtymäkauden ajan 27 artiklan toisessa kohdassa säädetystä päivästä laskettuna.

27 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2013.

Komission puolesta

Joe BORG

Komission jäsen

LIITE I

Malli, jonka mukainen tiivistelmä on toimitettava aina otettaessa käyttöön tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saanut tukijärjestelmä ja myönnettäessä tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saanutta, tukijärjestelmiin sisällymätöntä tapauskohtaista tukea

1. Jäsenvaltio:
 2. Tuen myöntävä alue/viranomainen:
 3. Tukiohjelman nimike tai tapauskohtaista tukea saaneen yrityksen nimi:
 4. Oikeusperusta:
 5. Tukiohjelman arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn tapauskohtaisen tuen kokonaismäärä:
 6. Tuen enimmäisintensiteetti:
 7. Täytäntöönpanopäivä:
 8. Tukiohjelman tai yksittäisen tuen kesto (enintään 30. kesäkuuta 2014 saakka); ilmoitetaan:
 - ohjelmassa: päivämäärä, johon asti tukea voidaan myöntää:
 - jos kyseessä on tapauskohtainen tuki: viimeisen tukierän arvioitu maksupäivä:
 9. Tuen tarkoitus:
 10. Ilmoitetaan käytetty artikla (8–24 artiklasta):
 11. Kyseessä oleva toiminta:
 12. Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:
 13. Internet-osoite, josta löytyy tukiohjelman koko teksti tai perusteet ja edellytykset, joilla tapauskohtainen tuki voidaan myöntää tukiohjelman ulkopuolella:
 14. Perustelut: ilmoitetaan, miksi valtiontukijärjestelmä on otettu käyttöön Euroopan kalatalousrahaston tuen sijaan:
-

LIITE II

Komissiolle toimitettavan määräaikaiskertomuksen malli

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 nojalla annetuissa ryhmäpoikkeusasetuksissa tarkoitetun ilmoitusvelvollisuutensa täyttämiseksi jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle seuraavat tiedot kaikista tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista tukitoimenpiteistä sähköisessä muodossa komission jäsenvaltioille toimitettavan mallin mukaisesti.

1. Jäsenvaltio:
 2. Nimike:
 3. Tuen numero:
 4. Päättymisvuosi:
 5. Tuen tarkoitus:
 6. Tuensaajien määrä:
 7. Tukiluokka (esim. suora avustus, halpakorkoinen laina):
 8. Vuosittaiset kokonaismenot:
 9. Huomautuksia:
-

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 737/2008,**annettu 28 päivänä heinäkuuta 2008,**

yhteisön vertailulaboratorioiden nimeämisestä äyriäisten tauteja, raivotautia ja nautojen tuberkuloosia varten, lisävastuualueiden ja -tehtävien vahvistamisesta raivotautia ja nautojen tuberkuloosia tutkiville yhteisön vertailulaboratorioille sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 liitteen VII muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritettua virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 32 artiklan 5 ja 6 kohdan,

ottaa huomioon vesiviljelyeläimiin ja niistä saataviin tuotteisiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista sekä vesieläinten tiettyjen tautien ehkäisemisestä ja torjunnasta 24 päivänä lokakuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/88/EY ⁽²⁾ ja erityisesti sen 55 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 882/2004 säädetään elintarvikkeiden ja rehujen sekä eläinten terveyden alalla toimivien yhteisön vertailulaboratorioiden yleisistä tehtävistä, velvollisuuksista ja vaatimuksista. Yhteisön vertailulaboratoriot eläinten terveyttä ja eläviä eläimiä varten on lueteltu kyseisen asetuksen liitteessä VII olevassa II osassa.
- (2) Direktiivissä 2006/88/EY säädetään eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista, joita sovelletaan vesiviljelyeläinten ja niistä saatavien tuotteiden markkinoille saattamiseen, tuontiin ja yhteisön kautta tapahtuvaan kuljetukseen, sekä tietyistä ennalta ehkäisevistä vähimmäistoinenpiteistä ja vähimmäistorjuntatoimenpiteistä kyseisten eläinten tiettyjen tautien osalta. Vesieläinten tauteja tutkivien yhteisön vertailulaboratorioiden on kyseisen direktiivin mukaisesti täytettävä direktiivin liitteessä VI olevassa I osassa säädetyt tehtävät ja velvollisuudet.

(3) Nimeämiseen liittyvä valintamenettely on saatettu päätökseen, joten valittu laboratorio Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas), Weymouth Laboratory Yhdistyneessä kuningaskunnassa olisi nimettävä yhteisön vertailulaboratorioksi äyriäisten tauteja varten.

(4) Nimeämiseen liittyvä valintamenettely on saatettu päätökseen, joten valittu laboratorio Laboratoire d'études sur la rage et la pathologie des animaux sauvages of the Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA) olisi nimettävä yhteisön vertailulaboratorioksi raivotautia varten.

(5) Nimeämiseen liittyvä valintamenettely on saatettu päätökseen, joten valittu laboratorio Laboratorio de Vigilancia Veterinaria (VISAVET) of the Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid, Madridissa, Espanjassa olisi nimettävä yhteisön vertailulaboratorioksi nautojen tuberkuloosia varten.

(6) Äyriäisten tauteja, raivotautia ja nautojen tuberkuloosia tutkivat yhteisön vertailulaboratoriot olisi nimettävä aluksi viiden vuoden mittaiseksi ajanjaksoksi 1 päivästä heinäkuuta 2008, jotta voitaisiin arvioida niiden suorittumista ja sitä, miten ne noudattavat määräyksiä.

(7) Asetuksen (EY) N:o 882/2004 32 artiklan 2 kohdassa säädettyjen yleisten tehtävien ja vastuualueiden lisäksi yhteisön tasolla olisi otettava hoidettavaksi tiettyjä kyseisten taudinaiheuttajien ominaisuuksiin liittyviä erityisvastuualueita ja -tehtäviä, jotta varmistetaan parempi koordinaatio. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi vahvistettava nämä muut vastuualueet ja tehtävät raivotautia ja nautojen tuberkuloosia tutkiville yhteisön vertailulaboratorioille.

(8) Sen vuoksi asetuksen (EY) N:o 882/2004 liitteessä VII olevaa II osaa olisi muutettava.

⁽¹⁾ EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1, oikaisu EUVL L 191, 28.5.2004, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 301/2008 (EUVL L 97, 9.4.2008, s. 85).

⁽²⁾ EUVL L 328, 24.11.2006, s. 14. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 2008/53/EY (EUVL L 117, 1.5.2008, s. 27).

(9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikketurvaa ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Nimetään Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiva Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas), Weymouth Laboratory yhteisön vertailulaboratorioksi äyriäisten tautteja varten 1 päivän heinäkuuta 2008 ja 30 päivän kesäkuuta 2013 väliseksi ajaksi.

2 artikla

Nimetään Nancyssa, Ranskassa toimiva Laboratoire d'études sur la rage et la pathologie des animaux sauvages of the Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA) yhteisön vertailulaboratorioksi raivotautia varten 1 päivän heinäkuuta 2008 ja 30 päivän kesäkuuta 2013 väliseksi ajaksi.

Liitteessä I esitetään tietyt tämän laboratorion vastuualueet ja tehtävät.

3 artikla

Nimetään Madridissa, Espanjassa toimiva Laboratorio de Vigilancia Veterinaria (VISAVET), Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid yhteisön vertailulaboratorioksi nautojen tuberkuloosia varten 1 päivän heinäkuuta 2008 ja 30 päivän kesäkuuta 2013 väliseksi ajaksi.

Liitteessä II esitetään tietyt tämän laboratorion vastuualueet ja tehtävät.

4 artikla

Lisätään asetuksen (EY) N:o 882/2004 liitteessä VII olevaan II osaan 15, 16 ja 17 kohta seuraavasti:

”15. Yhteisön vertailulaboratorio äyriäisten tautteja varten

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2008.

Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas)

Weymouth Laboratory

The Nothe

Barrack Road

Weymouth

Dorset DT4 8UB

Yhdistynyt kuningaskunta

16. Yhteisön vertailulaboratorio raivotautia varten

AFSSA – Laboratoire d'études sur la rage et la pathologie des animaux sauvages, Nancy, France

54220 Malzéville

Ranska

17. Yhteisön vertailulaboratorio nautojen tuberkuloosia varten

VISAVET – Laboratorio de vigilancia veterinaria, Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid

Avda. Puerta de Hierro, s/n Ciudad Universitaria

28040 Madrid

Espanja.”

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Komission puolesta

Androulla VASSILIOU

Komission jäsen

LIITE I

RAIVOTAUTIA TUTKIVAN YHTEISÖN VERTAILULABORATORION TIETYT VASTUUALUEET JA TEHTÄVÄT

Asetuksen (EY) N:o 882/2004 32 artiklan 2 kohdassa mainittujen eläinten terveyden alalla toimivien yhteisön vertailulaboratorioiden yleisten tehtävien lisäksi raivotautia tutkivalla yhteisön vertailulaboratoriolla on 1–5 kohdassa esitetyt vastuualueet ja tehtävät.

- 1) Se koordinoi yhteistyössä komission kanssa jäsenvaltioissa raivotaudin diagnosoinnissa käytettäviä menetelmiä erityisesti siten, että se
 - a) tyypittää, varastoi ja toimittaa raivotautiviruksen kantoja;
 - b) valmistaa, valvoo ja toimittaa kansainvälisiä standardiseerumeja ja muita vertailureagensseja kansallisille vertailulaboratorioille jäsenvaltioissa käytettyjen kokeiden ja reagenssien standardoimiseksi;
 - c) validoi kansallisten vertailulaboratorioiden toimittamia vertailureagensseja, antigeenit ja kansalliset standardiseerumit mukaan luettuina;
 - d) kokoaa seerumipankin ja raivotautivirusten kokoelman ja pitää niitä yllä sekä pitää yllä eri puolilla yhteisöä eristettyjen kantojen tietokantaa ja tyypittää ne;
 - e) järjestää säännöllisin väliajoin diagnostisten menetelmien vertailutestejä yhteisön tasolla ja laboratorioiden pätevyystestejä kansallisille vertailulaboratorioille;
 - f) kerää ja vertaa yhteisössä käytettyjä taudinmäärittämenetelmiä ja yhteisössä suoritettujen kokeiden tuloksia koskevia tietoja;
 - g) karakterisoi raivotautivirukset uusimmilla käytettävissä olevilla menetelmillä taudin epidemiologian ymmärtämiseksi paremmin;
 - h) seuraa raivotaudin valvonnan, epidemiologian ja ehkäisemisen kehitystä kaikkialla maailmassa;
 - i) hankkii perusteellisen tietämyksen raivotaudin hävittämiseen ja torjumiseen käytettävien immunologisen eläinlääketieteen alan valmisteiden valmistuksesta ja käytöstä, mukaan luettuna rokotteiden arviointi.
- 2) Se helpottaa menetelmien yhdenmukaistamista kaikkialla yhteisössä eritoten määrittelemällä standardoidut testimenetelmät.
- 3) Se järjestää workshoppeja kansallisille vertailulaboratorioille, kuten komission asetuksen (EY) N:o 156/2004 ⁽¹⁾ 2–4 artiklassa tarkoitettussa työohjelmassa ja vuotuisessa budjetissa on sovittu; toimintaan kuuluu jäsenvaltioiden ja tarvittaessa kolmansien maiden asiantuntijoiden kouluttaminen uusien analyttisten menetelmien käytössä.
- 4) Se antaa komissiolle teknistä apua ja osallistuu sen pyynnöstä raivotautiin liittyvien kansainvälisten foorumien toimintaan etenkin siltä osin kuin on kyse analyttisten määrittämenetelmien standardoinnista ja toteuttamisesta.
- 5) Se tekee tutkimustyötä ja koordinoi siinä määrin kuin mahdollista tutkimustyötä raivotaudin torjumiseksi ja hävittämiseksi tehokkaammin erityisesti siten, että se
 - a) toteuttaa itse tai yhteistyössä kansallisten vertailulaboratorioiden kanssa kokeiden validointikokeita;
 - b) antaa komissiolle tieteellistä apua ja kerää yhteisön vertailulaboratorion toimintaan liittyviä tietoja ja raportteja.

⁽¹⁾ EUVL L 27, 30.1.2004, s. 5.

LIITE II

NAUTOJEN TUBERKULOOSIA TUTKIVAN YHTEISÖN VERTAILULABORATORION TIETYT VASTUUALUEET JA TEHTÄVÄT

Asetuksen (EY) N:o 882/2004 32 artiklan 2 kohdassa mainittujen eläinten terveyden alalla toimivien yhteisön vertailulaboratorioiden yleisten tehtävien lisäksi nautojen tuberkuloosia tutkivalla yhteisön vertailulaboratoriolla on 1–5 kohdassa esitetyt vastuualueet ja tehtävät.

- 1) Se koordinoi yhteistyössä komission kanssa jäsenvaltioissa nautojen tuberkuloosin diagnosoinnissa käytettäviä menetelmiä erityisesti siten, että se
 - a) tyypittää, varastoi ja toimittaa eläimissä tuberkuloosia aiheuttavan *Mycobacterium* sp. -bakteerin kantoja;
 - b) valmistaa, valvoo ja toimittaa vertailureagensseja kansallisille vertailulaboratorioille jäsenvaltioissa käytettyjen testien ja reagenssien standardoimiseksi;
 - c) validoi kansallisten vertailulaboratorioiden nautojen tuberkuloosin osalta toimittamia vertailureagensseja, antigeenit ja tuberkuliinit mukaan luettuina;
 - d) kokoaa eläimissä tuberkuloosia aiheuttavan *Mycobacterium* sp. -bakteerien kokoelman ja pitää sitä yllä sekä pitää yllä eri puolilla yhteisöä eristettyjen kantojen tietokantaa ja tyypittää ne;
 - e) järjestää säännöllisin väliajoin diagnostisten menetelmien vertailutestejä yhteisön tasolla ja laboratorioiden pätevyystestejä kansallisille vertailulaboratorioille;
 - f) kerää ja vertaa yhteisössä käytettyjä taudinmäärittämismenetelmiä ja yhteisössä suoritettujen kokeiden tuloksia koskevia tietoja;
 - g) karakterisoi eläimissä tuberkuloosia aiheuttavan *Mycobacterium* sp. -bakteerin uusimmilla käytettävissä olevilla menetelmillä taudin epidemiologian ymmärtämiseksi paremmin;
 - h) seuraa nautojen tuberkuloosin valvonnan, epidemiologian ja ehkäisemisen kehitystä kaikkialla maailmassa;
 - i) hankkii perusteellisen tietämyksen nautojen tuberkuloosin hävittämiseen ja torjumiseen käytettävien immunologisen eläinlääketieteen alan valmisteiden valmistuksesta ja käytöstä, mukaan luettuna rokotteiden arviointi.
- 2) Se helpottaa menetelmien yhdenmukaistamista kaikkialla yhteisössä eritoten määrittelemällä standardoidut testimenetelmät.
- 3) Se järjestää workshopeja kansallisille vertailulaboratorioille, kuten asetuksen (EY) N:o 156/2004 2–4 artiklassa tarkoitetussa työohjelmassa ja vuotuisessa budjetissa on sovittu; toimintaan kuuluu jäsenvaltioiden ja tarvittaessa kolmansien maiden asiantuntijoiden kouluttaminen uusien analyttisten menetelmien käytössä.
- 4) Se antaa komissiolle teknistä apua ja osallistuu sen pyynnöstä nautojen tuberkuloosin diagnostiikkaan liittyvien kansainvälisten foorumien toimintaan etenkin siltä osin kuin on kyse analyttisten määrittämismenetelmien standardoinnista ja toteuttamisesta.
- 5) Se tekee tutkimustyötä ja koordinoi siinä määrin kuin mahdollista tutkimustyötä nautojen tuberkuloosin torjumiseksi ja hävittämiseksi tehokkaammin erityisesti siten, että se
 - a) toteuttaa itse tai yhteistyössä kansallisten vertailulaboratorioiden kanssa kokeiden validointikokeita;
 - b) antaa komissiolle tieteellistä apua ja kerää yhteisön vertailulaboratorion toimintaan liittyviä tietoja ja raportteja.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 738/2008,**annettu 28 päivänä heinäkuuta 2008,****tiettyjen rajoittavien toimenpiteiden käyttöönotosta entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen toimeksiannon tehokkaan täytäntöönpanon tukemiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 1763/2004 muuttamisesta 12. kerran**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen rajoittavien toimenpiteiden käyttöönotosta entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen toimeksiannon tehokkaan täytäntöönpanon tukemiseksi 11 päivänä lokakuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1763/2004 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan a kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1763/2004 liitteessä I on luettelo henkilöistä, joita asetuksessa tarkoitettu varojen ja muiden taloudellisten resurssien jäädyttäminen koskee.
- (2) Komissiolla on valtuudet muuttaa kyseistä liitettä ottaen huomioon entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen toimeksiannon tehokasta täytäntöön-

panoa tukevista lisätoimenpiteistä 11 päivänä lokakuuta 2004 hyväksytyn neuvoston yhteisen kannan 2004/694/YUTP ⁽²⁾ täytäntöönpanosta tehdyt neuvoston päätökset. Kyseinen yhteinen kanta pannaan täytäntöön 24 päivänä heinäkuuta 2008 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2008/613/YUTP ⁽³⁾. Sen vuoksi asetuksen (EY) N:o 1763/2004 liitettä I olisi muutettava vastaavasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1763/2004 liite I tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artiklaTämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2008.

Komission puolesta

Eneko LANDÁBURU

Ulkoasuhteiden pääosaston pääjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 315, 14.10.2004, s. 14. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 789/2007 (EUVL L 175, 5.7.2007, s. 27).

⁽²⁾ EUVL L 315, 14.10.2004, s. 52. Yhteinen kanta sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna yhteisellä kannalla 2007/635/YUTP (EUVL L 256, 2.10.2007, s. 30).

⁽³⁾ EUVL L 197, 25.7.2008, s. 63.

LIITE

Poistetaan asetuksen (EY) N:o 1763/2004 liitteestä I seuraavat henkilöt:

"Zupljanin, Stojan. Syntymäaika: 22.9.1951. Syntymäpaikka: Kotor Varos, Bosnia ja Hertsegovina. Kansalaisuus: Bosnia ja Hertsegovina."

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 739/2008,**annettu 28 päivänä heinäkuuta 2008,****jäsenvaltioiden, ei kuitenkaan Espanjan, Ranskan, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan, lipun alla purjehtivien alusten pilkkupagellin kalastuksen kieltämisestä ICES-alueilla VI, VII ja VIII (yhteisön vedet ja vedet, jotka eivät kuulu kolmansien maiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 26 artiklan 4 kohdan,ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön aluksiin sovellettavien eräiden syvänmeren kalakantojen kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuosi 2007 ja 2008 19 päivänä joulukuuta 2006 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2015/2006 ⁽³⁾ säädetään kiintiöistä vuosiksi 2007 ja 2008.
- (2) Komission saamien tietojen mukaan tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivien tai niissä maissa rekisteröityjen alusten kyseisen kalakan-
nan saaliit ovat täyttäneet vuoden 2008 kiintiön.

- (3) Tämän vuoksi on tarpeen kieltää kyseisen kannan kalastus, sen pitäminen aluksella, jälleenlaivaaminen ja purkaminen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla**Kiintiön täytyminen**Tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltioiden kalastuskiintiö vuodeksi 2008 kyseisessä liitteessä tarkoitetulle kan-
nalle katsotaan kokonaan käytetyksi.**2 artikla****Kiellet**

Kielletään tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivilta aluksilta tai kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröidyiltä aluksilta mainitussa liitteessä tarkoitetun kannan kalastus. Näiltä aluksilta kielletään pyydetyn kannan aluksella pitäminen, jälleenlaivaaminen ja purkaminen.

3 artikla**Voimaantulo**Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2008.

Komission puolesta

Fokion FOTIADIS

Kalastus- ja meriasioiden pääosaston pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 865/2007 (EUVL L 192, 24.7.2007, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1098/2007 (EUVL L 248, 22.9.2007, s. 1).

⁽³⁾ EUVL L 384, 29.12.2006, s. 28. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella 541/2008 (EUVL L 157, 17.6.2008, s. 23).

LIITE

Nro	03/DSS
Jäsenvaltio	KAIKKI JÄSENVALTIOT, EI KUITENKAAN Espanja, Ranska, Irlanti ja Yhdistynyt kuningaskunta
Kanta	SBR/678-
Laji	Pilkkupagelli (<i>Pagellus bogaraveo</i>)
Alue	Yhteisön vedet ja vedet, jotka eivät kuulu kolmansien maiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan ICES-alueilla VI, VII ja VIII

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 740/2008,
annettu 29 päivänä heinäkuuta 2008,
asetuksen (EY) N:o 1418/2007 muuttamisesta jätteiden viennissä tiettyihin maihin noudatettavien
menettelyjen osalta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon jätteiden siirrosta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 37 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

on kuullut maita, joita asia koskee,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Olisi poistettava epäselvyydet asetuksen (EY) N:o 1013/2006 18 artiklan soveltamisesta jätteiden siirtoon silloin, kun jokin valtio ilmoittaa vastauksessaan komission lähettämään asetuksen (EY) N:o 1013/2006 37 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaiseen tiedusteluun, että se ei kiellä kyseisiä siirtoja eikä sovello niihin kyseisen asetuksen 35 artiklan mukaista kirjallista ennakoilmoitus- ja hyväksyntämenettelyä.
- (2) Bosnia ja Hertsegovina, Iran ja Togo ovat lähettäneet vastauksen komission kirjalliseen tiedusteluun, jossa pyydetään kirjallista vahvistusta sille, että jätteet, jotka on lueteltu asetuksen (EY) N:o 1013/2006 liitteessä III tai IIIA ja joiden vienti ei ole kyseisen asetuksen 36 artiklan nojalla kielletty, voidaan viedä yhteisöstä hyödynnettäviksi kyseisiin maihin, ja jossa pyydetään ilmoittamaan, mitä valvontamenettelyä vastaanottomaassa mahdollisesti noudatetaan. Lisäksi komissio on saanut lisätietoja, jotka koskevat Norsunluurannikkoa, Malesiaa, Moldovaa ⁽²⁾, Venäjää ja Ukrainaa. Komission asetuksen (EY) N:o 1418/2007 ⁽³⁾ liitettä olisi sen vuoksi tämän huomioon ottamiseksi muutettava.

- (3) Liechtensteinin hallitus on ilmoittanut, että Liechtensteinia on pidettävä valtiona, johon sovelletaan OECD:n päätöstä. Asetuksen (EY) N:o 1013/2006 37 artiklan 2 kohtaa ei sen vuoksi sovelleta Liechtensteiniin, ja kyseinen valtio olisi poistettava asetuksen (EY) N:o 1418/2007 liitteestä.

- (4) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1418/2007 olisi muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1418/2007 seuraavasti:

- 1) Lisätään 1 a artikla seuraavasti:

”1 a artikla

Kun valtio ilmoittaa vastauksessaan komission lähettämään asetuksen (EY) N:o 1013/2006 37 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaiseen tiedusteluun tiettyjen jätteiden siirroista, että se ei kiellä niitä eikä sovello niihin kyseisen asetuksen 35 artiklan mukaista kirjallista ennakoilmoitus- ja hyväksyntämenettelyä, kyseisiin siirtoihin sovelletaan soveltuvin osin kyseisen asetuksen 18 artiklaa.”

- 2) Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1418/2007 liite tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan neljäntenätoista päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan sen voimaantulopäivästä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä heinäkuuta 2008.

Komission puolesta

Peter MANDELSON

Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 669/2008 (EUVL L 188, 16.7.2008, s. 7).

⁽²⁾ Moldovalla tarkoitetaan Moldovan tasavaltaa.

⁽³⁾ EUVL L 316, 4.12.2007, s. 6.

LIITE

Huomautus: Tämän asetuksen 1 artiklan nojalla asetuksen (EY) N:o 1013/2006 18 artiklaa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1418/2007 liitteessä oleviin sarakkeisiin (c) ja (d).

1) Korvataan maakohtaisia tietoja edeltävässä kohdassa d alakohta seuraavasti:

”(d) vastaanottomaassa toteutetaan asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisia muita valvontamenetelyjä.”

2) Lisätään kohdan ”Benin” jälkeen seuraava kohta:

”Bosnia ja Hertsegovina

(a)	(b)	(c)	(d)
		B3020	
	kaikki asetuksen (EY) N:o 1013/2006 liitteessä III luetellut muut jätteet”		

3) Lisätään kohdan ”Moldova” jälkeen seuraava kohta:

”Norsunluurannikko (Norsunluurannikon tasavalta)

(a)	(b)	(c)	(d)
	otsakkeesta B1010: kaikki muu jäte		otsakkeesta B1010: — Jalometallit (kulta, hopea ja platinaryhmän metallit elohopeaa lukuun ottamatta)
B1020–B2120			
	B2130		
			B3010–B3020
	otsakkeesta B3030: kaikki muu jäte		otsakkeesta B3030: — Tekokuitujätteet (myös kampa-jätteet, lankajätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput) — Käytetyt vaatteet ja muut käytetyt tekstiilituotteet — Lumput ja leikkeet, side- ja purjelman, nuoran ja köyden jätteet sekä loppuunkuluneet side- ja purjelangasta, nuorasta tai köydestä tehdyt tavarat
	B3035–B3130		
			B3140
	B4010–B4030		
GB040 7112 2620 30 2620 90			

(a)	(b)	(c)	(d)
	GC010		
	GC020		
GC030 ex 8908 00			
GC050			
	GE020 ex 7001 ex 7019 39		
	GF010		
	GG030 ex 2621		
	GG040 ex 2621		
	GH013 3915 30 ex 3904 10–40		
	GN010 ex 0502 00		
	GN020 ex 0503 00		
	GN030 ex 0505 90"		

4) Poistetaan kohta "Liechtenstein".

5) Lisätään kohdan "Intia" jälkeen seuraava kohta:

"Iran (Iranin islamilainen tasavalta)

(a)	(b)	(c)	(d)
	B1010–B1090		
otsakkeesta B1100: — Seuraavat sinkkiä sisältävät kuonat: — Kuumagalvanoinnin sinkki-kuona (panosprosessista) (> 92 % Zn) — Sinkkiskimmausjäte — Alumiiniskimmausjäte suolakuonaa lukuun ottamatta — Kuparinsulatuksessa käytettyjen tulenkestävien vuorausten jätteet, mukaan lukien upokkaat — Jalometallien käsittelyssä muodostunut jatkojalostukseen tarkoitettu kuona — Tantaalia sisältävä tina-kuona, jonka tinapitoisuus on enintään 0,5 %	otsakkeesta B1100: — Kovasinkki — Seuraavat sinkkiä sisältävät kuonat: — Sinkkigalvanoinnin pinta-kuona (> 90 % Zn) — Sinkkigalvanoinnin pohjakuona (> 92 % Zn) — Sinkkipainevalukuona (> 85 % Zn)		

(a)	(b)	(c)	(d)
B1115			
	B1120–B1150		
B1160–B1210			
	B1220–B2010		
B2020–B2130			
	B3010–B3020		
B3030–B3040			
otsakkeesta B3050: — Korkkijäte: rouhittu, rakeistettu tai jauhettu korkki	otsakkeesta B3050: — Puujäte ja -romu, myös halkoina, briketteinä, pelletteinä tai niiden kaltaisessa muodossa		
B3060–B3070			
	B3080		
B3090–B3130			
	B3140		
B4010–B4030			
	GB040 7112 2620 30 2620 90		
GC010			
GC020			
GC030 ex 8908 00			
GC050			
GE020 ex 7001 ex 7019 39			
GF010			
GG030 ex 2621			
GG040 ex 2621			
GH013 3915 30 ex 3904 10–40			
GN010 ex 0502 00			
GN020 ex 0503 00			
GN030 ex 0505 90”			

6) Lisätään kohdan ”Thaimaa” jälkeen seuraava kohta:

”Togo (Togon tasavalta)

(a)	(b)	(c)	(d)
			otsakkeesta B3010: — Seuraavista halogenoimattomista polymeereistä ja kopolymeereistä koostuva muoviromu: — polypropeeni — polyeteenitereftalaatti
	kaikki asetuksen (EY) N:o 1013/2006 liitteessä III luetellut muut jätteet		

7) Lisätään kohdan ”Tunisia” jälkeen seuraava kohta:

”Ukraina

(a)	(b)	(c)	(d)
		B2020	
		B3010; B3020	
	kaikki asetuksen (EY) N:o 1013/2006 liitteessä III luetellut muut jätteet		

8) Poistetaan kohta ”Norsunluurannikko”.

9) Korvataan kohta ”Malesia” seuraavasti:

”Malesia

(a)	(b)	(c)	(d)
otsakkeesta B1010: — Nikkeliromu — Sinkkiromu — Volframromu — Tantaaliromu — Magnesiumromu — Titaaniromu — Mangaaniromu — Germaniumromu — Vanadiiniromu — Hafnium-, indium-, niobium-, renium- ja galliumromu — Harvinaisten maametallien romu — Kromiromu	otsakkeesta B1010: — Molybdeenromu — Kobolttiromu — Vismuttiromu — Zirkoniumromu — Toriumromu	otsakkeesta B1010: — Jalometallit (kulta, hopea ja platinaryhmän metallit elohopeaa lukuun ottamatta) — Rauta- ja teräsromu — Kupariromu — Alumiiniromu — Tinaromu	

(a)	(b)	(c)	(d)
B1020–B1090			
otsakkeesta B1100: kaikki muu jäte		otsakkeesta B1100: — Kovasinkki — Sinkkiskimmausjäte	
		B1115	
B1120–B1140			
		B1150	
B1160–B1190			
		B1200; B1210	
B1220–B1240			
		B1250–B2030	
otsakkeesta B2040: — Savukaasujen rikinpoistossa (FDG) muodostuva osittain jalostettu kalsiumsulfaatti — Kuparin valmistuksessa muodostuva kemiallisesti stabiloitu kuona, jonka rautapitoisuus on korkea (yli 20 %) ja joka on käsitelty teollisuusstandardien mukaisesti (esim. DIN 4301 tai DIN 8201) pääasiassa rakennus- ja hiontatarkoituksiin		otsakkeesta B2040: kaikki muut jätteet	
		B2060	
B2070; B2080			
		B2090	
B2100			
		B2110–B2130	
			B3010
		B3020–B3035	
B3040			

(a)	(b)	(c)	(d)
	otsakkeesta B3050: — Puujäte ja -romu, myös halkoina, briketteinä, pelletteinä tai niiden kaltaisessa muodossa	otsakkeesta B3050: — Korkkijäte: rouhittu, rakeistettu tai jauhettu korkki	
	otsakkeesta B3060: — Kuivatut ja steriloidut kasvien jätteet, jäännökset ja sivutuotteet (myös pelletoituina), jollaisia käytetään eläinten ruokinnassa ja joita ei ole mainittu muualla tai jotka eivät sisälly muuhun kohtaan (ainoastaan riisilese ja muut sivutuotteet, 2302 20 100/900) — Valmistamattomien, rasvatomiksi tehtyjen, yksinkertaisesti käsiteltyjen (mutta ei määrämuotoisiksi leikattujen), happolla käsiteltyjen tai degelatinoitujen luiden ja sarvitohlojen jätteet — Kaakaonkuoret ja -kalvot sekä muut kaakaonjätteet — Muut elintarvike- ja rehuteollisuuden jätteet, ei kuitenkaan sivutuotteet, jotka täyttävät ihmis- tai eläinravintoa koskevat kansalliset tai kansainväliset vaatimukset ja standardit		otsakkeesta B3060: — Kuivatut ja steriloidut kasvien jätteet, jäännökset ja sivutuotteet (myös pelletoituina), jollaisia käytetään eläinten ruokinnassa ja joita ei ole mainittu muualla tai jotka eivät sisälly muuhun kohtaan (ainoastaan riisilese ja muut sivutuotteet, 2302 20 100/900) — Muut elintarvike- ja rehuteollisuuden jätteet, ei kuitenkaan sivutuotteet, jotka täyttävät ihmis- tai eläinravintoa koskevat kansalliset tai kansainväliset vaatimukset ja standardit
		B3065–B3140	
B4010			
		B4020	
B4030			
GB040 7112 2620 30 2620 90			
GC010			
GC020			
GC030 ex 8908 00			
GC050			
		GE020 ex 7001 ex 7019 39	
		GF010	
GG030 ex 2621			

(a)	(b)	(c)	(d)
GG040 ex 2621			
GH013 3915 30 ex 3904 10–40			
	GN010 ex 0502 00		GN010 ex 0502 00
	GN020 ex 0503 00		GN020 ex 0503 00
	GN030 ex 0505 90		GN030 ex 0505 90”

10) Korvataan kohta ”Moldova” seuraavasti:

”Moldova (Moldovan tasavalta)

(a)	(b)	(c)	(d)
			B1010
			B2020
otsakkeesta B3020: kaikki muu jäte			otsakkeesta B3020: — valkaisuamattomasta paperista tai kartongista taikka aaltopaperista tai -kartongista — muusta, pääasiassa valkaistusta kemiallisesta, ei kuitenkaan massavärijätystä massasta valmistetusta paperista tai kartongista — pääasiassa mekaanisesta massasta valmistetusta paperista tai kartongista (esimerkiksi sanomalehdet, aikakauslehdet ja niiden kaltaiset painotuotteet)
kaikki asetuksen (EY) N:o 1013/2006 liitteessä III luetellut muut jätteet”			

11) Korvataan kohta ”Venäjän federaatio” seuraavasti:

”Venäjä (Venäjän federaatio)

(a)	(b)	(c)	(d)
			B1010–B2120
B2130			
			B3010–B3030
B3035; B3040			
			B3050–B3070
B3080			

(a)	(b)	(c)	(d)
			B3090
B3100			
			B3110–B3130
B3140			
			B4010–B4030
			GB040 7112 2620 30 2620 90
			GC010
			GC020
			GC030 ex 8908 00
			GC050
GE020 ex 7001			GE020 ex 7019 39
			GF010
			GG030 ex 2621
			GG040 ex 2621
			GH013 3915 30 ex 3904 10–40
			GN010 ex 0502 00
			GN020 ex 0503 00
			GN030 ex 0505 90"

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 741/2008,**annettu 29 päivänä heinäkuuta 2008,****asetuksella (EY) N:o 996/97 avatussa nautaeläinten jäädytettyä kuvelihaa koskevassa tariffikiintiössä
1 päivän heinäkuuta 2008 ja 30 päivän kesäkuuta 2009 väliseksi ajaksi haettujen tuontitodistusten
myöntämisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

tulla komission asetuksella (EY) N:o 996/97 ⁽³⁾ avataan
naudanliha-alan tuotteiden tuontia koskeva tariffikiintiö.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

- (2) Tuontitodistushakemusten, jotka on jätetty 1 päivän heinäkuuta 2008 ja 30 päivän kesäkuuta 2009 väliseksi ajaksi, määrät ylittävät käytettävissä olevat määrät. Sen vuoksi olisi määriteltävä, missä määrin tuontitodistuksia voidaan myöntää, ja vahvistettava haettuihin määriin sovellettava jakokerroin,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾ (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus),ottaa huomioon tuontitodistusjärjestelmän alaisten maataloustuotteiden tuontitariffikiintiöiden hallinnointia koskevista yhteisistä säännöistä 31 päivänä elokuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1301/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tuontitodistushakemuksiin, jotka koskevat kiintiötä, jonka järjestysnumero on 09.4020, ja jotka on jätetty asetuksen (EY) N:o 996/97 nojalla 1 päivän heinäkuuta 2008 ja 30 päivän kesäkuuta 2009 väliseksi ajaksi, sovelletaan jakokerrointa, joka on 1,694843 prosenttia.

sekä katsoo seuraavaa:

2 artikla

- (1) CN-koodiin 0206 29 91 kuuluvaa nautaeläinten jäädytettyä kuvelihaa koskevan yhteisön tariffikiintiön avaamisesta ja hallinnoinnista 3 päivänä kesäkuuta 1997 anne-

Tämä asetus tulee voimaan 30 päivänä heinäkuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä heinäkuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 510/2008 (EUVL L 149, 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ EUVL L 238, 1.9.2006, s. 13. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 289/2007 (EUVL L 78, 17.3.2007, s. 17).

⁽³⁾ EYVL L 144, 4.6.1997, s. 6. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 962/2007 (EUVL L 213, 15.8.2007, s. 6).

DIREKTIIVIT

KOMISSION DIREKTIIVI 2008/81/EY,

annettu 29 päivänä heinäkuuta 2008,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY muuttamisesta difenakumin lisäämiseksi tehoaineena liitteeseen I

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 16 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kymmenvuotisen työohjelman toisesta vaiheesta 4 päivänä joulukuuta 2007 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1451/2007 ⁽²⁾ vahvistetaan luettelo tehoaineista, jotka on arvioitava sen selvittämiseksi, olisiko ne mahdollisesti lisäävä direktiivin 98/8/EY liitteeseen I, I A tai I B. Luetteloon kuuluu difenakumi.
- (2) Difenakumin käyttöä direktiivin 98/8/EY liitteessä V määritellyssä tuotetyypissä 14 (jyrsijämyrkyt) arvioitiin asetuksen (EY) N:o 1451/2007 nojalla direktiivin 98/8/EY 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (3) Suomi, joka oli nimetty esitteleväksi jäsenvaltioksi, toimitti komissiolle 21 päivänä maaliskuuta 2006 toimivaltaisen viranomaisen kertomuksen ja suosituksen asetuksen (EY) N:o 1451/2007 14 artiklan 4 ja 6 kohdan mukaisesti.
- (4) Jäsenvaltiot ja komissio tarkastelivat toimivaltaisen viranomaisen kertomusta. Biosidituotteita käsittelevä pysyvä komitea sisällytti 29 päivänä marraskuuta 2007 tarkastelun tulokset arviointikertomukseen asetuksen (EY) N:o 1451/2007 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(5) Difenakumin tarkastelussa ei tullut esiin avoimia kysymyksiä tai huolenaiheita, jotka olisivat edellyttäneet asian käsittelyä terveys- ja ympäristöriskejä käsittelevässä tiedekomiteassa.

(6) Tutkimusten perusteella voidaan olettaa, ettei jyrsijämyrkyinä käytettävistä difenakumia sisältävistä biosidituotteista aiheudu ihmisille riskejä, paitsi vahinkotilanteissa, joissa on mukana lapsia. Ympäristölle ja muille kuin kohde-eläimille on todettu aiheutuvan riskejä. Kohde-eläimet eli jyrsijät aiheuttavat kuitenkin tuhoa ja ovat vaara kansanterveydelle. Lisäksi difenakumille ei ole vielä löytynyt asianmukaisia vaihtoehtoja, jotka olisivat yhtä tehokkaita mutta vähemmän ympäristölle haitallisia. On perusteltua sisällyttää difenakumi liitteeseen I rajoitetuksi ajaksi sen varmistamiseksi, että kaikissa jäsenvaltioissa voidaan direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti myöntää, peruuttaa tai muuttaa lupia, jotka koskevat jyrsijämyrkyinä käytettäviä difenakumia sisältäviä biosidituotteita.

(7) Arviointikertomuksen tulosten perusteella on asianmukaista edellyttää, että lupamenettelyjen yhteydessä toteutetaan erityisiä riskinhallintatoimia, jotka koskevat jyrsijämyrkyinä käytettäviä difenakumia sisältäviä tuotteita. Näillä toimenpiteillä olisi pyrittävä vähentämään ihmisten ja muiden kuin kohde-eläinten ensisijaisen ja toissijaisen altistumisen riskiä sekä ympäristölle aiheutuvia pitkän aikavälin vaikutuksia.

(8) Koska difenakumista on todettu aiheutuvan riskejä ja koska difenakumi on ominaisuuksiltaan mahdollisesti hitaasti hajoava, todennäköisesti eliöihin kertyvä ja myrkylinen tai erittäin hitaasti hajoava ja erittäin todennäköisesti eliöihin kertyvä, se olisi sisällytettävä liitteeseen I ainoastaan viideksi vuodeksi, ja edellytykseksi sen liitteeseen I sisällyttämisen uudistamiselle olisi asetettava direktiivin 98/8/EY 10 artiklan 5 kohdan i alakohdan toisen luetelmakohdan mukainen vertaileva riskinarviointi.

(9) On tärkeää, että tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan samaan aikaan kaikissa jäsenvaltioissa, jotta varmistetaan difenakumia tehoaineena sisältävien biosidituotteiden yhdenvertainen kohtelu markkinoilla sekä edistetään biosidituotteiden markkinoiden moitteetonta toimintaa yleisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viiemäksi muutettuna direktiivillä 2008/31/EY (EUVL L 81, 20.3.2008, s. 57).

⁽²⁾ EUVL L 325, 11.12.2007, s. 3.

- (10) Olisi sallittava kohtuullinen siirtymäaika ennen tehoaineen sisällyttämistä liitteeseen I, jotta jäsenvaltiot ja asianomaiset osapuolet voivat valmistautua uusiin vaatimuksiin ja varmistaa, että asiakirjat valmistelleet hakijat voivat hyötyä täysimääräisesti kymmenen vuoden tietosuojakaudesta, joka direktiivin 98/8/EY 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdan mukaisesti alkaa siitä päivästä, jona tehoaine sisällytetään liitteeseen.
- (11) Sen jälkeen kun tehoaine on sisällytetty liitteeseen, jäsenvaltioille olisi sallittava kohtuullinen määräaika panna täytäntöön direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 3 kohta ja erityisesti myöntää, muuttaa tai peruuttaa lupia, jotka koskevat tuotetyyppeihin 14 kuuluvia difenakumia sisältäviä biosidituotteita, sen varmistamiseksi, että ne ovat direktiivin 98/8/EY mukaisia.
- (12) Sen vuoksi direktiivi 98/8/EY olisi muutettava.
- (13) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat biosidituotteita käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin 98/8/EY liite I tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset

määräykset viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2009. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisena nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä huhtikuuta 2010.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltiot säätävät siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 29 päivänä heinäkuuta 2008.

Komission puolesta

Stavros DIMAS

Komission jäsen

LIITE

Lisätään direktiivin 98/8/EY liitteeseen I kohta "9" seuraavasti:

Nro	Yleisnimi	IUPAC-nimi Tunnistenumerot	Markkinoille saatet- tavassa biosidituot- teessa käytettävän tehoaineen vähim- mäispuhtaus	Päivä, jona tehoaine sisällytetään liitteeseen	31. maaliskuuta 2012	Päivä, jona liitteeseen sisällyttäminen lakkaa	Tuotetyyppi	Erityissäännökset (*)
"9"	difenakumi	3-(3-bifenyl-4-yyli-1,2,3,4-tetrahydro-1-naftyyli)-4-hydroksikumarini EY-numero: 259-978-4 CAS-numero: 56073-07-5	960 g/kg	1. huhtikuuta 2010	31. maaliskuuta 2012	31. maaliskuuta 2015	14	Koska tehoaine on ominaisuuksiltaan mahdollisesti hitaasti hajoava, todennäköisesti eliöihin kertyvä ja myrkyllinen tai erittäin hitaasti hajoava ja erittäin todennäköisesti eliöihin kertyvä, edellytykseksi sen tähän liitteeseen sisällyttämisen uudistamiselle olisi asetettava direktiivin 98/8/EY 10 artiklan 5 kohdan i alakohdan toisen luettelmakohdan mukainen vertaileva riskinarviointi. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lupien myöntämisessä noudatetaan seuraavia vaatimuksia: 1) Tuotteiden nimellinen tehoainepitoisuus saa olla enintään 75 mg/kg, ja ainoastaan käytövalmiit tuotteet sallitaan. 2) Tuotteissa on oltava aversiivista ainetta ja tarvittaessa väriainetta. 3) Tuotteita ei saa käyttää sirotejauheena. 4) Ihmisten, muiden kuin kohde-eläinten ja ympäristön ensisijainen ja toissijainen altistuminen minimoidaan ottamalla huomioon ja toteuttamalla kaikki asianmukaiset ja käytettävissä olevat riskinhallintatoimenpiteet, joita ovat muun muassa tuotteiden salliminen ainoastaan ammatikäyttöön, ylärajan asettaminen pakkauskoolle ja velvollisuus käyttää varmistettuja syöttölaatikoita, joihin ulkopuoliset eivät pääse käsiksi."

(*) Liitteeseen VI sisältyvien yleisten periaatteiden noudattamista varten arviointikertomusten sisältö ja päätelmät asetetaan saataville komission internetsivustolle osoitteessa: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON YHTEISELLÄ PÄÄTÖKSENTEKOMENETTELTYLLÄ TEKEMÄT PÄÄTÖKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 742/2008/EY,

tehty 9 päivänä heinäkuuta 2008,

yhteisön osallistumisesta useiden jäsenvaltioiden käynnistämään tutkimus- ja kehitysohjelmaan
iäkkäiden ihmisten elämänlaadun parantamiseksi uuden tieto- ja viestintäteknologian avulla

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja
erityisesti sen 169 artiklan ja 172 artiklan toisen kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausun-
non,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä
menettelyä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan yhteisön seitsemännestä tutkimuksen, teknolo-
gian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelmasta
(2007–2013) 18 päivänä joulukuuta 2006 tehdyllä Eu-
roopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o
1982/2006/EY ⁽²⁾, jäljempänä 'seitsemäs puiteohjelma',
mahdollistetaan yhteisön osallistuminen useiden jäsenval-
tioiden käynnistämiin tutkimus- ja kehitysohjelmiin sekä
rakenteisiin, joita luodaan kyseisten ohjelmien toteutta-
mista varten, perustamissopimuksen 169 artiklan mukai-
sesti.

(2) Seitsemännessä puiteohjelmassa on vahvistettu perusteet
tällaisten 169 artiklassa tarkoitettujen aloitteiden toteut-

tamisalojen määrittämistä varten: merkitys yhteisön ta-
voitteiden kannalta, asetetun tavoitteen selkeä määrittäminen
ja sen merkitys seitsemännen puiteohjelman tavoitteiden
kannalta, aiemman perustan olemassaolo (olemassa ole-
vat tai suunnitellut kansalliset tutkimusohjelmat), lisäarvo
Euroopan tasolla, kriittinen massa ohjelmien koon ja lu-
kumäärän suhteen ja ohjelmien kattamien toimien sa-
mankaltaisuus sekä 169 artiklan käytön soveltuvuus ta-
voitteiden saavuttamisen kannalta.

(3) Euroopan yhteisön seitsemännen tutkimuksen, teknolo-
gian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelman
(2007–2013) täytäntöön panemiseksi toteutettavasta eri-
tyisohjelmasta Yhteistyö, jäljempänä 'Yhteistyö-erityisoh-
jelma', 19 päivänä joulukuuta 2006 tehdystä neuvoston
päätöksessä 2006/971/EY ⁽³⁾ määritetään 169 artiklan
mukainen tietotekniikka-avusteista asumista koskeva
aloite yhdeksi niistä aloista, joilla yhteisö voi perustamis-
sopimuksen 169 artiklan nojalla osallistua yhteisesti to-
teutettaviin kansallisiin tutkimusohjelmiin.

(4) Komissio ehdotti 1 päivänä kesäkuuta 2005 antamassaan
tiedonannossa "i2010 – Kasvua ja työllisyyttä edistävä
eurooppalainen tietoyhteiskunta" ikääntyvän väestön hoi-
tamista koskevan lippulaiva-aloitteen käynnistämistä.

(5) Komissio korosti 12 päivänä lokakuuta 2006 antamas-
saan tiedonannossa "Euroopan väestökehitys – haasteista
mahdollisuuksiin" sitä tosiasiaa, että väestön ikääntymi-
nen on yksi kaikkien Euroopan unionin maiden suurim-
mista haasteista ja että lisäämällä uuden teknologian käyt-
töä voitaisiin rajoittaa kustannuksia, edistää iäkkäiden ih-
misten hyvinvointia ja aktiivista yhteiskuntaan osallistu-
mista sekä parantaa Euroopan talouden kilpailukykyä
kasvua ja työllisyyttä koskevan uudistetun Lissabonin
strategian mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 13. maaliskuuta 2008 (ei
vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 23. ke-
säkuuta 2008.

⁽²⁾ EUVL L 412, 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 400, 30.12.2006, s. 86.

- (6) Erityisesti tieto- ja viestintäteknologian alalla se, että väestö ikääntyy, voidaan nähdä mahdollisuutena iäkkäiden ihmisten tarpeisiin vastaavien uusien tavaroiden ja palvelujen kehittyville markkinoille. Uuden tieto- ja viestintäteknologian nopea kehitys ja käyttö eivät saisi kuitenkaan johtaa sosiaaliseen syrjäytymiseen tai digitaalisen kuilun syvenemiseen; digitaalisen lukutaidon parantaminen on kuitenkin edellytys osallisuudelle ja osallistumiselle tietoyhteiskuntaan.
- (7) Tässä tietotekniikka-avusteista asumista koskevassa aloitteessa olisi otettava huomioon ikääntyvän väestön todellisuus Euroopassa, jossa naisten osuus on naisten pidemmän keskimääräisen elinajanodotteen ansiosta miesten osuutta suurempi.
- (8) Uudistetuissa työllisyyden suuntaviivoissa aktiivinen ikääntyminen on keskeinen tekijä. Ikääntymistä koskevassa EU:n toimintamallissa pyritään saamaan käyttöön kaikenikäisten ihmisten täydet mahdollisuudet (elämäntaakajattelu) ja korostetaan tarvetta siirtyä hajanaisista strategioista kattaviin ikääntymisstrategioihin.
- (9) Yksittäisten jäsenvaltioiden kansallisella tasolla toteuttamia, hyvään ikääntymiseen liittyvää tieto- ja viestintäteknologiaa koskevia tutkimus- ja kehitysohjelmia tai -toimia ei nykyisin koordinoita riittävästi Euroopan tasolla, eikä hyvään ikääntymiseen liittyvien innovatiivisten tieto- ja viestintäteknisten tuotteiden ja palvelujen tutkimus ja kehittäminen Euroopan tasolla ole siksi johdonmukaista.
- (10) Useat jäsenvaltiot ovat kaivanneet johdonmukaista lähestymistapaa Euroopan tasolla hyvään ikääntymiseen liittyvän tieto- ja viestintäteknologian alalla, ja asiassa edetäkseen ne ovat perustaneet tieto- ja viestintäteknologian alalla tietotekniikka-avusteista asumista (Ambient Assisted Living) koskevan yhteisen tutkimus- ja kehitysohjelman, jäljempänä 'yhteinen AAL-ohjelma', joka tukee hyvää ikääntymistä tietoyhteiskunnassa, aikaansaadakseen synergiaa hallintoon ja rahoitusvaroihin siten, että varmistetaan yksi yhteinen arviointimekanismi sellaista riippumattomien asiantuntijoiden avustuksella sitä vakiintunutta käytäntöä noudattaen, joka on vahvistettu säännöistä, jotka koskevat yritysten, tutkimuskeskusten ja korkeakoulujen osallistumista seitsemännen puiteohjelman toimiin sekä tutkimustulosten levittämistä (2007–2013), 18 päivänä joulukuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1906/2006 ⁽¹⁾, ja yhdistääkseen eri Euroopan maissa käytettävissä olevaa osaamista ja voimavaroja.
- (11) Yhteisen AAL-ohjelman tavoitteena on vastata väestön ikääntymisen haasteeseen tarjoamalla tarvittava oikeudellinen ja organisatorinen kehys jäsenvaltioiden väliselle laaja-alaiselle eurooppalaiselle yhteistyölle hyvää ikääntymistä ikääntyvässä yhteiskunnassa tukevan tieto- ja viestintäteknologian soveltavassa tutkimuksessa ja innovoinnissa. Belgia, Tanska, Saksa, Irlanti, Kreikka, Espanja, Ranska, Italia, Kypros, Luxemburg, Unkari, Alankomaat, Itävalta, Puola, Portugali, Romania, Slovenia, Suomi, Ruotsi ja Yhdistynyt kuningaskunta, jäljempänä 'osallistuvat jäsenvaltiot', sekä Israel, Norja ja Sveitsi ovat sopineet koordinoivansa ja panevansa täytäntöön yhteisesti toimia, joilla pyritään edistämään yhteistä AAL-ohjelmaa. Niiden yhteisen osallistumisosuuden arvioidaan olevan vähintään 150 miljoonaa euroa seitsemännen puiteohjelman täytäntöönpanoajana. Yhteiseen AAL-ohjelmaan osallistumisen ehtona olisi kullakin näistä maista oltava vähimmäismaksuus suhteessa maan kansallisilta tutkimusyhteisöiltä tuleviin pyyntöihin, ja sen olisi oltava tavallisesti vähintään 0,2 miljoonaa euroa, jos maa osallistuu vuosittaiseen työohjelmaan.
- (12) Yhteisen AAL-ohjelman olisi myös edistettävä pienten ja keski suurten yritysten osallistumista sen toimintaan seitsemännen puiteohjelman tavoitteiden mukaisesti.
- (13) Yhteisen AAL-ohjelman vaikutuksen lisäämiseksi osallistuvat jäsenvaltiot, Israel, Norja ja Sveitsi ovat sopineet yhteisen osallistumisesta siihen. Yhteisen olisi osallistuttava ohjelmaan enintään 150 miljoonan euron suuruisella rahoitusosuudella. Koska yhteinen AAL-ohjelma vastaa seitsemännen puiteohjelman tieteellisiä tavoitteita ja yhteisen AAL-ohjelman tutkimusala sisältyy Yhteistyö-erityisohjelman tieto- ja viestintäteknologiaa koskevaan aihealueeseen, yhteisen rahoitusosuus olisi otettava tähän aihealueeseen osoitetuista talousarviomäärärahoista. Muita rahoitusmahdollisuuksia voi olla tarjolla, muun muassa Euroopan investointipankilta (EIP), erityisesti riskinjakorahoitusvälineen kautta, jonka EIP ja komissio ovat kehittäneet yhdessä neuvoston päätöksen 2006/971/EY liitteen III mukaisesti.
- (14) Yhteisen rahoitustuen edellytyksenä olisi oltava määritelty rahoitussuunnitelma, joka perustuu toimivaltaisten kansallisten viranomaisten muodollisiin sitoumuksiin panna täytäntöön yhteisesti kansallisella tasolla käynnistettyjä tutkimus- ja kehitysohjelmia ja -toimia ja osallistua yhteisen AAL-ohjelman yhteisen toteutuksen rahoitukseen.
- (15) Kansallisten tutkimusohjelmien yhteinen täytäntöönpano edellyttää, että sitä varten on olemassa tai luodaan Yhteistyö-erityisohjelmassa tarkoitettu erityinen täytäntöönpanorakenne.
- (16) Osallistuvat jäsenvaltiot ovat sopineet tällaisesta erityisestä täytäntöönpanorakenteesta yhteisen AAL-ohjelman täytäntöönpanemiseksi.

⁽¹⁾ EUVL L 391, 30.12.2006, s. 1.

- (17) Yhteisön rahoitusosuuden saajana olisi oltava erityinen täytäntöönpanorakenne, jonka olisi varmistettava yhteisen AAL-ohjelman tehokas täytäntöönpano.
- (18) Jotta yhteisen AAL-ohjelman täytäntöönpano olisi tehokasta, erityisen täytäntöönpanorakenteen olisi annettava rahoitustukea yhteiseen AAL-ohjelmaan osallistuville kolmansille osapuolille, jotka on valittu ehdotuspyyntöjen perusteella.
- (19) Yhteisön rahoitusosuuden edellytyksenä olisi oltava, että osallistuvat jäsenvaltiot, Israel, Norja ja Sveitsi sitovat ohjelmaan varoja ja maksavat rahoitusosuutensa.
- (20) Jos yhteisen AAL-ohjelman täytäntöönpano on riittämättömä, osittaista tai myöhässä, yhteisöllä olisi voitava olla oikeus pienentää rahoitusosuuttaan tai pidättää tai lopettaa rahoituksensa edellytyksin, jotka vahvistetaan yhteisön rahoitusosuutta koskevista yksityiskohtaisista järjestelyistä yhteisön ja erityisen täytäntöönpanorakenteen välillä tehtävässä sopimuksessa.
- (21) Minkä tahansa jäsenvaltion olisi voitava liittyä yhteiseen AAL-ohjelmaan.
- (22) Seitsemännen puiteohjelman mukaisesti yhteisöllä olisi oltava oikeus sopia jonkin seitsemänteen puiteohjelmaan assosioituneen maan osallistumista tai, kun se on oleellista yhteisen AAL-ohjelman täytäntöönpanon kannalta, jonkin muun ohjelmaan sen täytäntöönpanoajana liittyvän maan osallistumista koskevaa yhteisön yhteistä AAL-ohjelmaa koskevan rahoitusosuuden ehdoista tämän päätöksen mukaisesti.
- (23) Väärinkäytösten ja petosten estämiseksi olisi toteutettava tarkoituksenmukaiset toimenpiteet ja tarvittaessa olisi ryhdyttävä toimiin menetettyjen, aiheettomasti maksettujen tai väärin käytettyjen varojen perimiseksi takaisin Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 ⁽¹⁾, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi 11 päivänä marraskuuta 1996 annetun asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 ⁽²⁾ ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ⁽³⁾ mukaisesti.
- (24) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽⁴⁾, jäljempänä 'varainhoitoasetus', ja Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä 23 päivänä joulukuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY, Euratom) 2342/2002 ⁽⁵⁾, jäljempänä 'soveltamissäännöt', mukaisesti yhteisön osuutta olisi hallinnoitava välillisellä keskitetyllä hallinnoinnilla varainhoitoasetuksen 54 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja 56 artiklan sekä soveltamissääntöjen 35 artiklan, 38 artiklan 2 kohdan ja 41 artiklan säännösten mukaisesti.
- (25) On olennaista, että yhteisessä AAL-ohjelmassa toteutetut tutkimustoimet ovat eettisten peruseriaatteiden mukaisia, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tarkoitetut periaatteet mukaan luettuina, ja että niissä noudatetaan naisten ja miesten tasa-arvon ja sen valtavirtaistamisen periaatteita. Ohjelman täytäntöönpanossa olisi otettava huomioon naisten aseman edistäminen tieteessä ja tutkimuksessa.
- (26) Yhteisellä AAL-ohjelmalla olisi lisäksi pyrittävä edistämään tieto- ja viestintäteknologiaan perustuvien tuotteiden ja palvelujen yhtäläistä ja helppoa saatavuutta kaikissa jäsenvaltioissa.
- (27) Komission olisi tehtävä vuoteen 2010 mennessä väliarviointi, jossa arvioidaan yhteisen AAL-ohjelman täytäntöönpanon laatua ja tuloksellisuutta sekä edistymistä asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa. Kyseisessä arvioinnissa olisi arvioitava myös, tarvitaanko ennen vuoden 2013 lopussa tehtävää loppuarviointia muita väliarviointeja,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Pannessaan täytäntöön seitsemättä puiteohjelmaa yhteisö maksaa rahoitusosuuden tietotekniikka-avusteista asumista (Ambient Assisted Living) koskevaan yhteiseen tutkimus- ja kehitysohjelmaan eli yhteiseen AAL-ohjelmaan, jonka toteuttavat yhteisesti Belgia, Tanska, Saksa, Irlanti, Kreikka, Espanja, Ranska, Italia, Kypros, Luxemburg, Unkari, Alankomaat, Itävalta, Puola, Portugali, Romania, Slovenia, Suomi, Ruotsi ja Yhdistynyt kuningaskunta eli osallistuvat jäsenvaltiot, sekä Israel, Norja ja Sveitsi.

⁽¹⁾ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1233/2007 (EUVL L 279, 23.10.2007, s. 10).

⁽²⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1525/2007 (EUVL L 343, 27.12.2007, s. 9).

⁽⁵⁾ EYVL L 357, 31.12.2002, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY, Euratom) N:o 478/2007 (EUVL L 111, 28.4.2007, s. 13).

2. Yhteisö maksaa liitteessä I, joka on erottamaton osa tätä päätöstä, vahvistettuja periaatteita noudattaen yhteisen AAL-ohjelman täytäntöönpanoa varten rahoitusosuuden, joka on enintään 150 miljoonaa euroa seitsemännen puiteohjelman täytäntöönpanoaikana.

3. Yhteisön rahoitusosuus maksetaan seitsemännen puiteohjelman Yhteistyö-erityisohjelman tieto- ja viestintäteknologiaa koskevaan aihealueeseen osoitetuista Euroopan yhteisön yleisen talousarvion määrärahoista.

2 artikla

Yhteisön rahoitusosuuden edellytykset ovat seuraavat:

- a) osallistuvat jäsenvaltiot, Israel, Norja ja Sveitsi osoittavat, että liitteessä I kuvattu yhteinen AAL-ohjelma on tosiasiallisesti perustettu;
- b) osallistuvat jäsenvaltiot, Israel, Norja ja Sveitsi tai osallistuvien jäsenvaltioiden, Israelin, Norjan ja Sveitsin nimeämät organisaatiot muodollisesti perustavat tai nimeävät erityisen täytäntöönpanorakenteen, joka on oikeushenkilö ja joka vastaa yhteisen AAL-ohjelman täytäntöönpanosta ja yhteisön rahoitusosuuden vastaanottamisesta, jakamisesta ja seurannasta välillisen keskitetyn hallinnon puitteissa varainhoitoasetuksen 54 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja 56 artiklan sekä soveltamissääntöjen 35 artiklan, 38 artiklan 2 kohdan ja 41 artiklan mukaisesti;
- c) yhteiselle AAL-ohjelmalle vahvistetaan asianmukainen ja tehokas hallintomalli liitteessä II, joka on erottamaton osa tätä päätöstä, olevien suuntaviivojen mukaisesti;
- d) erityinen täytäntöönpanorakenne suorittaa liitteessä I kuvatut yhteisen AAL-ohjelman toimet tehokkaasti, mihin kuuluu ehdotuspyyntöjen järjestäminen avustusten myöntämiseksi;
- e) osallistuvat jäsenvaltiot, Israel, Norja ja Sveitsi sitoutuvat osallistumaan yhteisen AAL-ohjelman rahoitukseen ja maksavat tosiasiallisesti rahoitusosuutensa, erityisesti ohjelmassa järjestettyjen ehdotuspyyntöjen perusteella valittujen hankkeiden osallistujille maksettavan rahoituksen;
- f) noudatetaan yhteisön valtioneuvoston sääntöjä, erityisesti yhteisön puitteissa tutkimus- ja kehitysohjelmiin sekä innovaatiotoimintaan myönnettävälle valtiontuella vahvistettuja sääntöjä⁽¹⁾;
- g) varmistetaan korkea tieteellinen taso ja eettisten periaatteiden noudattaminen seitsemännen puiteohjelman yleisperiaatteiden mukaisesti, naisten ja miesten tasa-arvon ja sen valtavirtaistamisen periaatteiden noudattaminen ja kestävä kehitys, sekä

den mukaisesti, naisten ja miesten tasa-arvon ja sen valtavirtaistamisen periaatteiden noudattaminen ja kestävä kehitys, sekä

- h) yhteisessä AAL-ohjelmassa toteutetuista toimita johtuvat teollis- ja tekijänoikeuksia koskevat säännökset muotoillaan ja osallistuvien jäsenvaltioiden, Israelin, Norjan ja Sveitsin kansallisella tasolla toteuttamien tutkimus- ja kehitysohjelmien ja -toimien täytäntöönpano ja koordinointi hoidetaan siten, että niillä pyritään edistämään tällaisen osaamisen syntymistä ja tukemaan syntyneen osaamisen laajaa käyttöä ja jakamista.

3 artikla

Erityisen täytäntöönpanorakenteen myöntäessä rahoitustukea kolmansille osapuolille yhteisen AAL-ohjelman täytäntöönpanon yhteydessä, ja erityisesti kun myönnetään rahoitustukea avustusten myöntämistä varten järjestetyillä ehdotuspyynnöillä valittuihin hankkeisiin osallistujille, on noudatettava periaatteita, jotka koskevat tasavertaista kohtelua ja avoimuutta, ennakoitavuutta hakijoiden kannalta ja riippumatonta arviointia. Rahoitustuki kolmansille osapuolille myönnetään tieteellisen huippuosaamisen sekä Euroopan tason sosiaalisten ja taloudellisten vaikutusten perusteella ja sen perusteella, mikä merkitys niillä on yhteisen AAL-ohjelman yleisten tavoitteiden kannalta, liitteessä I vahvistettuja periaatteita ja menettelyjä noudattaen.

4 artikla

Yhteisön rahoitusosuutta koskevat järjestelyt, taloudellista korvausvastuuta ja teollis- ja tekijänoikeuksia koskevat säännöt sekä erityisen täytäntöönpanorakenteen kolmansille osapuolille myöntämää rahoitustukea koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan yhteisön puolesta toimivan komission ja erityisen täytäntöönpanorakenteen välillä tehtävässä yleisessä sopimuksessa sekä vuosittaisissa rahoitussopimuksissa.

5 artikla

Jos yhteistä AAL-ohjelmaa ei panna täytäntöön tai sen täytäntöönpano on riittämätöntä, osittaista tai myöhässä, yhteisö voi pienentää rahoitusosuuttaan, pidättää osan rahoitusosuudestaan tai lopettaa rahoituksensa riippuen siitä, miten yhteistä AAL-ohjelmaa on tosiasiallisesti pantu täytäntöön.

Jos osallistuvat jäsenvaltiot, Israel, Norja ja Sveitsi eivät suorita yhteisen AAL-ohjelman rahoitusosuutta tai jos ne suorittavat sen osittain tai myöhässä, yhteisö voi komission ja erityisen täytäntöönpanorakenteen välillä tehtävässä sopimuksessa määrättyä edellytyksin pienentää rahoitusosuuttaan sen mukaisesti, miten paljon osallistuvat jäsenvaltiot, Israel, Norja ja Sveitsi ovat osoittaneet julkisia varoja.

⁽¹⁾ EUVL C 323, 30.12.2006, s. 1.

6 artikla

Osallistuvien jäsenvaltioiden, Israelin, Norjan ja Sveitsin on toteutettava yhteisen AAL-ohjelman täytäntöönpanossa kaikki lainsäädännölliset, säädännäiset, hallinnolliset tai muut toimenpiteet, jotka ovat tarpeen yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi. Erityisesti osallistuvien jäsenvaltioiden, Israelin, Norjan ja Sveitsin on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhteisölle kuuluvat summat peritään takaisin täysimääräisinä varainhoitoasetuksen 54 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja soveltamissääntöjen 38 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

7 artikla

Komissio ja tilintarkastustuomioistuimien voivat virkamiestensä tai toimihenkilöidensä välityksellä tehdä tarkastuksia, jotka ovat tarpeen yhteisön varojen moitteettoman hallinnoinnin varmistamiseksi ja yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi petoksilta tai väärinkäytöksiltä. Tätä varten osallistuvien jäsenvaltioiden, Israelin, Norjan ja Sveitsin ja erityisen täytäntöönpanorakenteen on annettava aikanaan kaikki asiaan liittyvät asiakirjat komission ja tilintarkastustuomioistuimen käyttöön.

8 artikla

Komissio toimittaa kaikki tarvittavat tiedot Euroopan parlamentille, neuvostolle ja tilintarkastustuomioistuimelle. Osallistuvia jäsenvaltioita, Israelia, Norjaa ja Sveitsiä pyydetään toimittamaan komissiolle erityisen täytäntöönpanorakenteen välityksellä kaikki erityisen täytäntöönpanorakenteen varainhoitoa koskevat lisätiedot, joita Euroopan parlamentti, neuvosto tai tilintarkastustuomioistuin vaatii, 12 artiklan 1 kohdan yleisten raportointivaatimusten mukaisesti.

9 artikla

Mikä tahansa jäsenvaltio voi liittyä yhteiseen AAL-ohjelmaan 2 artiklan e–h kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

10 artikla

Mikä tahansa kolmas maa voi liittyä yhteiseen AAL-ohjelmaan 2 artiklan e–h kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti, edellyttäen, että osallistuminen kuuluu asiaan liittyvän kansainvälisen sopimuksen soveltamisalaan ja että sekä komissio että osallistuvat jäsenvaltiot, Israel, Norja ja Sveitsi hyväksyvät osallistumisen.

11 artikla

Yhteisö voi tässä päätöksessä vahvistettuja sääntöjä ja mahdollisia soveltamissääntöjä ja järjestelyjä noudattaen sopia jonkin seitsemänteen puiteohjelmaan assosioituneen maan osallistumista yhteiseen AAL-ohjelmaan tai, kun se on oleellista yhteisen AAL-ohjelman täytäntöönpanon kannalta, jonkin muun maan

osallistumista koskevan yhteisön rahoitusosuuden ehdoista yhteisen AAL-ohjelman osalta.

12 artikla

1. Euroopan parlamentille ja neuvostolle perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla esitettävään seitsemännen puiteohjelman vuosikertomukseen sisällytetään selvitys yhteisen AAL-ohjelman toiminnasta.

2. Komissio tekee yhteisestä AAL-ohjelmasta väliarvioinnin kaksi vuotta ohjelman alkamisen jälkeen ja joka tapauksessa viimeistään vuonna 2010. Ensimmäisen väliarvioinnin jälkeen voidaan tarvittaessa tehdä muita väliarviointeja.

Väliarviointi kattaa edistymisen kohti yhteisen AAL-ohjelman liitteessä I asetettuja tavoitteita, mukaan lukien suositukset soveltuvimmista tavoista, joilla yhdentämistä, yhteisen AAL-ohjelman täytäntöönpanon laatua ja tuloksellisuutta, mukaan lukien tieteellinen, hallinnollinen ja taloudellinen yhdentäminen, voidaan entisestään edistää, samoin kuin siitä, onko osallistuvien jäsenvaltioiden, Israelin, Norjan ja Sveitsin maksuosuuden taso asianmukainen niiden kansallisilta tutkimusyhteisöiltä mahdollisesti tulevat tarpeet huomioon ottaen. Perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla toteutetuista muista yhteisistä ohjelmista saadut kokemukset on myös otettava huomioon.

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedoksi arviointipäätelmät sekä niihin liittyvät huomautuksensa ja tarvittaessa tämän päätöksen mukautusehdotukset.

3. Vuoden 2013 lopussa komissio tekee yhteisen AAL-ohjelman loppuarvioinnin. Loppuarvioinnin tulokset esitetään Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

13 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

14 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 9 päivänä heinäkuuta 2008.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J.-P. JOUYET

LIITE I

YHTEISEN AAL-OHJELMAN TAVOITTEIDEN, TOIMEN JA TÄYTÄNTÖÖNPANON KUVAUS

I. Erityistavoitteet

Yhteisen AAL-ohjelman erityistavoitteet ovat seuraavat:

- Tukea kotona, yhteiskunnassa ja työssä käytettävien hyvää ikääntymistä tukevien innovatiivisten tieto- ja viestintäteknologiatuotteiden, -palvelujen ja -järjestelmien kehittämistä ja näin parantaa ikääntyneiden elämänlaatua, itsenäisyyttä, osallistumista sosiaaliseen elämään, taitoja ja työllistettävyyttä sekä vähentää terveys- ja sosiaalikuluja. Tämä voi perustua esimerkiksi tieto- ja viestintätekniikan innovatiiviseen käyttöön, uudenlaiseen vuorovaikutukseen asiakkaiden kanssa tai uudenaikaisiin arvoketjuihin itsenäistä elämää tukevissa palveluissa. Yhteisen AAL-ohjelman tuloksia voisivat käyttää myös muut ihmisryhmät, erityisesti vammaiset.
- Hyvään ikääntymiseen tietoyhteiskunnassa liittyvää teknologiaa ja hyvään ikääntymiseen liittyviä palveluita koskevan tutkimuksen, kehittämisen ja innovoinnin kriittisen massan luominen EU:n tasolla, mukaan luettuna suosituksen ympäristön luominen pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) osallistumiselle ohjelmaan.
- Tutkimustulosten teollisten hyödyntämisedellytysten parantaminen tarjoamalla johdonmukainen eurooppalainen kehys yhteisten lähestymistapojen sekä yhteisten vähimmäisvaatimusten kehittämiseksi ja sellaisten yhteisten ratkaisujen paikallistamisen ja mukauttamisen helpottamiseksi, jotka sopivat yhteen erilaisten yhteiskunnallisten painotusten ja sääntelynäkökohtien kanssa kansallisella tai alueellisella tasolla koko Euroopassa.

Keskittymällä soveltavaan tutkimukseen yhteinen AAL-ohjelma täydentää seitsemännessä puiteohjelmassa suunniteltuja asioita koskevia pitemmän aikavälin tutkimustoimia sekä demonstrointitoimia, jotka ovat osa Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1639/2006/EY⁽¹⁾ perustettua kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelmaa, jossa keskitytään olemassa olevien ratkaisujen laajamittaiseen käyttöönottoon.

Yhteisen AAL-ohjelman mukainen toiminta tukee uudistetun Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamista ja tietoyhteiskuntaa, ja niillä pyritään varmistamaan se, ettei uuden teknologian käyttö johda sosiaaliseen syrjäytymiseen. Ohjelmalla myös edistetään sellaisten kustannustehokkaiden ratkaisujen kehittämistä, joilla voidaan varmistaa tieto- ja viestintäteknologiaan perustuvien tuotteiden ja palvelujen tasapuolinen ja helppo saatavuus, myös palvelujen saatavuus eri kanavien kautta siten, että kunnioitetaan ikääntyneiden ihmisten yksityisyyttä ja ihmisarvoa koko Euroopassa, myös maaseudulla ja syrjäisillä alueilla.

Lisäksi yhteisen AAL-ohjelman olisi edistettävä yksityissektorin, erityisesti pk-yritysten, innovointia ja yhteisrahoitusta markkinoihin liittyviä hankkeita varten sekä teknologian ja hankkeiden yhteydessä kehitettyjen ratkaisujen mukauttamista ikääntyneiden ihmisten tarpeisiin heidän sosiaalisen osallistumisensa lisäämiseksi.

Yhteisen AAL-ohjelman ja muiden yhteisön, kansallisen tai alueellisen tason ohjelmien välinen täydentävyys ja synergia on varmistettava aina mahdollisuuksien mukaan.

Mahdolliset eettiset kysymykset ja yksityisyyden suojaan liittyvät näkökohdat otetaan asianmukaisesti huomioon kansainvälisten ohjeiden mukaisesti.

II. Toiminta

Yhteisen AAL-ohjelman pääasiallinen toiminta koostuu tutkimus-, kehittämis- ja innovointitoiminnasta. Toiminta toteutetaan kustannustenjakoperiaatteella rajat ylittävissä hankkeissa, joihin sisältyy tutkimukseen, teknologiseen kehittämiseen, demonstrointiin ja tulosten levittämiseen liittyvää toimintaa ja joissa on osallistujia vähintään kolmesta eri maasta osallistuvien jäsenvaltioiden, Israelin, Norjan ja Sveitsin sekä muiden osallistuvien maiden joukosta. Toiminta olisi kohdennettava markkinalähtöiseen tutkimukseen, sen olisi oltava kestoltaan lyhyttä tai keskipitkää ja siinä olisi osoitettava valmiudet hyödyntää hankkeen tuloksia realistista aikataulua noudattaen.

⁽¹⁾ EUVL L 310, 9.11.2006, s. 15.

Lisäksi toimintaan voi sisältyä yhteyksien välitys-, ohjelman edistämisen- ja verkottumistoimintaa, jota voidaan toteuttaa tähän tarkoitettuilla tapahtumilla tai olemassa olevien tapahtumien yhteydessä. Toimintaan kuuluu työpajojen järjestäminen ja yhteyksien luominen muiden arvoketjuun kuuluvien sidosryhmien kanssa.

Yhteiseen AAL-ohjelmaan kuuluu asianosaisten eurooppalaisten sidosryhmien (mm. ministeriöiden ja muiden viranomaistahojen päätöksentekijät, yksityissektorin palvelujen ja vakuutusten tarjoajat sekä teollisuuden, pk-yritysten ja käyttäjien edustajat) kuuleminen tutkimuksen painopistealueista ja ohjelman täytäntöönpanosta.

Yhteisessä AAL-ohjelmassa olisi otettava lisäksi huomioon eri Euroopan valtioiden väestökehityksen suuntaukset ja väestöntutkimus, jotta löydetään ratkaisuja, jotka sopivat koko EU:n sosiaaliseen ja taloudelliseen tilanteeseen.

III. Ohjelman täytäntöönpano

Vuosittainen työohjelma ja ehdotuspyynnöt

Yhteinen AAL-ohjelma pannaan täytäntöön vuosittaisten työohjelmien mukaisesti, joissa eritellään ehdotuspyyntöjen aiheet, joista sovitaan komission kanssa ja jotka muodostavat perustan yhteisön rahoitusosuudelle.

Yhteisen AAL-ohjelman puitteissa esitetään säännöllisesti ehdotuspyyntöjä sovitun vuosittaisen työohjelman mukaisesti. Hakijat jättävät ehdotukset keskitetysti erityiselle täytäntöönpanorakenteelle (keskitetty palvelupiste).

Ehdotuspyynnön määräajan päätyttyä erityinen täytäntöönpanorakenne tekee kelpoisuutta koskevan keskitetyn tarkastuksen yhteistyössä kansallisten ohjelmahallintovirastojen kanssa. Tarkastus tehdään noudattaen yhteisen AAL-ohjelman yleisiä kelpoisuusperusteita, jotka julkaistaan vuosittaisen työohjelman yhteydessä ja joita ovat vähintään seuraavat:

- ehdotusten jättäminen ajoissa, täydellisinä ja sähköisesti, sekä
- konsortioiden muodostamista koskevien velvoitteiden täyttäminen.

Lisäksi erityinen täytäntöönpanorakenne tarkastaa kansallisten ohjelmahallintovirastojen avustuksella, että ehdotuspyyntö täyttää kansalliset kelpoisuusperusteet, jotka julkaistaan vuosittaisen työohjelman yhteydessä ja jotka on esitetty ehdotuspyynnöissä. Kansalliset kelpoisuusperusteet liittyvät ainoastaan yksittäisten hakijoiden oikeudelliseen ja taloudelliseen asemaan eivätkä ehdotuksen sisältöön, ja nämä kelpoisuusperusteet ovat:

- hakijatyyppi, mukaan lukien hakijan oikeudellinen asema ja tarkoitus,
- vastuuvollisuus ja elinkelpoisuus, mukaan lukien taloudellinen vakaus, veroja koskevien ja sosiaalisten velvoitteiden täyttäminen jne.

Tukikelpoiset hanke-ehdotukset arvioidaan ja valitaan keskitetysti riippumattomien asiantuntijoiden avustuksella työohjelmassa vahvistettuja avoimia ja yleisiä kelpoisuus- ja arviointiperusteita noudattaen. Valinta on osallistuvia jäsenvaltioita, Israelia, Norjaa ja Sveitsiä sitova sen jälkeen, kun yleiskokous on hyväksynyt sen.

Erityinen täytäntöönpanorakenne vastaa hankkeiden seurannasta, ja hankkeen koko elinkaaren hallinnointia varten otetaan käyttöön yhteiset toimintamenettelyt.

Koska valittujen hankkeiden kansallisia hankekumppaneita koskevat hallinnolliset asiat käsitellään näiden kansallisessa ohjelmahallintovirastossa, sovelletaan kansallisia kelpoisuusperusteita, jotka liittyvät yksinomaan yksittäisten osallistujien oikeudelliseen ja taloudelliseen asemaan, kuten edellä on täsmennetty, sekä kansallisia hallintoperiaatteita.

Siinä tapauksessa, että sopimuksentekovaiheessa osallistuja ei täytä jotakin kansallisista kelpoisuusperusteista, yhteisessä AAL-ohjelmassa varmistetaan tieteellinen huippuosaaminen. Tätä varten johtokunta voi päättää, että kyseisestä ehdotuksesta olisi tehtävä riippumattomien asiantuntijoiden avustuksella ylimääräinen keskitetty ja riippumaton arviointi, jotta ehdotusta voidaan arvioida ilman, että kyseessä oleva osallistuja osallistuu siihen, tai, jos hankkeen esittänyt konsortio sitä ehdottaa, siten, että osallistuja korvataan toisella.

Kukin maa rahoittaa menestyksekkään ehdotuksen tehneitä kansallisia osallistujiaan kansallisten virastojen välityksellä, jotka myös kanavoivat erityiseltä täytäntöönpanorakenteelta tulevaa keskusrahoitusta kunkin kansallisen viraston ja niiden kansallisten osallistujien välillä kustakin hankkeesta tehtävän sopimuksen mukaan.

Tieteellisen, hallinnollisen ja taloudellisen yhdentämisen varmistaminen

Yhteisessä AAL-ohjelmassa varmistetaan osallistuvien kansallisten ohjelmien tieteellinen yhdentäminen laatimalla yhteisiä työohjelmia ja määrittelemällä yhteisiä ehdotuspyyntöjä aiheista, joita käytetään kaikissa kansallisissa ohjelmissa.

Kansallisten ohjelmien hallinnollisen yhdentämisen varmistaa osallistuvien jäsenvaltioiden sekä Israelin, Norjan ja Sveitsin perustama oikeussubjekti. Yhteisen AAL-ohjelman hallintoon sisältyvät seuraavat:

- ehdotuspyyntöjen keskitetty järjestäminen,
- Euroopan tason asiantuntijoiden yhteisten sääntöjen ja perusteiden mukaisesti tekemä ehdotusten arviointi ja valinta tieteellisen huipputason perusteella,
- ehdotusten vastaanotto yhdessä osoitteessa (suunnitteilla ehdotusten sähköinen toimittaminen).

Yhteisessä AAL-ohjelmassa lujitetaan taloudellista yhdentymistä seuraavilla tavoilla:

- varmistamalla kansalliset kokonaisrahoitussitoumukset aloitteen ajaksi sekä vuosittaiset sitoumukset kullekin ehdotetulle työohjelmalle,
- varmistamalla, että arvioinnin perusteella sovittu ehdotusten lopullinen järjestys on osallistuvia jäsenvaltioita, Israelia, Norjaa ja Sveitsiä sitova, kuten edellä on kuvattu, myös sopimuksentekovaiheessa,
- edistämällä mahdollisimman suurta joustavuutta kansallisessa määrärahaajaossa, jotta poikkeuksia voitaisiin käsitellä esimerkiksi lisäämällä kansallisia rahoitusosuuksia tai ristiinrahoitusta.

Osallistuvien jäsenvaltioiden on osana aloitetta pyrittävä kaikin tavoin lisäämään yhdentymistä ja poistamaan kansainvälisen yhteistyön olemassa olevia kansallisia oikeudellisia ja hallinnollisia esteitä.

IV. Rahoitusperiaatteet

Yhteisön osuus on kiinteä prosenttimäärä osallistuvista kansallisista ohjelmista tulevasta julkisesta kokonaisrahoituksesta, mutta ei ole missään tapauksessa enempää kuin 50 prosenttia yhteisessä AAL-ohjelmassa esitetyn ehdotuspyynnön perusteella valitun hankkeen osallistujan saaman julkisen rahoituksen kokonaismäärästä. Kiinteä prosenttimäärä määritellään erityisen täytäntöönpanorakenteen ja komission välisessä sopimuksessa, ja se perustuu osallistuvien jäsenvaltioiden sekä Israelin, Norjan ja Sveitsin monivuotisiin sitoumuksiin ja yhteisön rahoitusosuuteen.

Enintään 6 prosenttia yhteisön rahoitusosuudesta käytetään yhteisen AAL-ohjelman toimintamenoihin.

Osallistuvat jäsenvaltiot, Israel, Norja ja Sveitsi osallistuvat myös yhteisen AAL-ohjelman tehokkaan toiminnan varmistamiseen.

Hankkeeseen osallistuvat rahoittavat hankkeet yhteisesti.

V. Yhteisen AAL-ohjelman täytäntöönpanosta odotettavat tuotokset

Erityisen täytäntöönpanorakenteen on laadittava vuosikertomus, johon sisältyy yksityiskohtainen selvitys yhteisen AAL-ohjelman täytäntöönpanosta (esitettyjen ja rahoitettaviksi valittujen hankkeiden lukumäärä, yhteisön varojen käyttö, kansallisten varojen jako, osallistujatyypit, maakohtaiset tilastot, yhteyksien välitys- ja tiedon levittämistapahumat jne.) ja etenemisestä kohti laajempaa yhdentymistä.

Odotetut tuotokset esitetään tarkemmin yhteisön puolesta toimivan komission ja erityisen täytäntöönpanorakenteen välillä tehtävässä sopimuksessa.

LIITE II

OHJEET YHTEISEN AAL-OHJELMAN HALLINNOINTIA VARTEN

Yhteisen AAL-ohjelman toimintarakenne on seuraavanlainen:

Osallistuvien jäsenvaltioiden sekä Israelin, Norjan ja Sveitsin perustama erityinen täytäntöönpanorakenne muodostaa AAL-yhteenliittymän, joka on Belgian lainsäädännön mukaisesti perustettu voittoa tavoittelematon kansainvälinen yhteenliittymä.

AAL-yhteenliittymä vastaa kaikista yhteisen AAL-ohjelman toimista. AAL-yhteenliittymän tehtäviin kuuluvat sopimusten ja talousarvion hallinnointi, vuosittaisten työohjelmien laatiminen, ehdotuspyyntöjen järjestäminen sekä hankkeiden arvioinnin hoitaminen ja tärkeysjärjestykseen asettaminen. Tämän lisäksi se valvoo hankkeiden seuranta- ja siirtää vastaavat määrät yhteisön rahoitusosuudesta nimetyille kansallisille ohjelmavirastoille. Se järjestää myös tulosten levittämistoimia.

AAL-yhteenliittymää johtaa yleiskokous. Yleiskokous, joka on yhteisen AAL-ohjelman päätöksentekuelin, nimittää johtokunnan jäsenet ja valvoo yhteisen AAL-ohjelman täytäntöönpanoa, mihin kuuluvat vuosittaisten työohjelmien hyväksyminen, kansallisen rahoituksen jako hankkeille ja uusien jäsenyyslakemusten käsittely. Jokaisella maalla on yleiskokouksessa yksi ääni. Päätökset tehdään yksinkertaisella enemmistöllä, lukuun ottamatta jäsenyyden perimistä, saamista tai perumista taikka yhteenliittymän purkamista koskevia päätöksiä, joita varten voidaan yhteenliittymän perussäännössä asettaa erityisiä äänestysvaatimuksia. Komissiolla on yleiskokouksessa tarkkailijan asema.

Yleiskokous valitsee AAL:n johtokunnan, jossa on vähintään puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja varainhoitaja, hoitamaan erityisiä hallintotehtäviä kuten talousarvion suunnittelua, henkilöstöpolitiikkaa ja sopimustentekoa. Se on yhteenliittymän laillinen edustaja ja raportoi yleiskokoukselle.

Osallistuvat jäsenvaltiot sekä Israel, Norja ja Sveitsi valtuuttavat kansalliset ohjelmahallintovirastot kansallisten hankkumppanien hankejohtoon sekä hoitamaan hallinnollisiin ja oikeudellisiin näkökohtiin liittyviä tehtäviä ja avustamaan hanke-ehdotusten arvioinnissa ja niistä neuvottelemisessa. Ne toimivat AAL-yhteenliittymän valvonnassa.

Neuvottelukunta, johon kuuluu teollisuuden ja muiden sidosryhmien edustajia, myös eri ikäryhmien edustajia, antaa suosituksia painopistealueista ja aiheista, joita yhteisen AAL-ohjelman ehdotuspyynnöissä olisi käsiteltävä.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 743/2008/EY,

tehty 9 päivänä heinäkuuta 2008,

yhteisön osallistumisesta useiden jäsenvaltioiden käynnistämään tutkimus- ja kehitystyötä tekevien pienten ja keskisuurten yritysten tukemiseen tähtäävään tutkimus- ja kehitysohjelmaan

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 169 artiklan ja 172 artiklan toisen kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

kannalta, aiemman perustan olemassaolo (olemassa olevat tai suunnitellut kansalliset tutkimusohjelmat), lisäarvo Euroopan tasolla, kriittinen massa ohjelmien koon ja lukumäärän suhteen ja ohjelmien kattamien toimien samankaltaisuus sekä perustamissopimuksen 169 artiklan käytön soveltuvuus tavoitteiden saavuttamisen kannalta.

(3) Euroopan yhteisön seitsemännen tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelman (2007–2013) täytäntöön panemiseksi toteutettavasta erityisohjelmasta "Valmiudet" 19 päivänä joulukuuta 2006 tehdyssä neuvoston päätöksessä 2006/974/EY ⁽⁴⁾, jäljempänä 'Valmiudet-erityisohjelma', määritetään tutkimusta tekevät pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) yhdeksi niistä aloista, joilla yhteisö voi perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla osallistua yhteisesti toteutettaviin kansallisiin tutkimusohjelmiin.

(4) Syyskuun 24 päivänä 2004 antamissaan päätelmissä neuvosto tunnusti seitsemännen puiteohjelman tärkeän roolin eurooppalaisen tutkimusalueen (ERA) edistämisen kannalta ja korosti, että olisi tärkeää vahvistaa yhteyksiä ERAn ja eurooppalaisten hallitusten välisten organisaatioiden, kuten EUREKAN välillä.

(1) Euroopan yhteisön seitsemännestä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelmasta (2007–2013) 18 päivänä joulukuuta 2006 tehdyllä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1982/2006/EY ⁽³⁾, jäljempänä 'seitsemäs puiteohjelma', mahdollistetaan yhteisön osallistuminen useiden jäsenvaltioiden käynnistämiin tutkimus- ja kehitysohjelmiin sekä rakenteisiin, joita luodaan näiden ohjelmien toteuttamista varten, perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisesti.

(2) Seitsemännessä puiteohjelmassa on vahvistettu perusteet tällaisten 169 artiklassa tarkoitettujen aloitteiden toteuttamisalojen määrittämistä varten: merkitys yhteisön tavoitteiden kannalta, asetetun tavoitteen selkeä määrittäminen ja sen merkitys seitsemännen puiteohjelman tavoitteiden

(5) Marraskuun 25 ja 26 päivänä 2004 antamissaan päätelmissä neuvosto korosti pk-yritysten merkitystä Euroopan kasvulle ja kilpailukyvyllä ja näin ollen sitä, että jäsenvaltioiden ja komission on tarpeen parantaa pk-yrityksille suunnattujen kansallisten ja yleiseurooppalaisten tukiohjelmien tuloksellisuutta ja täydentävyyttä. Se kannusti komissiota selvittämään mahdollisuuksia luoda tarvelähtöinen tukijärjestelmä tutkimusta tekeville pk-yrityksille. Neuvosto muistutti kansallisten ohjelmien koordinoinnin merkityksestä eurooppalaisen tutkimusalueen kehittymiselle. Neuvosto pyysi jäsenvaltioita ja komissiota määrittämään tiiviissä yhteistyössä rajattu määrä aloja, joilla voitaisiin soveltaa perustamissopimuksen 169 artiklaa. Neuvosto pyysi komissiota kehittämään edelleen yhteistyötä ja koordinoitua yhteisöjen ja hallitusten välisten rakenteiden, erityisesti EUREKAN, puitteissa harjoitetun toiminnan välillä, ja palautti mieliin 18 päivänä kesäkuuta 2004 pidetyn EUREKA-ministerikonferenssin päätelmät.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 29. toukokuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 10. huhtikuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 23. kesäkuuta 2008.

⁽³⁾ EUVL L 412, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 400, 30.12.2006, s. 299, oikaistu toisinto EUVL L 54, 22.2.2007, s. 101.

- (6) Euroopan parlamentti kannusti tieteestä ja teknologiasta – suuntaviivoja unionin tutkimusrahoituspolitiikalle – 10 päivänä maaliskuuta 2005 antamassaan päätöslauselmassa ⁽¹⁾ jäsenvaltioita ottamaan käyttöön verotuksellisia ja muita kannustimia teollisten innovaatioiden edistämiseksi, mihin sisältyvät myös yhteydet EUREKaan, erityisesti suhteessa pk-yrityksiin, ja korosti, että eurooppalainen tutkimusalue voisi toteutua vain jos kasvava osa unionin tutkimusrahoituksesta kohdennettaisiin siten, että sillä koordinoidaan eurooppalaista, kansallista ja alueellista tutkimuspolitiikkaa nykyistä tiiviimmin sekä sisällyttäen rahoituksen osalta ja jos tällainen rahoitus toimisi täydentävästi suhteessa jäsenvaltioiden sisäiseen ja niiden väliseen tutkimuspolitiikkaan. Euroopan parlamentin näkemyksen mukaan tutkimuksen ja kehittämisen (jäljempänä myös t&k) ja innovoinnin tukemiseen olisi entistä tehokkaammin ja koordinoitummin käytettävä muita rahoitus- ja tukimekanismeja, kuten EUREKaa. Se toivoi tiiviimpää yhteistyötä kansallisten tutkimusohjelmien välillä ja pyysi komissiota tekemään perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisia aloitteita.
- (7) Komissio korosti 4 päivänä kesäkuuta 2003 antamassaan tiedonannossa ”Tutkimusinvestoinnit: toimintasuunnitelma Euroopalle”, että pk-yritysten osallistuminen suoriin tutkimuksen ja innovoinnin tukitoimiin on erittäin tärkeää, koska se lisää ratkaisevasti innovointivalmiuksia suuressa osassa koko taloutta.
- (8) Monia yksittäisten jäsenvaltioiden kansallisella tasolla toteuttamia, pk-yritysten tutkimus- ja kehitystoimintaa tukevia tutkimus- ja kehitysohjelmia tai -toimia ei nykyisin koordinoita riittävästi Euroopan tasolla, ja johdonmukainen lähestymistapa tehokkaaseen Euroopan tason tutkimus- ja teknologian kehittämisohjelmaan niiden suhteen puuttuu.
- (9) Useat jäsenvaltiot ovat kaivanneet Euroopan tasolla yhteinäistä lähestymistapaa t&k-työtä tekevien pk-yritysten alalla, ja asiassa edetäkseen ne ovat tehneet EUREKAN puitteissa aloitteen ”Eurostars”-nimisen yhteisen tutkimus- ja kehitysohjelman perustamiseksi t&k-työtä tekevien pk-yritysten tueksi (jäljempänä ’Eurostars-yhteisohjelma’), jotta toiminnassa saavutettaisiin hallinnon ja taloudellisten resurssien suhteen kriittinen massa ja jotta lisäosamista ja -resursseja voitaisiin yhdistää eri maista eri puolilta Eurooppaa.
- (10) Eurostars-yhteisohjelman tavoitteena on tukea t&k-työtä tekeviä pk-yrityksiä tarjoamalla tarvittava oikeudellinen ja organisatorinen kehys jäsenvaltioiden väliselle laaja-alaiselle eurooppalaiselle yhteistyölle minkä tahansa teknologia- ja teollisuusalan soveltavassa tutkimuksessa ja innovoinnissa tällaisia pk-yrityksiä hyödyttävällä tavalla. Belgia, Bulgaria, Tšekki, Tanska, Saksa, Viro, Irlanti, Kreikka, Espanja, Ranska, Italia, Kypros, Latvia, Liettua, Luxemburg, Unkari, Alankomaat, Itävalta, Puola, Portugali, Romania, Slovenia, Slovakia, Suomi, Ruotsi ja Yhdistynyt kuningaskunta, jäljempänä ’osallistuvat jäsenvaltiot’, sekä Islanti, Israel, Norja, Sveitsi ja Turkki, jäljempänä ’muut osallistuvat maat’, ovat sopineet koordinoivansa ja toteuttavansa yhteisesti toimia, joilla pyritään edistämään Eurostars-yhteisohjelmaa. Niiden yhteisen osallistumissuuden arvioidaan olevan vähintään 300 miljoonaa euroa ohjelman ehdotetun kuusivuotisen keston aikana. Yhteisön rahoitusosuuden on tarkoitus olla enintään 25 prosenttia Eurostars-yhteisohjelman julkisesta rahoituksesta, jonka määräksi arvioidaan 400 miljoonaa euroa.
- (11) Osallistuvat jäsenvaltiot ja muut osallistuvat maat ovat Eurostars-yhteisohjelman vaikutusten tehostamiseksi antaneet suostumuksensa yhteisön osallistumiselle Eurostars-yhteisohjelmaan. Yhteisön olisi osallistuttava Eurostars-yhteisohjelmaan sen toimikaudella enintään 100 miljoonan euron suuruisella rahoitusosuudella. Koska Eurostars-yhteisohjelma vastaa seitsemännen puiteohjelman tieteellisiä tavoitteita ja Eurostars-yhteisohjelman aihepiiri sisältyy seitsemännen puiteohjelman Valmiudet-erityisohjelman ”Pk-yrityksiä hyödyttävä tutkimus” -osiin, yhteisön rahoitusosuus olisi otettava tälle osiolla osoitetuista talousarviomäärärahoista. Muitakin rahoitusvaihtoehtoja voi olla saatavilla, muun muassa Euroopan investointipankista (EIP), erityisesti riskinjoon rahoitusvälineestä, jonka EIP ja komissio ovat yhdessä kehittäneet päätöksen 2006/974/EY liitteen III mukaisesti.
- (12) Yhteisön rahoitustuen edellytyksenä olisi oltava määritelty rahoitusuunnitelma, joka perustuu toimivaltaisten kansallisten viranomaisten muodollisiin sitoumuksiin toteuttaa yhteisesti kansallisella tasolla käynnistettyjä tutkimus- ja kehitysohjelmia ja -toimia ja osallistua Eurostars-yhteisohjelman yhteisen toteutuksen rahoitukseen.
- (13) Kansallisten tutkimusohjelmien yhteinen toteuttaminen edellyttää, että sitä varten on olemassa tai luodaan Valmiudet-erityisohjelmassa tarkoitettu erityinen täytäntöönpanorakenne.
- (14) Osallistuvat jäsenvaltiot ovat sopineet tällaisesta erityisestä täytäntöönpanorakenteesta Eurostars-yhteisohjelman toteuttamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL C 320 E, 15.12.2005, s. 259.

- (15) Kyseisen erityisen täytäntöönpanorakenteen olisi oltava yhteisön rahoitusosuuden saajana, ja sen olisi varmistettava Eurostars-yhteisohjelman tehokas täytäntöönpano.
- (16) Yhteisön rahoitusosuuden edellytyksenä olisi oltava, että osallistuvat jäsenvaltiot ja muut osallistuvat maat tekevät tarvittavat rahoitussitoumukset ja maksavat rahoitusosuu- tensa.
- (17) Yhteisön rahoitusosuuden maksamisen edellytyksenä olisi oltava, että komissio Euroopan yhteisön puolesta ja erityinen täytäntöönpanorakenne tekevät yleisen sopimuksen, joka sisältää yksityiskohtaiset säännöt yhteisön rahoitusosuuden käytöstä. Tämän yleisen sopimuksen olisi sisällettävä tarvittavat säännöt yhteisön taloudellisten etujen turvaamisen varmistamiseksi.
- (18) Yhteisön rahoitusosuudesta kertyvät korot olisi katsottava käyttötarkoitukseensa sidotuksi tuloksi Euroopan yhteisö- jen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoase- tuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽¹⁾, jäljempänä 'varainhoitoasetus', 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Komissio voi lisätä tässä päätöksessä määriteltyä yhteisön enimmäisrahoitusosuutta vastaavalla määrällä.
- (19) Jos Eurostars-yhteisohjelman täytäntöönpano on riittämä- töntä, osittaista tai myöhässä tai jos osallistuvat jäsenval- tiot ja muut osallistuvat maat eivät maksa osuuttaan Eu- rostars-yhteisohjelman rahoituksesta tai maksavat sen osittain tai myöhässä, yhteisöllä olisi oltava oikeus alen- taa rahoitusosuuttaan tai pidättää tai lopettaa se ehdoilla, jotka vahvistetaan yhteisön ja erityisen täytäntöönpano- rakenteen välillä tehtävässä sopimuksessa.
- (20) Jotta Eurostars-yhteisohjelman toteutus olisi tehokasta, ehdotuspyyntöjen perusteella keskitetysti valittuihin Eu- rostars-yhteisohjelman hankkeisiin, jäljempänä 'Euro- stars-hankkeet', osallistuville olisi annettava rahoitustukea. Tällaisen taloudellisen tuen ja sen maksamisen olisi oltava avointa ja tehokasta. Nämä maksut olisi suoritettava kan- sallisten rahoituselinten ja erityisen täytäntöönpanoraken- teen välillä tehtävässä sopimuksessa määritettävän ajan kuluessa. Erityisen täytäntöönpanorakenteen olisi kannus- tettava jäsenvaltioita ja muita osallistuvia maita suoritta- maan maksut valittuihin Eurostars-hankkeisiin osallistu- ville toimijoille joustavasti, mukaan luettuna tarvittaessa kertasuorituksena.
- (21) Riippumattomien asiantuntijoiden olisi arvioitava ehdo- tukset keskitetysti. Olisi hyväksyttävä keskitetysti järjestys, jossa määritellään sitovasti rahoituksen kohdentaminen yhteisön rahoitusosuutena ja Eurostars-hankkeiden kan- sallisena rahoituksena.
- (22) Yhteisön osuutta olisi hallinnoitava välillisellä keskitetyllä hallinnoinnilla varainhoitoasetuksen sekä Euroopan yhtei- sön yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoito- asetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä 23 päivänä joul- kuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY, Euratom) N:o 2342/2002 ⁽²⁾, jäljempänä 'soveltamissäännöt', mu- kaisesti.
- (23) T&k-työtä tekevien pk-yritysten olisi kunkin valitun Eu- rostars-hankkeen osalta maksettava yhteisesti valtaosa kaikkien osallistujien t&k-toimintaan liittyvistä kokonais- kustannuksista.
- (24) Minkä tahansa jäsenvaltion olisi voitava liittyä Eurostars- yhteisohjelmaan.
- (25) Seitsemänteen puiteohjelmaan assosioituneiden maiden tai muiden maiden olisi seitsemännen puiteohjelman ta- voitteiden mukaisesti voitava osallistua Eurostars-yhteis- ohjelmaan edellyttäen, että osallistuminen mahdolli- steaan asiaan sovellettavassa kansainvälisessä sopimuksessa ja että sekä komissio että osallistuvat jäsenvaltiot ja muut osallistuvat maat hyväksyvät osallistumisen.
- (26) Seitsemännen puiteohjelman mukaisesti yhteisöllä olisi oltava oikeus sopia jonkin seitsemänteen puiteohjelmaan assosioituneen maan osallistumista Eurostars-yhteisohjel- maan tai, kun se on oleellista Eurostars-yhteisohjelman täytäntöönpanon kannalta, jonkin muun ohjelmaan sen täytäntöönpanoaikana liittyvän maan osallistumista kos- kevan yhteisön rahoitusosuuden ehdoista tässä päätök- sessä vahvistettujen sääntöjen ja edellytysten mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1525/2007 (EUVL L 343, 27.12.2007, s. 9).

⁽²⁾ EYVL L 357, 31.12.2002, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY, Euratom) N:o 478/2007 (EUVL L 111, 28.4.2007, s. 13).

- (27) Väärinkäytösten ja petosten estämiseksi olisi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet ja menetettyjen, aiheettomasti maksettujen tai väärin käytettyjen varojen takaisin perimiseksi olisi ryhdyttävä tarvittaviin toimiin Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 ⁽¹⁾, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi 11 päivänä marraskuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 ⁽²⁾ ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ⁽³⁾ mukaisesti.
- (28) On oleellista, että Eurostars-yhteisohjelmassa toteutetut tutkimustoimet ovat eettisten perusperiaatteiden mukaisia, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tarkoitettua periaatetta mukaan luettuina, ja että niissä noudatetaan naisten ja miesten tasa-arvon ja sen vahvistamisen periaatteita.
- (29) Komission olisi tehtävä väliarviointi, jossa arvioidaan erityisesti t&k-työtä tekevien pk-yritysten mahdollisuuksia osallistua Eurostars-yhteisohjelmaan ja sen täytäntöönpanon laatua ja tehokkuutta sekä edistymistä asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa, sekä loppuarviointi.
- (30) Eurostars-yhteisohjelman täytäntöönpanon seurannan olisi oltava tehokasta, eikä se saisi tarpeettomasti rasittaa ohjelmaan osallistuvia toimijoita, varsinkaan pk-yrityksiä.
- (31) Erityisen täytäntöönpanorakenteen olisi kannustettava valittuihin Eurostars-hankkeisiin osallistuvia toimijoita esittelemään ja levittämään tuloksiaan sekä asettamaan nämä tiedot julkisesti saataville,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Pannessaan täytäntöön seitsemättä puiteohjelmaa yhteisö suorittaa rahoitusosuuden Eurostars-yhteisohjelmaan, jonka toteuttavat yhteisesti Belgia, Bulgaria, Tšekki, Tanska, Saksa, Viro, Irlanti, Kreikka, Espanja, Ranska, Italia, Kypros, Latvia, Liettua, Luxemburg, Unkari, Alankomaat, Itävalta, Puola, Portugali, Ro-

mania, Slovenia, Slovakia, Suomi, Ruotsi ja Yhdistynyt kuningaskunta eli osallistuvat jäsenvaltiot sekä Islanti, Israel, Norja, Sveitsi ja Turkki eli muut osallistuvat maat.

2. Yhteisö maksaa rahoitusosuuden, joka on enintään kolmannes osallistuvien jäsenvaltioiden ja muiden osallistuvien maiden toteutuneista rahoitusosuuksista, kuitenkin enintään 100 miljoonaa euroa seitsemännen puiteohjelman voimassaolon aikana, liitteessä I vahvistettuja periaatteita noudattaen.

3. Yhteisön rahoitusosuus suoritetaan Valmiudet-erityisohjelman ”Pk-yrityksiä hyödyttävä tutkimus” -osioon osoitetuista Euroopan unionin yleisen talousarvion määrärahoista.

2 artikla

Yhteisön rahoitusosuuden edellytykset ovat seuraavat:

- a) osallistuvat jäsenvaltiot ja muut osallistuvat maat osoittavat, että liitteessä I kuvattu Eurostars-yhteisohjelma on tosiasiallisesti perustettu;
- b) osallistuvat jäsenvaltiot ja muut osallistuvat maat tai osallistuvien jäsenvaltioiden ja muiden osallistuvien maiden nimeämät organisaatiot muodollisesti perustavat tai nimeävät erityisen täytäntöönpanorakenteen, joka on oikeushenkilö ja joka vastaa Eurostars-yhteisohjelman täytäntöönpanosta ja yhteisön rahoitusosuuden vastaanottamisesta, jakamisesta ja valvonnasta välillisen keskitetyn hallinnoinnin puitteissa varainhoitoasetuksen 54 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja 56 artiklan sekä soveltamissääntöjen 35 artiklan, 38 artiklan 2 kohdan ja 41 artiklan mukaisesti;
- c) Eurostars-yhteisohjelmalle vahvistetaan asianmukainen ja tehokas hallintomalli liitteen II mukaisesti;
- d) erityinen täytäntöönpanorakenne toteuttaa liitteessä I kuvatut Eurostars-yhteisohjelman toimet tehokkaasti, mihin kuuluu ehdotuspyyntöjen järjestäminen avustusten myöntämiseksi;
- e) osallistuvat jäsenvaltiot ja muut osallistuvat maat sitoutuvat osallistumaan Eurostars-yhteisohjelman rahoitukseen ja maksavat tosiasiallisesti rahoitusosuutensa, erityisesti Eurostars-yhteisohjelmassa järjestettyjen ehdotuspyyntöjen perusteella valittujen Eurostars-hankkeiden osallistujille maksettavan rahoituksen;

⁽¹⁾ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1233/2007 (EUVL L 279, 23.10.2007, s. 10).

⁽²⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

- f) noudatetaan yhteisön valtiontukisääntöjä, erityisesti yhteisön puiteissa tutkimus- ja kehitystyöhön sekä innovaatiotoimintaan myönnettävälle valtiontuella vahvistettuja sääntöjä ⁽¹⁾;
- g) varmistetaan korkea tieteellinen taso ja eettisten periaatteiden noudattaminen seitsemännen puiteohjelman yleisperiaatteiden mukaisesti, naisten ja miesten tasa-arvon ja sen valtavirtaistamisen periaatteiden noudattaminen ja kestävän kehityksen edistäminen; sekä
- h) Eurostars-yhteisohjelmassa toteutetuista toimista johtuvat teollis- ja tekijänoikeuksia koskevat säännökset muotoillaan ja osallistuvien jäsenvaltioiden ja muiden osallistuvien maiden kansallisella tasolla toteuttamien t&k-ohjelmien ja -toimien täytäntöönpano ja koordinointi hoidetaan siten, että niillä pyritään edistämään tällaisen osaamisen syntymistä ja tukemaan syntyneen osaamisen laajaa käyttöä ja jakamista.

3 artikla

Eurostars-yhteisohjelman täytäntöönpanon yhteydessä on noudatettava yhdenvertaisen kohtelun ja avoimuuden periaatteita myönnettäessä rahoitustukea avustusten myöntämistä varten järjestetyillä ehdotuspyynnöillä keskitetysti liitteen II mukaisesti valittuihin Eurostars-hankkeisiin osallistuville. Rahoitustuki myönnetään käyttämällä perusteina tieteellistä huippuosaamista ja, ottaen huomioon pk-yritysten kohderyhmän erityisluonteen, Euroopan tason sosioekonomisia vaikutuksia sekä sitä, mikä merkitys hankkeella on ohjelman kokonaistavoitteiden kannalta, liitteessä I vahvistettujen periaatteiden ja menettelyjen mukaisesti.

4 artikla

Yhteisön rahoitusosuutta koskevat järjestelyt, taloudellista korvausvastuuta ja teollis- ja tekijänoikeuksia koskevat säännöt sekä erityisen täytäntöönpanorakenteen kolmansille osapuolille myöntämää rahoitustukea koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan komission, joka toimii yhteisön puolesta, ja erityisen täytäntöönpanorakenteen välillä tehtävässä yleisessä sopimuksessa sekä vuosittaisissa rahoitussopimuksissa.

5 artikla

Eurostars-yhteistyöohjelmalle osoitetusta yhteisön rahoitusosuuksista kertyvät korot katsotaan käyttötarkoitukseensa sidotuksi tuloksi varainhoitoasetuksen 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Komissio voi lisätä tämän päätöksen 1 artiklassa määritellyä yhteisön enimmäisrahoitusosuutta vastaavalla määrällä.

6 artikla

Jos Eurostars-yhteisohjelmaa ei panna täytäntöön tai sen täytäntöönpano on riittämätöntä, osittaista tai myöhässä tai jos osallistuvat jäsenvaltiot ja muut osallistuvat maat eivät maksa Eu-

rostars-yhteisohjelman rahoitusosuuttaan tai maksavat sen osittain tai myöhässä, yhteisö voi komission ja erityisen täytäntöönpanorakenteen välillä tehtävässä sopimuksessa määrättyin edellytyksin alentaa rahoitusosuuttaan tai pidättää tai lakkauttaa rahoitusosuutensa riippuen siitä, miten Eurostars-yhteisohjelmaa on tosiasiallisesti pantu täytäntöön, ja siitä, kuinka paljon osallistuvat jäsenvaltiot ja muut osallistuvat maat ovat osoittaneet julkisia varoja Eurostars-yhteisohjelman täytäntöönpanoon.

7 artikla

Osallistuvien jäsenvaltioiden ja muiden osallistuvien maiden on toteutettava Eurostars-yhteisohjelman täytäntöönpanossa kaikki lainsäädännölliset, säädännäiset, hallinnolliset tai muut toimenpiteet, jotka ovat tarpeen yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi. Erityisesti osallistuvien jäsenvaltioiden ja muiden osallistuvien maiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhteisölle kuuluvat summat peritään takaisin täysimääräisinä varainhoitoasetuksen 54 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja soveltamissääntöjen 38 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

8 artikla

Komissio ja tilintarkastustuomioistuimen voivat virkamiestensä tai toimihenkilöidensä välityksellä tehdä tarkastuksia, jotka ovat tarpeen yhteisön varojen moitteettoman hallinnoinnin varmistamiseksi ja yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi petoksilta tai väärinkäytöksiltä. Tätä varten osallistuvien jäsenvaltioiden ja muiden osallistuvien maiden ja erityisen täytäntöönpanorakenteen on annettava aikanaan kaikki asiaan liittyvät asiakirjat komission ja tilintarkastustuomioistuimen käyttöön.

9 artikla

Komissio toimittaa kaikki tarvittavat tiedot Euroopan parlamentille, neuvostolle ja tilintarkastustuomioistuimelle. Osallistuvia jäsenvaltioita ja muita osallistuvia maita pyydetään toimittamaan komissiolle erityisen täytäntöönpanorakenteen välityksellä kaikki erityisen täytäntöönpanorakenteen varainhoitoa koskevat Euroopan parlamentin, neuvoston ja tilintarkastustuomioistuimen vaatimat lisätiedot.

10 artikla

Mikä tahansa jäsenvaltio voi liittyä Eurostars-yhteisohjelmaan 2 artiklan e-h alakohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

11 artikla

Mikä tahansa kolmas maa voi liittyä Eurostars-yhteisohjelmaan 2 artiklan e-h alakohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti, edellyttäen, että osallistuminen mahdollistetaan asiaan liittyvässä kansainvälisessä sopimuksessa ja että sekä komissio että osallistuvat jäsenvaltiot ja muut osallistuvat maat hyväksyvät osallistumisen.

⁽¹⁾ EUVL C 323, 30.12.2006, s. 1.

12 artikla

Yhteisö voi tässä päätöksessä vahvistettuja sääntöjä ja mahdollisia soveltamissääntöjä ja järjestelyjä noudattaen sopia jonkin seitsemänteen puiteohjelmaan assosioituneen maan tai, kun se on oleellista Eurostars-yhteisohjelman täytäntöönpanon kannalta, jonkin muun maan osallistumista Eurostars-yhteisohjelmaan koskevan yhteisön rahoitusosuuden ehdoista.

13 artikla

1. Euroopan parlamentille ja neuvostolle perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla esitettävään seitsemännen puiteohjelman vuosikertomukseen sisällytetään Eurostars-yhteisohjelman toimia koskeva tiivistelmä, joka perustuu erityisen täytäntöönpanorakenteen komissiolle toimittamaan vuosikertomukseen.

2. Komissio tekee kaksi vuotta Eurostars-yhteisohjelman alkamisen jälkeen Eurostars-yhteisohjelmasta väliarvioinnin, joka kattaa Eurostars-yhteisohjelman edistymisen liitteessä I asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa. Arviointiin sisältyy myös suosituksia soveltuvimmista tavoista, joilla voidaan entisestään edistää tieteellistä, hallinnollista ja taloudellista yhdentymistä, ja siinä tarkastellaan erityisesti t&k-työtä tekevien pk-yritysten kykyä osallistua Eurostars-yhteisohjelmaan sekä sen täytäntöönpanon laatua ja tuloksellisuutta. Komissio toimittaa Euroopan par-

lamentille ja neuvostolle arviointipäätelmät sekä niihin liittyvät huomautuksensa ja tarvittaessa ehdotuksensa tämän päätöksen muuttamiseksi.

3. Eurostars-yhteisohjelman päättyessä komissio tekee ohjelman loppuarvioinnin. Loppuarvioinnin tulokset esitetään Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

14 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

15 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 9 päivänä heinäkuuta 2008.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J.-P. JOUYET

LIITE I

EUROSTARS-YHTEISOHJELMAN TAVOITTEIDEN JA TOIMIEN KUVAUS

I Tavoitteet

Tämän EUREKA-jäsenmaiden esittämän aloitteen tarkoituksena on perustaa tutkimus- ja kehitystyötä t&k tekeville pk-yrityksille suunnattu Eurostars-yhteisohjelma. Tällaiset pk-yritykset ovat tietämysintensiivisiä, teknologia-/innovaatiolähtöisiä yrityksiä, jotka ovat avainasemassa innovointiprosessissa. Ne ovat tyypillisesti hyvin asiakas- tai markkina-lähtöisiä ja pyrkivät vahvaan kansainväliseen asemaan johtamalla erittäin innovatiivisia ja markkinalähtöisiä hankkeita. Omien t&k-valmiuksiensa turvin ne kykenevät kehittämään tuotteita, prosesseja tai palveluja, joilla on selkeä innovatiivisuuteen tai teknologiaan perustuva etulyöntiasema. Yritysten koko ja toiminnan laajuus saattavat vaihdella: ne voivat olla esimerkiksi vakiintuneita yrityksiä, joilla on näyttöä huippuluokan soveltavasta t&k-toiminnasta, tai suuren potentiaalinen aloittelevia yrityksiä. T&k on keskeinen elementti tällaisen yrityksen yritysstrategiassa ja liiketoimintasuunnitelmissa. Näiden yritysten pitäisi olla mikroyritysten sekä pienten ja keski suurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetun komission suosituksen 2003/361/EY⁽¹⁾ mukaisia pk-yrityksiä, ja niiden toiminnasta huomattavan osan pitäisi suuntautua t&k-työhön. Tämän toiminnan yksityiskohtaiset alarajat täsmennetään liitteen II mukaisesti.

Eurostars-yhteisohjelmalla pyritään tukemaan tällaisia t&k-työtä tekeviä pk-yrityksiä:

- 1) luomalla helposti käytettävissä oleva ja kestävä eurooppalainen t&k-tukimekanismi t&k-työtä tekeville pk-yrityksille;
- 2) kannustamalla niitä luomaan t&k-tuloksiin perustuvaa uutta taloudellista toimintaa ja tuomaan uusia tuotteita, prosesseja ja palveluja markkinoille nopeammin kuin muussa tapauksessa olisi mahdollista;
- 3) edistämällä näiden yritysten teknologian ja liiketoiminnan kehittämistä ja kansainvälistymistä.

Eurostars-yhteisohjelma täydentää olemassa olevia kansallisia ja Euroopan unionin ohjelmia, joilla pyritään tukemaan t&k-työtä tekeviä pk-yrityksiä niiden innovaatioprosessissa.

Sillä myötävaikutetaan Euroopan kilpailukykyyn, innovointiin, työllisyyteen, taloudelliseen muutokseen, kestäväan kehitykseen ja ympäristönsuojeluun ja autetaan saavuttamaan Lissabonin ja Barcelonan tavoitteet. Ohjelmalla tuetaan tarvelähtöisen lähestymistavan pohjalta t&k-työtä tekevien pk-yritysten johtamien, tarpeen mukaan tutkimusorganisaatioiden ja/tai suuryritysten kanssa yhteistyötä tekevien kansainvälisten konsortioiden tutkimus-, kehitys- ja demonstraatiotoimintaa.

Eurostars-yhteisohjelman tarkoitus on sovittaa yhteen ja synkronoida vastaavia kansallisia tutkimus- ja innovaatio-ohjelmia yhteisen ohjelman perustamiseksi, yhdistäen tieteellisiä, hallinnollisia ja taloudellisia resursseja ja antaen näin merkittävän panoksen eurooppalaisen tutkimusalueen toteuttamiseen. Tieteelliseen yhdistämiseen päästään Eurostars-yhteisohjelman mukaisen toiminnan yhteisellä määrittelyllä ja toteuttamisella. Hallinnon yhdistäminen saavutetaan käyttämällä EUREKAN sihteeristöä erityisenä täytäntöönpanorakenteena. Sen tehtävänä on hallinnoida Eurostars-yhteisohjelmaa ja seurata sen täytäntöönpanoa liitteessä II yksilöidyllä tavalla. Taloudellinen yhdistäminen merkitsee sitä, että osallistuvat jäsenvaltiot ja muut osallistuvat maat tosiasiallisesti osallistuvat Eurostars-yhteisohjelman rahoittamiseen, mihin kuuluu erityisesti sitoumus rahoittaa valittujen Eurostars-hankkeiden osallistujia kansallisissa talous-arvioissa Eurostars-yhteisohjelmaan varatusta rahoituksesta.

Pidemmällä aikavälillä aloitteella pitäisi pyrkiä kehittämään tiiviimpiä tieteellisen, hallinnollisen ja taloudellisen yhdistämisen muotoja. Osallistuvien jäsenvaltioiden ja muiden osallistuvien maiden tulisi osana aloitetta entisestään lujittaa yhdistymistä ja poistaa olemassa olevia kansainvälisen yhteistyön kansallisia oikeudellisia ja hallinnollisia esteitä.

II Toiminta

Eurostars-yhteisohjelman tärkein toimintamuoto on t&k-toiminta, jota vetää yksi tai useampi osallistuvaan jäsenvaltioon tai muuhun osallistuvaan maahan sijoittautunut t&k-työtä tekevä pk-yritys. Ohjelmaan voi osallistua myös tutkimusorganisaatioita, yliopistoja, muita pk-yrityksiä ja suuria yrityksiä. T&k-toimintaa voidaan harjoittaa tieteen ja teknologian koko kentän laajuudelta ja:

- 1) se toteutetaan useiden kumppaneiden muodostamissa kansainvälisissä hankkeissa, joissa on vähintään kaksi riippumatonta osallistujaa eri osallistuvista jäsenvaltioista tai muista osallistuvista maista ja joissa suoritetaan tutkimukseen, teknologian kehittämiseen, demonstroiintiin, koulutukseen ja tulosten levittämiseen liittyviä toimia;

⁽¹⁾ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

- 2) sen ydinosan suorittavat t&k-työtä tekevät pk-yritykset. T&k-työtä tekevien pk-yritysten olisi kunkin hankkeen osalta maksettava yhteisesti valtaosa kaikkien osallistujien t&k-toimintaan liittyvistä kokonaiskustannuksista. Myös vähäinen määrä alihankintaa voidaan sallia, jos se on hankkeen kannalta tarpeen;
- 3) se kohdennetaan markkinalähtöiseen t&k-toimintaan, se on kestoaltaan lyhyttä tai keskipitkää ja se liittyy haastavaan tutkimus- ja kehitystyöhön; pk-yritysten pitäisi osoittaa kyky hyödyntää hankkeen tuloksia realistisessa aikataulussa;
- 4) sitä johtaa ja koordinoi osallistuva t&k-työtä tekevä pk-yritys eli niin sanottu johtava pk-yritys.

Lisäksi tuetaan rajallisessa määrin yhteyden välitys-, ohjelman edistämisen- ja verkottumistoimia Eurostars-yhteisohjelman edistämiseksi ja sen vaikutusten lisäämiseksi. Toimiin kuuluvat työpajojen järjestäminen ja yhteyksien luominen muiden sidosryhmien, kuten investoijien ja tietämyksenhallinnan tarjoajien kanssa.

III Ohjelman täytäntöönpanosta odotettavat tuotokset

Eurostars-yhteisohjelman keskeinen tuotos on t&k-työtä tekeville pk-yrityksille uusi eurooppalainen tutkimus- ja kehitysohjelma, jossa sovelletaan tarvelähtöistä lähestymistapaa ja joka perustuu EUREKAan ja jonka rahoitukseen osallistuvat kansalliset t&k-ohjelmat ja yhteisö.

Erityisen täytäntöönpanorakenteen on laadittava vuosikertomus, johon sisältyy yksityiskohtainen selvitys yhteisohjelman täytäntöönpanosta (arviointi- ja valintaprosessi, arvioijaryhmän koostumusta koskevat tilastot, esitettyjen ja rahoitettaviksi valittujen hankkeiden lukumäärä, yhteisön varojen käyttö, kansallisten varojen jako, osallistujatyypit, maakohtaiset tilastot, yhteyden välitys- ja tiedon levittämistapahtumat jne.) ja edistymisestä kohti laajempaa yhdistymistä. Erityinen täytäntöönpanorakenne suorittaa Eurostars-yhteisohjelman päättymisen jälkeen sen vaikutusten jälkiarvioinnin.

IV Ohjelman toteuttaminen

Eurostars-yhteisohjelman hallinnoinnista vastaa erityinen täytäntöönpanorakenne. Hakijat lähettävät ehdotukset keskitetysti erityiselle täytäntöönpanorakenteelle vuotuisen yhteisen ja keskitetyn ehdotuspyynnön perusteella (keskitetty palvelupiste). Ehdotuspyynnössä on useita määräaikoja. Hanke-ehdotukset arvioidaan ja valitaan keskitetysti avoimien ja yhteisten kelpoisuus- ja arviointikriteerien perusteella kahdessa vaiheessa. Ensimmäisessä vaiheessa ehdotukset arvioi vähintään kaksi riippumatonta asiantuntijaa, jotka tarkastelevat sekä ehdotuksen teknisiä näkökohtia että sen markkinanäkökohtia. Asiantuntijat voivat tehdä arvion etätyönä. Seuraavassa vaiheessa riippumattomista asiantuntijoista koostuva kansainvälinen arviointipaneeli asettaa ehdotukset paremmuusjärjestykseen. Tämä keskitetysti hyväksyttävä paremmuusjärjestys on sitova yhteisön rahoitusosuuden ja kansallisissa talousarvioissa Eurostars-hankkeille varattavan rahoituksen osalta. Erityinen täytäntöönpanorakenne vastaa hankkeiden seurannasta, ja hankkeen koko elinkaaren hallinnointia varten otetaan käyttöön yhteiset toimintamenettelyt. Erityisen täytäntöönpanorakenteen on toteutettava aiheelliset toimenpiteet, joilla kannustetaan antamaan tunnustusta panokselle, joka yhteisöllä on Eurostars-yhteisohjelmassa sekä itse ohjelman että yksittäisten hankkeiden osalta. Sen olisi edistettävä tällaisen panoksen asianmukaista näkyvyyttä siten, että yhteisön logoa käytetään kaikessa Eurostars-yhteisohjelmaa koskevassa julkaistavassa aineistossa, mukaan luettuna painetut ja sähköiset julkaisut. Valittuihin Eurostars-hankkeisiin osallistuvia osapuolia käsitellään hallinnollisesti näiden omissa kansallisissa ohjelmissa.

V Rahoitusmekanismi

Eurostars-yhteisohjelman rahoituksesta vastaavat yhdessä osallistuvat jäsenvaltiot, muut osallistuvat maat ja yhteisö. Osallistuvat jäsenvaltiot ja muut osallistuvat maat määrittelevät monivuotisen rahoitus suunnitelman Eurostars-yhteisohjelmaan osallistumista varten ja osallistuvat ohjelman toiminnan rahoitukseen. Kansalliset rahoitusosuudet voivat olla peräisin joko olemassa olevista tai uusista kansallisista ohjelmista, kunhan ne vastaavat luonteeltaan Eurostars-yhteisohjelman tarvelähtöistä lähestymistapaa. Jokainen osallistuva jäsenvaltio tai muu osallistuva maa voi lisätä vapaasti Eurostars-yhteisohjelmalle varattua kansallista rahoitustaan ohjelman missä tahansa vaiheessa.

Ohjelmason rahoitus

Yhteisön rahoitusosuutta Eurostars-yhteisohjelmaan hallinnoi erityinen täytäntöönpanorakenne, ja sen määrä on enintään kolmasosa osallistuvien jäsenvaltioiden ja muiden osallistuvien maiden todellisista rahoitusosuuksista, kuitenkin enintään 100 miljoonaa euroa.

Erityinen täytäntöönpanorakenne käyttää enintään 4,5 % yhteisön rahoitusosuudesta Eurostars-yhteisohjelman kokonaistoimintakustannuksiin.

Erityinen täytäntöönpanorakenne siirtää yhteisön valittuihin Eurostars-hankkeisiin osoittaman rahoitusosuuden osallistuvien jäsenvaltioiden ja muiden osallistuvien maiden nimeämille kansallisille rahoituselimille kansallisten rahoituselinten ja erityisen täytäntöönpanorakenteen tekemän sopimuksen perusteella. Kansalliset rahoituselimet rahoittavat kansallisia osallistujia, joiden ehdotukset valitaan keskitetysti, ja ne myös kohdentavat erityisestä täytäntöönpanorakenteesta tulevan yhteisön rahoitusosuuden.

Eurostars-hankkeiden rahoitus

Yhteisöltä tulevan rahoituksen ja kansallisissa talousarvioissa valittuihin Eurostars-hankkeisiin varatun rahoituksen kohdentamisessa noudatetaan hankkeiden paremmuusjärjestystä. Hankkeiden osallistujille suoritettavan rahoituksen määrä lasketaan osallistujien kansallisten ohjelmien rahoitussääntöjen mukaisesti.

Jos kyseessä on laina, sovelletaan tavanomaista bruttoavustusekvivalenttilaskelmaa, jossa otetaan huomioon korkotuen suuruus ja kansallisten ohjelmien keskimääräinen epäonnistumisaste.

VI Teollis- ja tekijänoikeuksia koskevat järjestelyt

Erityinen täytäntöönpanorakenne vahvistaa Eurostars-yhteisohjelman teollis- ja tekijänoikeusperiaatteet tämän päätöksen 4 artiklan edellytysten mukaisesti. Näiden periaatteiden tarkoitus on edistää tietämyksen luontia sekä hankkeiden tulosten hyödyntämistä ja levittämistä kohderyhmää eli t&k-työtä tekeviä pk-yrityksiä hyödyttävällä tavalla. Tältä osin mallina olisi pidettävä säännöistä, jotka koskevat yritysten, tutkimuskeskusten ja korkeakoulujen osallistumista seitsemänneen puiteohjelman toimiin sekä tutkimustulosten levittämistä (2007–2013), 18 päivänä joulukuuta 2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1906/2006 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUVL L 391, 30.12.2006, s. 1.

LIITE II

EUROSTARS-YHTEISOHJELMAN HALLINNOINTI

Eurostars-yhteisohjelman hallintojärjestelmään kuuluu neljä keskeistä elintä:

- 1) "EUREKAN korkean tason ryhmä" (EUREKA HLG) koostuu henkilöistä, jotka EUREKAN jäsenvaltiot ovat nimittäneet korkean tason edustajiksi, ja komission edustajasta. Se vastaa sellaisten jäsenvaltioiden tai muiden maiden, jotka eivät osallistu Eurostars-yhteisohjelmaan, hyväksymisestä siihen tämän päätöksen 10 ja 11 artiklan vaatimusten mukaisesti.
- 2) "Eurostarsin korkean tason ryhmä" (Eurostars HLG) koostuu osallistuvien jäsenvaltioiden ja muiden osallistuvien maiden EUREKAN korkean tason edustajista. Komissiolla ja niillä jäsenvaltioilla, jotka eivät osallistu Eurostars-yhteisohjelmaan, on oikeus lähettää edustajiaan tarkkailijoiksi sen kokouksiin. Sen toimivaltaan kuuluu Eurostars-yhteisohjelman täytäntöönpanon valvonta ja erityisesti Eurostarsin neuvoo-antavan ryhmän jäsenten nimittäminen, Eurostars-yhteisohjelman toiminnan operatiivisten menettelyjen hyväksyminen, ehdotuspyyntöjen suunnittelun ja budjetin hyväksyminen sekä rahoitettavien Eurostars-hankkeiden paremmuusjärjestyksen hyväksyminen.
- 3) "Eurostarsin neuvoo-antava ryhmä" koostuu osallistuvien jäsenvaltioiden ja muiden osallistuvien maiden kansallisista EUREKA-projektikoordinaattoreista, ja sen puheenjohtajana toimii EUREKAN sihteeristön (ESE) johtaja. Eurostarsin neuvoo-antava ryhmä neuvoo ESE:tä Eurostars-yhteisohjelman toteuttamisesta ja antaa neuvoja sen täytäntöönpanojärjestelyissä, kuten rahoitusmenettelyissä, arviointi- ja valintaprosessissa, keskitettyjen ja kansallisten menettelyjen synkronoinnissa ja hankkeiden seurannassa. Se neuvoo vuotuisen ehdotuspyynnön määräaikojen suunnittelussa. Se neuvoo myös yhteisohjelman toteuttamisen edistymisessä, mukaan luettuna edistymisen kohti laajempaa yhdentymistä.
- 4) ESE toimii Eurostars-yhteisohjelman erityisenä täytäntöönpanorakenteena. ESE:n johtaja toimii Eurostars-yhteisohjelman oikeudellisena edustajana. ESE on vastuussa Eurostars-yhteisohjelman toteuttamisesta, ja se vastaa erityisesti:
 - vuotuisen ehdotuspyynnön budjetin laatimisesta, yhteisten ehdotuspyyntöjen keskitetystä organisoinnista ja hanke-ehdotusten vastaanottamisesta (keskitetty palvelupiste),
 - hanke-ehdotusten kelpoisuuden ja arvioinnin keskitetystä organisoinnista yhteisten kelpoisuus- ja arviointikriteerien perusteella, rahoitettavien hanke-ehdotusten valinnan keskitetystä organisoinnista sekä hankkeiden seurannasta ja jälkihoidosta,
 - yhteisön rahoitusosuuden vastaanottamisesta, kohdentamisesta ja seurannasta,
 - osallistuvien jäsenvaltioiden ja muiden osallistuvien maiden rahoituselinten rahoituksen jakamista Eurostars-hankkeisiin osallistuville koskevien tietojen keräämisestä,
 - Eurostars-yhteisohjelman edistämisestä,
 - Eurostars-yhteisohjelmaa, mukaan luettuna edistymisen kohti laajempaa yhdentymistä, koskevasta raportoinnista EUREKA HLG:lle, Eurostars HLG:lle ja komissiolle,
 - tiedottamisesta EUREKA-verkostolle Eurostars-yhteisohjelman toiminnasta.

II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 8 päivänä heinäkuuta 2008,

alueiden komitean neljän ranskalaisen jäsenen ja neljän ranskalaisen varajäsenen nimeämisestä

(2008/624/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 263 artiklan,

1 artikla

Nimetään alueiden komiteaan jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 25 päivään tammikuuta 2010:

ottaa huomioon Ranskan hallituksen ehdotuksen,

a) jäseniksi:

— Pierre HUGON, Vice-président du Conseil général de la Lozère (toimikauden muutos)

— Pierre MAILLE, Président du Conseil général du Finistère,

— René SOUCHON, Président du Conseil régional d'Auvergne,

— Christophe ROUILLON, Maire de Coulaines (toimikauden muutos),

ja

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto teki 24 päivänä tammikuuta 2006 päätöksen 2006/116/EY alueiden komitean jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä 26 päivän tammikuuta 2006 ja 25 päivän tammikuuta 2010 väliseksi kaudeksi ⁽¹⁾.

- (2) Yksi jäsenen paikka on vapautunut Raymond FORNIN kuoleman johdosta. Kolme jäsenen paikkaa on vapautunut Jean PUECHIN, Juliette SOULABAILLIN ja Michel THIERSIN toimikausien päättyttyä. Kaksi alueiden komitean varajäsenen paikkaa on vapautunut Carola JORDA-DE-DIEUN ja Jean-Pierre TEISSEIREN toimikausien päättyttyä. Kaksi alueiden komitean varajäsenen paikkaa vapautuu, kun Pierre HUGON ja Christophe ROUILLON nimetään alueiden komitean varsinaisiksi jäseniksi,

b) varajäseniksi:

— Jean-Michel DACLIN, Adjoint au Maire de Lyon,

— Rose-Marie FALQUE, Maire d'Azerailles,

— Rachel PAILLARD, Maire de Bouzy,

— Jean-Louis TOURENNE, Président du Conseil général d'Ille et Vilaine.

⁽¹⁾ EUVL L 56, 25.2.2006, s. 75.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

Tehty Brysselissä 8 päivänä heinäkuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. LAGARDE

KANSAINVÄLISILLÄ SOPIMUKSILLA PERUSTETTUIJEN ELINTEN ANTAMAT SÄÄDÖKSET

Vain alkuperäiset UN-ECE:n tekstit ovat kansainvälisen julkisoikeuden mukaan sitovia. Tämän säännön asema ja voimaantulopäivä olisi tarkastettava UN-ECE:n asiakirjan TRANS/WP.29/343 viimeisimmästä versiosta. Asiakirja saatavana osoitteessa <http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29docsts.html>

Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UN-ECE) sääntö nro 30 – Yhdenmukaiset vaatimukset, jotka koskevat moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen ilmarenkaiden hyväksyntää

Tarkistus 3

Sisältää kaiken voimassa olevan tekstin seuraaviin muutoksiin saakka:

Täydennys 15 muutossarjaan 02 – Voimaantulopäivä: 10. marraskuuta 2007

SISÄLTÖ

SÄÄNTÖ

1. Soveltamisala
2. Määritelmät
3. Merkinnät
4. Hyväksynnän hakeminen
5. Hyväksyntä
6. Vaatimukset
7. Ilmarengastyypin muutokset ja hyväksynnän laajentaminen
8. Tuotannon vaatimustenmukaisuus
9. Seuraamukset vaatimustenmukaisuudesta poikkeavasta tuotannosta
10. Tuotannon lopettaminen
11. Siirtymämääräykset
12. Hyväksyntätesteistä vastaavien teknisten tutkimuslaitosten sekä hallinnollisten yksiköiden nimet ja osoitteet

LIITTEET

- Liite I — Ilmoitus moottoriajoneuvon ilmarengastyypin hyväksynnän myöntämisestä, laajentamisesta, epäämisestä tai peruuttamisesta taikka moottoriajoneuvon ilmarengastyypin tuotannon lopettamisesta säännön nro 30 mukaisesti
- Liite II — Esimerkki hyväksyntämerkistä
- Liite III — Renkaan merkinnät
- Liite IV — Kantavuusluvut
- Liite V — Renkaan kokomerkintä ja mitat
- Liite VI — Ilmarenkaiden mittausmenetelmä
- Liite VII — Kuormitus-/nopeustestien menettely

1. SOVELTAMISALA

Tämä sääntö kattaa uudet ilmarenkaat, jotka on tarkoitettu pääasiallisesti muttei yksinomaan M₁-, O₁- ja O₂-luokkien ajoneuvoihin ⁽¹⁾.

Sitä ei sovelleta renkaisiin, jotka on tarkoitettu

(a) keräilyautojen varusteeksi

(b) kilpailukäyttöön.

2. MÄÄRITELMÄT

Tässä säännössä tarkoitetaan

2.1 ”ilmarengastyypillä” ilmarenkaita, jotka eivät eroa toisistaan seuraavilta olennaisilta osin:

2.1.1 valmistaja,

2.1.2 renkaan kokomerkinä,

2.1.3 käyttöluokka (tavallinen käyttö (maantiekäyttö) tai talvikäyttö tai tilapäiskäyttö),

2.1.4 rakenne (ristikudos-, puolivyo-, vyö-, run flat -rengas),

2.1.5 nopeusluokan tunnus,

2.1.6 kantavuusluku,

2.1.7 renkaan poikkileikkaus;

2.2 ”talvirenkaalla” rengasta, jonka kulutuspinnan kuvio ja rakenne on ensisijaisesti suunniteltu varmistamaan tavallista rengasta (maantierengasta) parempi suorituskyky mudassa ja lumessa tai sohjossa. Talvirenkaan kulutuspinnan kuvio koostuu yleensä tavallista rengasta (maantierengasta) laajemmalle alueelle levitetyistä urista ja/tai umpinaisista palamaisista elementeistä;

2.3 ilmarenkaan ”rakenteella” renkaan rungon teknisiä ominaisuuksia. Seuraavat rakenteet on erityisesti eroteltu:

2.3.1 ”ristikudos” kuvaa ilmarenkaan rakennetta, jossa kudolangat ulottuvat renkaan jalkaan ja ne on asetettu vuorokulmiin, jotka ovat selvästi alle 90 astetta renkaan kulutuspinnan keskiviivasta,

2.3.2 ”puolivyo” kuvaa ristikudostyyppisen ilmarenkaan rakennetta, jossa runkoa vakauttaa vyö, joka koostuu kahdesta tai useammasta kerroksesta, jotka on valmistettu venymättömästä lankamateriaalista ja asetettu vuorokulmiin, jotka vastaavat läheisesti rungon vuorokulmia,

⁽¹⁾ Sellaisina kuin ne määritellään ajoneuvojen rakennetta koskevassa konsolidoidussa päätöslauselmassa (R.E.3) (asiakirja TRANS/WP.29/78/Rev.1/Amend.2 sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna versiolla Amend.4).

- 2.3.3 "vyö" kuvaa ilmarenkaan rakennetta, jossa kudolangat ulottuvat jalkoihin ja ne on asetettu selvästi 90 asteen kulmaan renkaan kulutuspinnan keskiviivaan nähden rungon ollessa vakiinutettuna venymättömällä kehäsuuntaisella vyöllä,
- 2.3.4 "vahvistettu" tai "extra load" kuvaa ilmarenkaan rakennetta, jossa runko on vastaavaa tavallista rengasta kestävämpi,
- 2.3.5 "tilapäiskäyttöön tarkoitettu vararengas" on ajoneuvoon tavanomaisia ajo-olosuhteita varten asennettavasta renkaasta poikkeava rengas, joka on tarkoitettu ainoastaan tilapäiseen käyttöön rajoitetuissa ajo-olosuhteissa,
- 2.3.6 "T-tyyppinen tilapäiskäyttöön tarkoitettu vararengas" on tilapäiskäyttöön tarkoitettu vararengas, joka on suunniteltu täytettäväksi korkeammalla paineella kuin tavallisille ja vahvistetuille renkailla on määrätty,
- 2.3.7 "run flat -rengas" tai "turvarengas" kuvaa ilmarenkaan rakennetta, joka millä tahansa teknisellä ratkaisulla (esimerkiksi vahvistetuilla kyljillä) turvaa ilman mitään ylimääräistä osaa asianmukaiseen pyörään asennetun ilmarenkaan perustoiminnot vähintään 80 km:n tuntinopeudella (50 mph) ja 80 km:n matkalla, kun rengas on tyhjentynyt ilmasta;
- 2.4 "jalalla" muodoltaan ja rakenteeltaan sellaista renkaan osaa, joka sopii vanteeseen ja pitää renkaan siinä ⁽¹⁾;
- 2.5 "langalla" säikeitä, jotka muodostavat kudoksen kankaan ilmarenkaassa ⁽¹⁾;
- 2.6 "kudoksella" kerrosta yhdensuuntaisia kumipäällysteisiä lankoja ⁽¹⁾;
- 2.7 "rungolla" renkaan osaa, joka täytettynä kannattaa kuormitusta ja joka ei ole kulutuspintaa eikä kumista sivua ⁽¹⁾;
- 2.8 "kulutuspinnalla" sitä osaa ilmarenkaasta, joka koskettaa maahan ⁽¹⁾;
- 2.9 "kyljellä" sitä ilmarenkaan osaa, joka on kulutuspinnan ja jalan välissä ⁽¹⁾;
- 2.10 "sisemmällä kyljellä" aluetta, joka jää renkaan poikkileikkauksen enimmäislevyettä vastaavan alueen ja sen alueen väliin, jonka vanteen reunan on suunniteltu peittävän ⁽¹⁾;
- 2.10.1 renkaissa, jotka tunnistetaan "renkaan ja vanteen asennuskokoonpanon" osalta (ks. 3.1.10 kohta) A- tai U-tunnuksella, sisemmällä kyljellä tarkoitetaan kuitenkin sitä renkaan aluetta, joka on kiinni vanteessa.
- 2.11 "kulutuspinnan uralla" tilaa vierekkäisten ulokkeiden tai palamaisten elementtien välissä kulutuspinnan kuviossa ⁽¹⁾;
- 2.12 "poikkileikkauslevyvedellä" paineistetun renkaan kylkien ulkopintojen välistä lineaarista etäisyyttä ilman merkinnöistä, koristeista tai suojaavista nauhoista tai ulokkeista johtuvia kohoumia ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Ks. selittävä kuva.

- 2.13 "kokonaisleveydellä" paineistetun renkaan kylkien ulkopintojen välistä lineaarista etäisyyttä, mukaan lukien merkinnät, koristeet ja suojaavat nauhat tai ulokkeet ⁽¹⁾;
- 2.14 "poikkileikkauksen korkeudella" etäisyyttä, joka on puolet renkaan ulkohalkaisijan ja vanteen nimellisen halkaisijan erotuksesta ⁽¹⁾;
- 2.15 "nimellisellä poikkileikkaussuhteella (R_a)" sadalla kerrottuna lukua, joka saadaan jakamalla luku, joka kuvaa poikkileikkauksen korkeutta millimetreinä, luvulla, joka kuvaa nimellistä poikkileikkauksleveyttä millimetreinä;
- 2.16 "ulkohalkaisijalla" paineistetun uuden ilmarenkaan kokonaishalkaisijaa ⁽¹⁾;
- 2.17 "renkaan kokomerkinällä"
- 2.17.1 merkintää, josta käyvät ilmi seuraavat:
- 2.17.1.1 poikkileikkauksen nimellisleveys. Leveys on ilmaistava millimetreinä, paitsi kun on kyse renkaista, joiden kokomerkintä esitetään tämän säännön liitteen V taulukoiden ensimmäisessä sarakkeessa;
- 2.17.1.2 poikkileikkaussuhde, paitsi kun on kyse renkaista, joiden kokomerkintä esitetään tämän säännön liitteen V taulukoiden ensimmäisessä sarakkeessa, tai renkaan mallin mukaan nimellinen ulkohalkaisija ilmaistuna millimetreinä.
- 2.17.1.3 tavanomainen luku, joka ilmaisee vanteen nimellishalkaisijan ja vastaa vanteen halkaisijaa ilmoitettuna joko koodeina (numerot alle 100) tai millimetreinä (numerot yli 100);
- 2.17.1.4 kirjain "T" poikkileikkauksen nimellisleveyden edellä, kun on kyse T-tyyppisestä tilapäiskäyttöön tarkoitettusta vararenkaasta;
- 2.17.1.5 ilmoitus renkaan ja vanteen asennuskokoonpanosta, jos se eroaa standardikokoonpanosta;
- 2.18 "vanteen nimellishalkaisijalla" sellaisen vanteen halkaisijaa, jolle rengas on suunniteltu asennettavaksi;
- 2.19 "vanteella" renkaan ja sisärenkaan yhdistelmän tai sisärenkaattoman renkaan kannatinta, jolle renkaan jalat asetetaan ⁽¹⁾,
- 2.19.1 "renkaan ja vanteen asennuskokoonpano" viittaa vannetyyppiin, jolle rengas on tarkoitettu asennettavaksi. Muiden kuin standardivanteiden yhteydessä se ilmoitetaan renkaaseen merkittävällä tunnuksella, joka voi olla esimerkiksi "CT", "TR", "TD", "A" tai "U";
- 2.20 "teoreettisella vanteella" vannetta, jonka leveys olisi x-kertaisesti renkaan poikkileikkauksen nimellisleveys. Renkaan valmistaja määrittelee x:n arvon;
- 2.21 "mittavanteella" vannetta, johon rengas asennetaan koon mittaamista varten;
- 2.22 "testausvanteella" vannetta, johon rengas asennetaan testausta varten;
- 2.23 "murenemisellä" kuminpalasten irtoamista kulutuspinnasta;

⁽¹⁾ Ks. selittävä kuva.

- 2.24 ”lankojen irtoamisella” lankojen irtoamista kumipäälysteestään;
- 2.25 ”kudosten irtoamisella” kudosten irtoamista toisistaan;
- 2.26 ”kulutuspinnan irtoamisella” kulutuspinnan irtoamista renkaan rungosta;
- 2.27 ”kulumismerkeillä” ulokkeita renkaan urissa, jotka on suunniteltu antamaan renkaan kulutuspinnan kulumisesta näköhavainto;
- 2.28 ”kantavuusluvulla” numeroa, joka osoittaa kuormaa, jonka rengas voi kestää, kun se on asennettu valmistajan määäämien käyttöä koskevia vaatimusten mukaisesti;
- 2.29 ”nopeusluokalla” nopeusluokkatunnuksella (ks. taulukko jäljempänä) ilmaista suurinta nopeutta, jonka rengas kestää,
- 2.29.1 nopeusluokat esitetään jäljempänä olevassa taulukossa:

Nopeusluokkatunnus	Enimmäisnopeus (km/h)
L	120
M	130
N	140
P	150
Q	160
R	170
S	180
T	190
U	200
H	210
V	240
W	270
Y	300

- 2.30 kulutuspinnan kuvion urilla seuraavia:
- 2.30.1 ”pääurat” ovat renkaan kulutuspinnan keskiosan leveät urat, joissa kulumismerkit (ks. 2.27 kohta) sijaitsevat,
- 2.30.2 ”sivu-urat” ovat kulutuspinnan kuvion ylimääräiset urat, jotka voivat kadota renkaan elinkaaren aikana;
- 2.31 ”suurimmalla kuormituksella” suurinta massaa, jonka rengas voi kestää,
- 2.31.1 enintään 210 km:n tuntinopeuksien yhteydessä suurin kuormitus ei saa olla suurempi kuin renkaan kantavuuslukuun liittyvä arvo,

- 2.31.2 yli 210 km:n, mutta enintään 240 km:n tuntinopeuksien yhteydessä (nopeusluokkatunnuksella "V" luokitettut renkaat) suurin kuormitus ei saa olla suurempi kuin renkaan kantavuuslukuun liittyvän arvon prosenttiosuus, joka on osoitettu jäljempänä olevassa taulukossa ajoneuvon, johon rengas on asennettu, suurimman nopeuden mukaisesti:

Enimmäisnopeus (km/h)	Suurin kuormitus (%)
215	98,5
220	97
225	95,5
230	94
235	92,5
240	91

suurimman kuormituksen lineaarinen interpolaatio on sallittu väleissä oleville suurimmille nopeuksille,

- 2.31.3 yli 240 km:n tuntinopeuksien yhteydessä (nopeusluokkatunnuksella "W" luokitettut renkaat) suurin kuormitus ei saa olla suurempi kuin arvo, jonka renkaan valmistaja on määrittänyt sen ajoneuvon, johon rengas on asennettu, suurimman nopeuden mukaisesti:

Enimmäisnopeus (km/h)	Suurin kuormitus (%)
240	100
250	95
260	90
270	85

suurimman kuormituksen lineaarinen interpolaatio on sallittu väleissä oleville suurimmille nopeuksille,

- 2.31.4 yli 270 km:n tuntinopeuksien yhteydessä (nopeusluokkatunnuksella "Y" luokitettut renkaat) suurin kuormitus ei saa olla suurempi kuin arvo, jonka renkaan valmistaja on määrittänyt sen ajoneuvon, johon rengas on asennettu, suurimman nopeuden mukaisesti:

Enimmäisnopeus (km/h)	Suurin kuormitus (%)
270	100
280	95
290	90
300	85

suurimman kuormituksen lineaarinen interpolaatio on sallittu väleissä oleville suurimmille nopeuksille,

- 2.31.5 enintään 60 km:n tuntinopeuksien yhteydessä suurin kuormitus ei saa olla suurempi kuin renkaan kantavuuslukuun liittyvän arvon prosenttiosuus, joka esitetään jäljempänä olevassa taulukossa sen ajoneuvon suurimman nopeuden mukaisesti, johon rengas on tarkoitettu asentaa,

Enimmäisnopeus (km/h)	Suurin kuormitus (%)
25	142
30	135
40	125
50	115
60	110

- 2.31.6 yli 300 km:n tuntinopeuksien yhteydessä suurin kuormitus ei saa olla suurempi kuin arvo, jonka renkaan valmistaja on määrittänyt renkaan suurimman nopeuden mukaisesti. Niiden nopeuksien yhteydessä, jotka ovat 300 km:n tuntinopeuden ja renkaan valmistajan salliman suurimman nopeuden välillä, sovelletaan suurimman kuormituksen lineaarista interpolaatiota;

- 2.32 ”tyhjän renkaan käyttötilalla” renkaan tilaa, jossa rengas säilyttää olennaisin osin rakenteellisen eheyttä, kun sitä käytetään 0–70 kPa:n täyttöpaineella;

- 2.33 ”renkaan perustoiminnoilla” paineistetun renkaan normaalia kykyä kannattaa tiettyä kuormaa tiettyyn nopeuteen asti ja siirtää ajo-, ohjaus- ja jarrutusvoimat kulkupinnalle;

- 2.34 ”run flat -järjestelmällä” tai ”extended mobility -järjestelmällä” tiettyä toiminnallisesti riippuvaisten osien ja renkaan kokoonpanoa, joka mahdollistaa sen, että ajoneuvolla säilyvät renkaan perustoiminnot vähintään 80 km:n tuntinopeudella (50 mph) ja 80 km:n matkalla, kun rengas on tyhjentyä ilmasta;

- 2.35 ”kaarevalla poikkileikkauksen korkeudella” vanteen keskipisteestä rummun pintaan mitatun kaarevan säteen ja ISO 4000-1 -standardin mukaisen vanteen nimellishalkaisijan puolikkaan välistä erotusta.

3. MERKINNÄT

- 3.1 Hyväksyttäväksi esitettävissä symmetrisissä ilmarenkaissa on oltava kummallakin kyljellä ja epäsymmetrisissä renkaissa ainakin ulommalla kyljellä

- 3.1.1 kaupan nimi tai tavaramerkki;

- 3.1.2 renkaan kokomerkintä sellaisena kuin se määritellään tämän säännön 2.17 kohdassa;

- 3.1.3 ilmoitus rakenteesta seuraavasti:

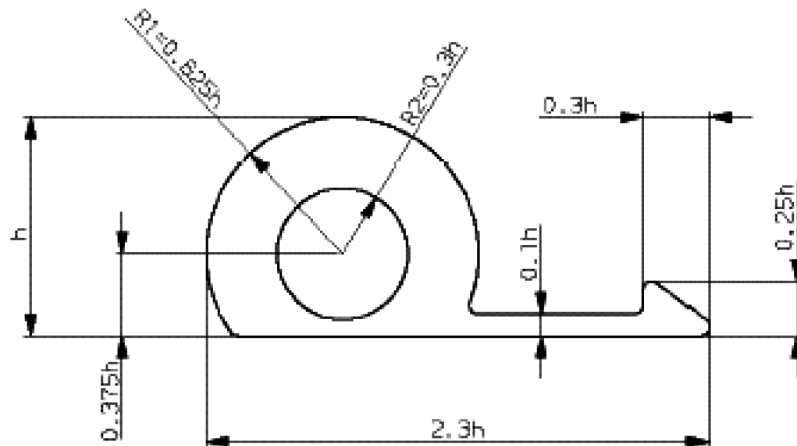
- 3.1.3.1 ristikudosrenkaissa ei merkintää tai D-kirjain vanteen halkaisijan osoittavan merkinnän edessä,

- 3.1.3.2 vyörenkaissa R-kirjain vanteen halkaisijan osoittavan merkinnän edessä ja haluttaessa merkintä ”RADIAL”,

- 3.1.3.3 puolivyyrenkaissa B-kirjain vanteen halkaisijan osoittavan merkinnän edessä ja lisäksi merkintä "BIAS-BELTED",
- 3.1.3.4 vyyrenkaissa, jotka soveltuvat yli 240 km:n mutta enintään 300 km:n tuntinopeuksille (huoltokuvauksen osana nopeustunnuksella "W" tai "Y" merkityt renkaat), vanteen halkaisijan koodimerkinnän edelle sijoitettu R-kirjain voidaan korvata merkinnällä "ZR",
- 3.1.3.5 "run flat -renkaissa" tai "turvarenkaissa" F-kirjain vanteen halkaisijan osoittavan merkinnän edessä;
- 3.1.4 ilmoitus renkaan nopeusluokasta edellä 2.29 kohdassa esitetyn tunnuksen muodossa,
- 3.1.4.1 renkaissa, jotka soveltuvat yli 300 km:n tuntinopeuksille, vanteen halkaisijan koodimerkinnän edelle sijoitettu R-kirjain korvataan merkinnällä "ZR" ja renkaaseen merkitään huoltokuvaus, jossa on nopeustunnus "Y" ja sitä vastaava kantavuusluku. Huoltokuvaus merkitään sulkuihin, esimerkiksi "(95Y)";
- 3.1.5 merkintä "M+S" tai "M.S" tai "M&S", jos kyseessä on talvirengas;
- 3.1.6 kantavuusluku sellaisena kuin se määritellään tämän säännön 2.28 kohdassa;
- 3.1.7 merkintä "TUBELESS", jos rengas on suunniteltu käytettäväksi ilman sisärengasta;
- 3.1.8 merkintä "REINFORCED" tai "EXTRA LOAD", jos rengas on vahvistettu rengas;
- 3.1.9 valmistuspäivämäärä neljästä numerosta muodostuvana ryhmänä, jonka kaksi ensimmäistä numeroa tarkoittavat viikkoa ja kaksi seuraavaa numeroa tarkoittavat valmistusvuotta. Tämä merkintä, joka voi olla vain toisella kyljellä, ei kuitenkaan ole pakollinen renkaissa, joille haetaan hyväksyntää ennen kuin tämän säännön voimaantulosta on kulunut kaksi vuotta ⁽¹⁾;
- 3.1.10 niissä renkaissa, jotka hyväksytään ensimmäisen kerran säännön nro 30 muutossarjaan 02 tehdyn täydennyksen 13 voimaantulopäivän jälkeen, edellä 2.17.1.5 kohdassa tarkoitettu merkintä sijoitetaan välittömästi 2.17.1.3 kohdassa tarkoitettun vanteen halkaisijan osoittavan merkinnän perään;
- 3.1.11 tilapäiskäyttöön tarkoitetuissa renkaissa teksti "TEMPORARY USE ONLY" vähintään 12,7 mm korkeilla suuraakkosilla,

⁽¹⁾ Ennen 1.1.2000 valmistuspäivämäärä voidaan merkitä kolmesta numerosta muodostuvana ryhmänä, joista kaksi ensimmäistä tarkoittavat viikkoa ja viimeinen tarkoittaa valmistusvuotta.

- 3.1.11.1 lisäksi T-tyyppisissä tilapäiskäyttöön tarkoitetuissa vararenkaissa teksti "INFLATE TO 420 kPa (60 psi)" vähintään 12,7 mm korkeilla suuraakkosilla;
- 3.1.12 run flat -renkaissa tai turvarenkaissa seuraava tunnus, jossa kirjain h on vähintään 12 mm korkea:

- 3.2 Renkaissa on oltava riittävästi tilaa tämän säännön liitteessä II esitettyä hyväksyntämerkkiä varten.
- 3.3 Tämän säännön liitteessä III annetaan esimerkki renkaan merkinnöistä.
- 3.4 Edellä 3.1 kohdassa tarkoitettut merkinnät sekä tämän säännön 5.4 kohdassa tarkoitettu hyväksyntämerkki on valettava renkasiin. Niiden on oltava selvästi luettavissa, ja edellä 3.1.1 kohdassa tarkoitettua merkintää lukuun ottamatta ne on sijoitettava vähintään toiselle kyljelle.
- 3.4.1 Renkaissa, jotka tunnustetaan "renkaan ja vanteen asennuskokoonpanon" osalta (ks. 3.1.10 kohta) tunnuksella A tai U, merkintä voidaan sijoittaa mihin tahansa kohtaan renkaan ulkokyljessä.
4. HYVÄKSYNNÄN HAKEMINEN
- 4.1 Renkaan kaupanimen tai tavaramerkin haltijan tai tämän valtuutetun edustajan on haettava ilmarengastyypin hyväksyntää. Hakemuksesta on käytävä ilmi
- 4.1.1 renkaan kokomerkintä sellaisena kuin se määritellään tämän säännön 2.17 kohdassa,
- 4.1.2 kaupanimi tai tavaramerkki;
- 4.1.3 käyttöluokka (tavallinen käyttö (maantiekäyttö) tai talvikäyttö tai tilapäiskäyttö),
- 4.1.4 rakenne: ristikudos-, puolivyö-, vyö-, run flat -rengas,
- 4.1.5 nopeusluokka,

- 4.1.6 renkaan kantavuusluku,
- 4.1.7 onko rengas tarkoitettu käytettäväksi sisäkumin kanssa vai ilman sisäkumia,
- 4.1.8 onko rengas "tavallinen" tai "vahvistettu" tai "T-tyyppinen tilapäiskäyttöön tarkoitettu vararengas",
- 4.1.9 ristikudosrenkaiden kudosluku,
- 4.1.10 kokonaismitat: poikkileikkauksen kokonaisleveys ja ulkohalkaisija,
- 4.1.11 vanteet, joihin rengas voidaan asentaa,
- 4.1.12 mittavanne ja testausvanne,
- 4.1.13 testipaine, jos valmistaja pyytää tämän säännön liitteessä VII olevan 1.3 kohdan soveltamista,
- 4.1.14 edellä 2.20 kohdassa tarkoitettu x-kerroin,
- 4.1.15 renkaissa, jotka soveltuvat yli 300 km:n tuntinopeuksille, renkaan valmistajan sallima suurin nopeus ja kyseisellä nopeudella sallittu kuormitus; renkaan valmistajan on lisäksi tarkennettava nämä arvot rengastyyppejä koskeissa teknisissä asiakirjoissa,
- 4.1.16 jalan ja vanteen kiinnityksen merkinnät, jotka koskevat run flat -renkaiden käyttöä tyhjänä.
- 4.2 Hyväksyntähakemukseen on liitettävä (kaikki kolmena kappaleena) luonnos tai valokuva, josta voidaan tunnistaa renkaan kulutuskuvio, sekä mittavanteeseen asennetun täytetyn renkaan kuorta esittävä luonnos, josta ilmenevät hyväksyntähakemuksen kohteena olevan tyypin merkitykselliset mitat (ks. 6.1.1 ja 6.1.2 kohta). Siihen on myös liitettävä joko hyväksytyn testauslaboratorion laatima testausseleste tai yksi tai kaksi näytekappaletta rengastyypistä toimivaltaisen viranomaisen harkinnan mukaan. Renkaan kyljestä ja kulutuspinnasta on toimitettava piirroksia tai valokuvat sen jälkeen, kun tuotanto on aloitettu, viimeistään vuoden kuluessa tyyppihyväksynnän myöntämispäivästä.
- 4.3 Ennen tyyppihyväksynnän myöntämistä toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että käytössä olevat järjestelyt riittävät takaamaan tuotannon vaatimustenmukaisuuden tehokkaan valvonnan.
- 4.4 Jos renkaan valmistaja hakee tyyppihyväksyntää sarjalle renkaita, kuormitus-/nopeustestiä ei tarvitse tehdä jokaiselle sarjan rengastyypille. Hyväksyntäviranomainen voi harkintansa mukaan soveltaa valinnassa huonoimman mahdollisen tapauksen periaatetta.

5. HYVÄKSYNTÄ
- 5.1 Jos tämän säännön mukaisesti hyväksyntää varten toimitettu ilmarengas täyttää jäljempänä 6 kohdassa esitettävät vaatimukset, kyseiselle rengastyypille myönnetään hyväksyntä.
- 5.2 Kullekin hyväksytylle tyypille myönnetään hyväksyntänumero. Sen kahdesta ensimmäisestä numerosta (tällä hetkellä 02) käy ilmi muutossarja, joka sisältää ne sääntöön tehdyt tärkeät tekniset muutokset, jotka ovat hyväksynnän myöntämishetkellä viimeisimmät. Sama sopimuspuoli ei saa antaa samaa numeroa toiselle tämän säännön soveltamisalaan kuuluvalla rengastyypille.
- 5.3 Tämän säännön mukaisesta ilmarenkaan hyväksynnästä tai hyväksynnän laajennuksesta tai epäämisestä tai tuotannon lopettamisesta on ilmoitettava tätä sääntöä soveltaville vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolille tämän säännön liitteessä I olevan mallin mukaisella lomakkeella.
- 5.3.1 Kun tyyppihyväksyntä myönnetään rengastyypille, joka soveltuu yli 300 km:n tuntinopeuksille (ks. 4.1.15 kohta) enimmäisnopeus (km/h) ja enimmäisnopeudella sallittu kuormitus (kg) on esitettävä selkeästi tiedonantolomakkeen 10 kohdassa (ks. tämän säännön liite I); kuormitukset voidaan esittää myös yli 300 km:n tuntinopeuksille.
- 5.4 Jokaiseen tämän säännön mukaisesti hyväksyttyä rengastyyppeä vastaavaan ilmarenkaaseen on kiinnitettävä näkyvästi 3.2 kohdassa määriteltyyn paikkaan ja 3.1 kohdassa määriteltyjen merkintöjen lisäksi kansainvälinen hyväksyntämerkki, jossa on
- 5.4.1 ympyrän sisällä oleva E-kirjain, jota seuraa hyväksynnän myöntäneen maan tunnusnumero ⁽¹⁾
- 5.4.2 ja hyväksyntänumero.
- 5.5 Hyväksyntänumeron on oltava selvästi luettavissa ja pysyvä.
- 5.6 Tämän säännön liitteessä II annetaan esimerkki hyväksyntämerkistä.

⁽¹⁾ Saksa 1, Ranska 2, Italia 3, Alankomaat 4, Ruotsi 5, Belgia 6, Unkari 7, Tšekki 8, Espanja 9, Serbia 10, Yhdistynyt kuningaskunta 11, Itävalta 12, Luxemburg 13, Sveitsi 14, 15 (antamatta), Norja 16, Suomi 17, Tanska 18, Romania 19, Puola 20, Portugali 21, Venäjä 22, Kreikka 23, Irlanti 24, Kroatia 25, Slovenia 26, Slovakia 27, Valko-Venäjä 28, Viro 29, 30 (antamatta), Bosnia ja Hertsegovina 31, Latvia 32, 33 (antamatta), Bulgaria 34, 35 (antamatta), Liettua 36, Turkki 37, 38 (antamatta), Azerbaidžan 39, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia 40, 41 (antamatta), Euroopan yhteisö 42 (tyyppihyväksynnän myöntäjinä ovat jäsenvaltiot, jotka käyttävät omia ETY-merkkejään), Japani 43, 44 (antamatta), Australia 45, Ukraina 46, Etelä-Afrikka 47, Uusi-Seelanti 48, Kypros 49, Malta 50, Korea 51, Malesia 52, Thaimaa 53, 54 ja 55 (antamatta) ja Montenegro 56. Seuraavat numerot annetaan muille maille aikajärjestyksessä sitä mukaa kuin ne ratifioivat pyörillä varustettuihin ajoneuvoihin ja niihin asennettaviin tai niissä käytettäviin varusteisiin ja osiin sovellettavien yhdenmukaisten teknisten vaatimusten hyväksymistä sekä näiden vaatimusten mukaisesti annettujen hyväksymisien vastavaroista tunnustamista koskevia ehtoja koskevan sopimuksen, ja Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteeri ilmoittaa näin annetut numerot sopimuksen sopimuspuolille.

6. VAATIMUKSET

6.1 **Renkaiden mitat**6.1.1 *Renkaan poikkileikkauksen leveys*

6.1.1.1 Poikkileikkauksen leveys lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$S = S_1 + K(A - A_1),$$

jossa

S = on poikkileikkauksen leveys millimetreinä mittavanteella mitattuna

S_1 = on poikkileikkauksen nimellisleveys (millimetreinä) sellaisena kuin se esitetään renkaan kyljessä renkaan merkintämääräysten mukaisesti

A = on mittavanteen leveys (millimetreinä) sellaisena kuin valmistaja esittää sen kuvauksessa ⁽¹⁾

A_1 = on teoreettisen vanteen leveys (millimetreinä).

A_1 -leveyden oletetaan vastaavan S_1 -leveyttä kerrottuna x -kertoimella, jonka valmistaja määrittelee, ja K -kertoimen oletetaan vastaavan arvoa 0,4.

6.1.1.2 Niiden rengastyypin, joiden merkintä annetaan tämän säännön liitteen V taulukoiden ensimmäisessä sarakkeessa, poikkileikkauksen leveyden katsotaan kuitenkin olevan se, joka vastaa rengasmerkintää kyseisissä taulukoissa.

6.1.1.3 Niiden renkaiden, jotka tunnistetaan "renkaan ja vanteen asennuskokoonpanon" osalta (ks. 3.1.10 kohta) A- tai U-tunnuksella, K -kertoimen oletetaan kuitenkin vastaavan arvoa 0,6.6.1.2 *Renkaan ulkohalkaisija*

6.1.2.1 Renkaan ulkohalkaisija lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$D = d + 2H$$

jossa

D on ulkohalkaisija millimetreinä,

d on edellä 2.17.1.3 kohdassa määritelty tavanomainen luku millimetreinä ⁽¹⁾,

H on poikkileikkauksen nimelliskorkeus millimetreinä ja vastaa arvoa

$$H = 0,01 S_1 \times Ra,$$

S_1 on poikkileikkauksen nimellisleveys millimetreinä, ja

⁽¹⁾ Kun tavanomainen luku annetaan koodeina, millimetreinä ilmaistu arvo saadaan kertomalla luku 25,4:llä.

Ra on poikkileikkaussuhde.

Kaikkien näiden on oltava samassa muodossa kuin ne esitetään rengasmerkinnöissä renkaan kyljessä edellä 3.4 kohdan vaatimusten mukaisesti.

6.1.2.2 Niiden rengastyypin, joiden merkintä annetaan tämän säännön liitteen V taulukoiden ensimmäisessä sarakkeessa, ulkohalkaisijan katsotaan kuitenkin olevan se, joka vastaa kokomerkin­tää kyseisissä taulukoissa.

6.1.2.3 Niiden renkaiden, jotka tunnustetaan ”renkaan ja vanteen asennuskokoonpanon” osalta (ks. 3.1.10 kohta) A- tai U-tunnuksella, ulkohalkaisija on se, joka esitetään renkaan kokomerkin­nästä renkaan kyljessä.

6.1.3 Ilmarenkaiden mittausmenetelmä

Ilmarenkaiden mitat mitataan tämän säännön liitteessä VI vahvistetun menettelyn mukaisesti.

6.1.4 Renkaan poikkileikkauksen leveyttä koskevat eritelmät

6.1.4.1 Renkaan kokonaisleveys voi olla pienempi kuin edellä 6.1.1 kohdassa määritelty poikkileik­kauksen leveys.

6.1.4.2 Se voi ylittää kyseisen arvon seuraavien prosentiosuuksien verran:

6.1.4.2.1 ristikudosrenkaat: 6 prosenttia

6.1.4.2.2 vyö- / run flat -renkaat: 4 prosenttia

6.1.4.2.3 lisäksi, jos renkaassa on erityisiä suojakaaria (tai -nauhoja), edellä esitetyllä toleranssilla korotettu arvo voidaan ylittää 8 prosentin verran.

6.1.4.2.4 Niissä renkaissa, jotka tunnustetaan ”renkaan ja vanteen asennuskokoonpanon” osalta (ks. 3.1.10 kohta) A- tai U-tunnuksella, renkaan alemmalla alueella mitattu renkaan kokonaisleveys vastaa sen vanteen nimellis­leveyttä, johon rengas on asennettu, sellaisena kuin valmistaja esittää sen kuvauksessa, korotettuna 20 millimetrillä.

6.1.5 Renkaan ulkohalkaisijaa koskevat eritelmät

Renkaan ulkohalkaisija ei saa olla seuraavilla kaavoilla saatujen Dmin- ja Dmax-arvojen ulko­puolella:

$$D_{\min} = d + (2H \times a)$$

$$D_{\max} = d + (2H \times b)$$

jossa

6.1.5.1 liitteessä V lueteltujen kokojen osalta ja sellaisissa renkaissa, jotka tunnustetaan ”renkaan ja vanteen asennuskokoonpanon” osalta (ks. 3.1.11 kohta) A- tai U-tunnuksella, poikkileikkauksen nimelliskorkeus H on yhtä suuri kuin

$$H = 0,5 (D - d), \text{ tarkemmat tiedot esitetään 6.1.2 kohdassa}$$

6.1.5.2 muiden kuin liitteessä V lueteltujen kokojen osalta "H" ja "d" määritellään 6.1.2.1 kohdassa.

6.1.5.3 Kertoimet "a" ja "b" ovat

6.1.5.3.1 kerroin $a = 0,97$

6.1.5.3.2 kerroin b tavalliset (maantie-) vyö-, run flat -renkaat ristikudos- ja puolivyyrenkaat
renkaat 1,04 1,08

6.1.5.4 talvirenkaissa edellä esitetyn mukaisesti laskettu kokonaishalkaisija (D_{max}) saa ylittyä enintään 1 prosentin.

6.2 Kuormitus-/nopeustesti

6.2.1 Ilmarenkaalle on tehtävä kuormitus-/nopeustesti, joka suoritetaan tämän säännön liitteessä VII kuvaillun menettelyn mukaisesti.

6.2.1.1 Kun hyväksyntää haetaan renkailla, joiden kokomerkitä ilmaistaan koodilla "ZR" ja jotka soveltuvat yli 300 km:n tuntinopeuksille (ks. 4.1.15 kohta), edellä mainittu kuormitus-/nopeustesti tehdään yhdelle renkaalle renkaaseen merkityissä kuormitus- ja nopeusoloissa (ks. 3.1.4.1 kohta). Saman rengastyypin toiselle näyte-kappaleelle tehdään toinen kuormitus-/nopeustesti renkaan valmistajan määrittämässä suurimman sallitun kuormituksen ja nopeuden oloissa (ks. tämän säännön 4.1.15 kohta).

Jälkimmäinen testi voidaan renkaan valmistajan suostumuksella tehdä samalle renkaan näyte-kappaleelle.

6.2.1.2 Kun tyyppihyväksyntää haetaan "run flat -järjestelmälle", edellä mainittu kuormitus-/nopeustesti tehdään yhdelle liitteessä VII olevan 1.2 kohdan vaatimusten mukaisesti paineistetulle renkaalle renkaaseen merkityissä kuormitus- ja nopeusoloissa (ks. 3.1.4.1 kohta). Saman rengastyypin toiselle näyte-kappaleelle tehdään toinen kuormitus-/nopeustesti liitteessä VII olevan 3 kohdan mukaisesti. Jälkimmäinen testi voidaan renkaan valmistajan suostumuksella tehdä samalle näyte-kappaleelle.

6.2.2 Renkaan, jossa kuormitus-/nopeustestin jälkeen ei ole havaittavissa kulutuspinnan irtoamista, kudosten irtoamista, lankojen irtoamista, murenemistä tai katkenneita lankoja, katsotaan läpäisseen testin.

6.2.2.1 Nopeustunnuksella "Y" merkityn renkaan, jossa ilmenee asiaankuuluvien testien jälkeen testilaitteiden ja -olojen aiheuttamaa kulutuspinnan irtoamista, katsotaan kuitenkin läpäisseen testin.

6.2.2.2 Jos "run flat -järjestelmän" renkaan kaareva poikkileikkauksen korkeus ei muutu liitteessä VII olevan 3 kohdan mukaisessa testissä enempää kuin 20 prosentin verran ja jos renkaan kulutuspinta pysyy kiinni molemmissa kyljissä, renkaan katsotaan läpäisseen testin.

- 6.2.3 Renkaan ulkohalkaisijan arvo kuusi tuntia kuormitus-/nopeustestin jälkeen mitattuna saa erota enintään $\pm 3,5$ prosenttia ennen testiä mitatun ulkohalkaisijan arvosta.

6.3 **Kulumismerkit**

- 6.3.1 Ilmarenkaassa on oltava vähintään kuusi suunnilleen tasavälisesti asetettua ja kulutuspinnan pääuriin sijoitettua poikittaista riviä kulumismerkkejä. Kulumismerkkien on oltava sellaisia, ettei niitä voi sekoittaa kulutuspinnan kaarien tai lohkojen välisiin kumikannaksiin.

- 6.3.2 Renkaissa, jotka mitoiltaan soveltuvat asennettaviksi vanteisiin, joiden nimellishalkaisija on 12 tai sitä pienempi, hyväksytään kuitenkin neljä riviä kulumismerkkejä.

- 6.3.3 Kulumismerkistä on ilmentävä, kun kulutuspinnan urien syvyys on laskenut 1,6 millimetriin $+ 0,6/- 0$ millimetrin toleranssilla.

- 6.3.4 Kulumismerkkien korkeus määritellään mittaamalla syvyys kulutuspinnasta kulumismerkin kärkeen ja kulutuspinnan uran pohjalle lähellä kulumismerkin kantaa ja laskemalla näiden erotus.

7. ILMARENGASTYYPIN MUUTOKSET JA HYVÄKSYNNÄN LAAJENTAMINEN

- 7.1 Kaikista ilmarengastyyppin muutoksista on ilmoitettava ilmarengastyyppin hyväksyneelle hallinnolliselle yksikölle. Tämän jälkeen yksikkö voi joko

- 7.1.1 katsoa, ettei tehdyillä muutoksilla todennäköisesti ole havaittavaa kielteistä vaikutusta ja että ilmarengas joka tapauksessa edelleen täyttää vaatimukset, tai

- 7.1.2 vaatia testien suorittamisesta vastaavalta tekniseltä tutkimuslaitokselta uuden testausselosteen.

- 7.2 Renkaan kulutuskuvion muuttaminen ei edellytä tämän säännön 6 kohdassa määrättyjen testien uusimista.

- 7.3 Hyväksynnän vahvistaminen tai epääminen, jossa eritellään muutokset, annetaan 5.3 kohdassa tarkoitetulla menettelyllä tiedoksi tätä sääntöä soveltaville sopimuksen sopimuspuolille.

- 7.4 Toimivaltainen viranomainen, joka päättää hyväksynnän laajentamisesta, antaa laajentamiselle sarjanumeron ja ilmoittaa sen muille tätä sääntöä soveltaville vuoden 1958 sopimuksen osapuolille tämän säännön liitteessä I olevan mallin mukaisella tiedonantolomakkeella.

8. TUOTANNON VAATIMUSTENMUKAISUUS

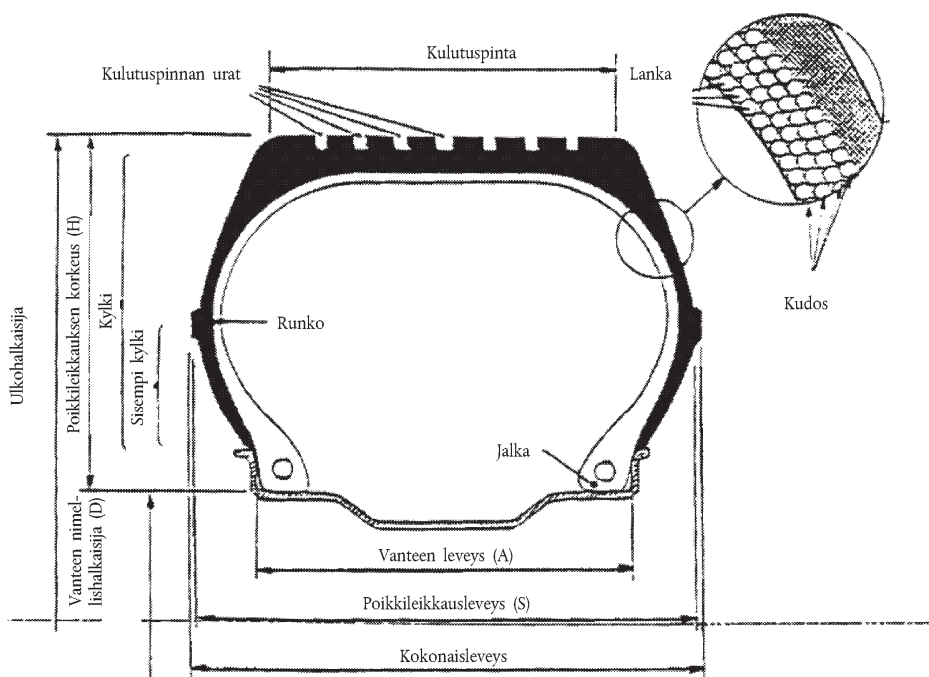
Tuotannon vaatimustenmukaisuuden varmistamismenettelyjen on oltava sopimuksen lisäyksessä 2 (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2) asetettujen menettelyjen ja seuraavien vaatimusten mukaisia:

- 8.1 Tämän säännön nojalla hyväksytyt renkaat on valmistettava siten, että ne ovat yhdenmukaisia edellä 6 kohdassa asetettujen vaatimusten mukaisesti tyyppihyväksytyin renkaan kanssa.

- 8.2 Tyyppihyväksynnän myöntänyt viranomainen voi milloin tahansa tarkastaa kussakin tuotantolaitoksessa sovellettavat vaatimustenmukaisuuden valvontamenetelmät. Tällaisia tarkastuksia tehdään kussakin tuotantolaitoksessa normaalisti vähintään kahden vuoden välein.
9. SEURAAMUKSET VAATIMUSTENMUKAISUUDESTA POIKKEAVASTA TUOTANNOSTA
- 9.1 Ilmarengastyyppille tämän säännön mukaisesti myönnetty hyväksyntä voidaan peruuttaa, jos 8.1 kohdan vaatimukset eivät täyty tai jos sarjasta otetut renkaat eivät läpäise kyseisessä kohdassa määrättyjä testejä.
- 9.2 Jos tätä sääntöä soveltava sopimuksen sopimuspuoli peruuttaa aiemmin myöntämänsä hyväksynnän, sen on ilmoitettava tästä muille tätä sääntöä soveltaville sopimuspuolille tämän säännön liitteessä I olevan mallin mukaisella tiedonantolomakkeella.
10. TUOTANNON LOPETTAMINEN
- Jos hyväksynnän haltija lopettaa kokonaan tämän säännön perusteella hyväksytyn ilmarengas-tyyppin valmistamisen, hyväksynnän haltijan on ilmoitettava tästä hyväksynnän myöntäneelle viranomaiselle. Ilmoituksen saatuaan viranomaisen on ilmoitettava asiasta muille tätä sääntöä soveltaville vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolille tämän säännön liitteessä I olevan mallin mukaisella tiedonantolomakkeella.
11. SIIRTYMÄMÄÄRÄYKSET
- 11.1 Tätä sääntöä soveltavat sopimuspuolet eivät voi kieltäytyä laajentamasta hyväksyntää, joka on annettu tämän säännön aiemman muutossarjan tai muutossarjan täydennyksen nojalla.
- 11.2 Tätä sääntöä soveltava sopimuspuoli ei saa hylätä renkaan tyyppihyväksyntää, joka on annettu tämän säännön muutossarjan 01 perusteella.
- 11.3 Kulumismerkit:
- 11.3.1 Tämän muutossarjan 02 täydennyksen 4 voimaantulopäivän jälkeen tätä sääntöä soveltavat sopimuspuolet eivät voi enää myöntää 6.3.3 kohdan vaatimuksia koskevaa hyväksyntää muutossarjan 02 täydennyksen 3 nojalla.
- 11.3.2 Kaikkien 1.10.1995 lähtien valmistettujen uusien renkaiden on täytettävä 6.3.3 kohdan vaatimukset sellaisina kuin ne ovat muutettuina muutossarjan 02 täydennyksellä 4.
12. HYVÄKSYNTÄTESTEISTÄ VASTAAVIEN TEKNISTEN TUTKIMUSLAITOSTEN SEKÄ HALLINNOLLISTEN YKSIKÖIDEN NIMET JA OSOITTEET
- 12.1 Tätä sääntöä soveltavien vuoden 1958 sopimuksen sopimuspuolten on ilmoitettava Yhdistyneiden Kansakuntien sihteeristölle hyväksyntätestien suorittamisesta vastaavien teknisten tutkimuslaitosten sekä niiden hallinnollisten yksiköiden nimet ja osoitteet, jotka myöntävät hyväksynät ja joille toimitetaan lomakkeet todistukseksi muissa maissa myönnetystä hyväksynnästä tai hyväksynnän laajentamisesta, epäämisestä tai peruuttamisesta tai tuotannon lopettamisesta.

- 12.2 Tätä sääntöä soveltavat sopimuksen sopimuspuolet voivat nimetä renkaan valmistajien laboratorioita hyväksytyiksi testauslaboratorioiksi.
- 12.3 Jos sopimuksen sopimuspuoli soveltaa 12.2 kohtaa, se voi niin halutessaan lähettää valitse-
mansa henkilön tai henkilöt edustamaan itseään testeissä.

Selittävä kuva
(ks. säännön 2 kohta)

LIITE I

ILMOITUS

(Enimmäiskoko: A4 (210 × 297 mm))

Myöntäjä: Viranomaisen nimi:

.....

.....

mootoriajoneuvoihin tarkoitetun ilmarengastyypin ⁽²⁾: HYVÄKSYNNÄN MYÖNTÄMISESTÄ
 HYVÄKSYNNÄN LAAJENTAMISESTA
 HYVÄKSYNNÄN EPÄÄMISESTÄ
 HYVÄKSYNNÄN PERUUTTAMISESTA
 TUOTANNON LOPETTAMISESTA

säännön nro 30 mukaisesti

Hyväksyntänumero Laajentamisen numero

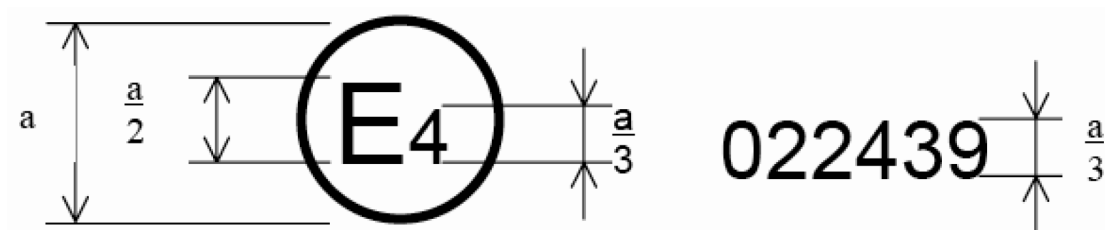
1. Valmistajan nimi tai rengastyypin tavaramerkki (tavaramerkki):
2. Valmistajan rengastyypille antama nimi:
3. Valmistajan nimi ja osoite:
4. Tarvittaessa valmistajan edustajan nimi ja osoite:
5. Lyhyt kuvaus:
- 5.1. Renkaan kokomerkinä:
- 5.2. Käyttöluokka: tavallinen käyttö/talvikäyttö/tilapäiskäyttö ⁽²⁾
- 5.3. Rakenne: ristikudos- / puolivyö- / vyö- / run flat -rengas ⁽²⁾
- 5.4. Nopeusluokan tunnus:
- 5.5. Kantavuusluku:
6. Hyväksynnän myöntämiseen tai vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen hyväksytty tekninen tutkimuslaitos ja tarvittaessa testauslaboratorio:
7. Kyseisen laitoksen antaman testausselosteen päiväys:
8. Kyseisen laitoksen antaman testausselosteen numero:
9. Laajentamisen syy(t) (tarvittaessa):
10. Mahdolliset huomautukset:
11. Hyväksyntä myönnetty/laajennettu/evätty/peruutettu ⁽²⁾
12. Paikka:
13. Päiväys:
14. Allekirjoitus:
15. Tämän ilmoituksen liitteenä on luettelo hyväksynnän myöntäneen viranomaisen haltuun annetuista hyväksyntäasia-
kirjoista, jotka ovat pyynnöstä saatavissa.

⁽¹⁾ Hyväksynnän myöntäneen/laajentaneen/evänneen/peruuttaneen maan tunnusnumero (ks. säännössä olevat hyväksyntää koskevat määräykset).

⁽²⁾ Tarpeeton yliviivataan.

LIITE II

Esimerkki hyväksyntämerkistä

a = vähintään 12 mm

Yllä olevasta ilmarenkaaseen kiinnitetystä hyväksyntämerkistä käy ilmi, että kyseinen rengastyyppi on hyväksytty Alan-komaissa (E4) hyväksyntänumerolla 022439.

Huomautus: Hyväksyntänumeron kaksi ensimmäistä numeroa osoittavat, että hyväksyntä on myönnetty tähän sääntöön tehdyn muutossarjan 02 vaatimusten perusteella.

Hyväksyntänumero on sijoitettava ympyrän lähelle ja joko E-kirjaimen ylä- tai alapuolelle taikka sen oikealle tai vasemmalle puolelle. Hyväksyntänumeron muodostavien numeroiden on oltava E-kirjaimen samalla puolella ja samaan suuntaan suunnattuina. Roomalaisten numeroiden käyttämistä hyväksyntänumeroina on vältettävä, jotta niitä ei voitaisi sekoittaa muihin merkkeihin.

LIITE III

Renkaan merkinnät

1. **Esimerkki merkinnöistä, joita on käytettävä tämän säännön voimaantulon jälkeen markkinoille saatetuissa rengastyypeissä**

$$\begin{array}{ccccccc} \downarrow & & & & \downarrow & & \downarrow \\ \text{b} & \frac{\quad}{\quad} & 185/70 & \frac{\quad}{\quad} & \text{R} & 14 & \frac{\quad}{\quad} & 89 & \text{T} & \frac{\quad}{\quad} & \text{b} & \text{c} & \frac{\quad}{\quad} & \text{TUBELESS} & \frac{\quad}{\quad} & \text{M} & + & \text{S} & \frac{\quad}{\quad} & \text{c} \\ \uparrow & & & & & & & & \uparrow & & \uparrow & & \uparrow & & & & & & \uparrow & & \uparrow \end{array}$$

$$\begin{array}{ccc} & \downarrow & \\ & \text{c} & \frac{\quad}{\quad} & 2503 \\ & \uparrow & \end{array}$$

b = (vähintään) 6 mm

c = (vähintään) 4 mm

Näillä merkinnöillä kuvaillaan ilmarengasta,

- jonka poikkileikkauksen nimellisleveys on 185,
 - jonka poikkileikkaussuhde on 70,
 - joka edustaa vyökudosrakennetta (R),
 - jonka vanteen nimellishalkaisija on 14,
 - jonka kantavuus on 580 kg eli jonka kantavuusluku on tämän säännön liitteen IV mukaan 89,
 - jonka nopeusluokka on T (enimmäisnopeus 190 km/h),
 - joka asennetaan ilman sisäkumia ("tubeless"),
 - joka on talvirengas (M + S) ja
 - joka on valmistettu viikolla 25 vuonna 2003.
2. **Renkaissa, joiden renkaan ja vanteen asennuskokoonpanon tunnus on A tai U, merkintä on seuraavan esimerkin mukainen:**

185-560 R 400A tai 185-560 R 400U, jossa

185 on poikkileikkauksen nimellisleveys millimetreinä,

560 on ulkohalkaisija millimetreinä,

R osoittaa renkaan rakenteen – ks. säännön 3.1.3 kohta

400 on vanteen nimellishalkaisija millimetreinä

A tai U on renkaan ja vanteen asennuskokoonpano.

Kantavuusluku, nopeusluokka, valmistuspäivämäärä ja muut merkinnät esitetään 1. esimerkin mukaisesti.

3. **Rengasmerkinnän muodostavat merkinnät on järjestettävä seuraavassa esitetyllä tavalla ja seuraavassa esitettyyn järjestykseen:**

- kokomerkintä, joka määritellään säännön 2.17 kohdassa, on ryhmiteltävä edellä olevien esimerkkien mukaisesti, eli: 185/70 R 14 ja 185-560 R 400A tai 185-560 R 400U;
- huoltokuvaus, joka koostuu kantavuusluvusta ja nopeustunnuksesta, on sijoitettava välittömästi säännön 2.17 kohdassa määritellyn kokomerkinnän perään;
- tunnukset "tubeless", "reinforced" ja "M + S" voivat olla etäämpänä kokomerkinnästä.

LIITE IV

Kantavuusluvut

Li = kantavuusluku

kg = vastaava kuljetettava ajoneuvon massa

Li	kg	Li	kg	Li	kg	Li	kg
0	45	31	109	61	257	91	615
1	46,2	32	112	62	265	92	630
2	47,5	33	115	63	272	93	650
3	48,7	34	118	64	280	94	670
4	50	35	121	65	290	95	690
5	51,5	36	125	66	300	96	710
6	53	37	128	67	307	97	730
7	54,5	38	132	68	315	98	750
8	56	39	136	69	325	99	775
9	58	40	140	70	335	100	800
10	60	41	145	71	345	101	825
11	61,5	42	150	72	355	102	850
12	63	43	155	73	365	103	875
13	65	44	160	74	375	104	900
14	67	45	165	75	387	105	925
15	69	46	170	76	400	106	950
16	71	47	175	77	412	107	975
17	73	48	180	78	425	108	1 000
18	75	49	185	79	437	109	1 030
19	77,5	50	190	80	450	110	1 060
20	80	51	195	81	462	111	1 090
21	82,5	52	200	82	475	112	1 120
22	85	53	206	83	487	113	1 150
23	87,5	54	212	84	500	114	1 180
24	90	55	218	85	515	115	1 215
25	92,5	56	224	86	530	116	1 250
26	95	57	230	87	545	117	1 285
27	97,5	58	236	88	560	118	1 320
28	100	59	243	89	580	119	1 360
29	103	60	250	90	600	120	1 400
30	106						

LIITE V

Renkaan kokomerkintä ja mitat

Taulukko I

Ristikudosrenkaat (eurooppalaiset renkaat)

Koko	Mittavanteen leveyden koodi	Kokonaishalkaisija ⁽¹⁾ mm	Renkaan poikkileik- kausleveys ⁽¹⁾ mm	Vanteen nimellishalkaisija "d" mm
Poikkileikkaussuhde 95				
4.80-10	3,5	490	128	254
5.20-10	3,5	508	132	254
5.20-12	3,5	558	132	305
5.60-13	4	600	145	330
5.90-13	4	616	150	330
6.40-13	4,5	642	163	330
5.20-14	3,5	612	132	356
5.60-14	4	626	145	356
5.90-14	4	642	150	356
6.40-14	4,5	666	163	356
5.60-15	4	650	145	381
5.90-15	4	668	150	381
6.40-15	4,5	692	163	381
6.70-15	4,5	710	170	381
7.10-15	5	724	180	381
7.60-15	5,5	742	193	381
8.20-15	6	760	213	381
Poikkileikkaussuhde 88				
5.50-12	4	552	142	305
6.00-12	4,5	574	156	305
7.00-13	5	644	178	330
7.00-14	5	668	178	356
7.50-14	5,5	688	190	356
8.00-14	6	702	203	356
6.00-15 L	4,5	650	156	381
Poikkileikkaussuhde 82 ⁽²⁾				
155-13/6.15-13	4,5	582	157	330
165-13/6.45-13	4,5	600	167	330
175-13/6.95-13	5	610	178	330

Koko	Mittavanteen leveyden koodi	Kokonaishalkaisija ⁽¹⁾ mm	Renkaan poikkileik- kausleveys ⁽¹⁾ mm	Vanteen nimellishalkaisija "d" mm
155-14/6.15-14	4.5	608	157	356
165-14/6.45-14	4.5	626	167	356
175-14/6.95-14	5	638	178	356
185-14/7.35-14	5.5	654	188	356
195-14/7.75-14	5.5	670	198	356
Poikkileikkaussuhde 77				
5.9-10	4	483	148	254
6.5-13	4.5	586	166	330
6.9-13	4.5	600	172	330
7.3-13	5	614	184	330

⁽¹⁾ Toleranssi: ks. 6.1.4 ja 6.1.5 kohta.

⁽²⁾ Seuraavat kokomerkinnot hyväksytään: 185-14/7.35-14 tai 185-14 tai 7.35-14 tai 7.35-14/185-14.

Taulukko II

Millimetrisarja – Vyörenkaat (eurooppalaiset renkaat)

Koko	Mittavanteen leveyden koodi	Kokonaishalkaisija ⁽¹⁾ mm	Renkaan poikkileik- kausleveys ⁽¹⁾ mm	Vanteen nimellishalkaisija "d" mm
125 R 10	3.5	459	127	254
145 R 10	4	492	147	254
125 R 12	3.5	510	127	305
135 R 12	4	522	137	305
145 R 12	4	542	147	305
155 R 12	4.5	550	157	305
125 R 13	3.5	536	127	330
135 R 13	4	548	137	330
145 R 13	4	566	147	330
155 R 13	4.5	578	157	330
165 R 13	4.5	596	167	330
175 R 13	5	608	178	330
185 R 13	5.5	624	188	330
125 R 14	3.5	562	127	356
135 R 14	4	574	137	356
145 R 14	4	590	147	356
155 R 14	4.5	604	157	356
165 R 14	4.5	622	167	356

Koko	Mittavanteen leveyden koodi	Kokonaishalkaisija ⁽¹⁾ mm	Renkaan poikkileikkauksen leveys ⁽¹⁾ mm	Vanteen nimellishalkaisija "d" mm
175 R 14	5	634	178	356
185 R 14	5,5	650	188	356
195 R 14	5,5	666	198	356
205 R 14	6	686	208	356
215 R 14	6	700	218	356
225 R 14	6,5	714	228	356
125 R 15	3,5	588	127	381
135 R 15	4	600	137	381
145 R 15	4	616	147	381
155 R 15	4,5	630	157	381
165 R 15	4,5	646	167	381
175 R 15	5	660	178	381
185 R 15	5,5	674	188	381
195 R 15	5,5	690	198	381
205 R 15	6	710	208	381
215 R 15	6	724	218	381
225 R 15	6,5	738	228	381
235 R 15	6,5	752	238	381
175 R 16	5	686	178	406
185 R 16	5,5	698	188	406
205 R 16	6	736	208	406

⁽¹⁾ Toleranssi: ks. 6.1.4 ja 6.1.5 kohta.

Taulukko III

45-sarja – Vyörenkaat vanteissa "TR Metric 5"

Koko	Mittavanteen leveys	Kokonaishalkaisija	Renkaan poikkileikkauksen leveys
280/45 R 415	240	661	281

LIITE VI

Ilmarenkaiden mittausmenetelmä

- 1.1 Rengas asennetaan valmistajan tämän säännön 4.1.12 kohdan mukaisesti määrittelemään mittavanteeseen ja täytetään 3–3,5 barin paineeseen.
- 1.2 Paine säädetään seuraavasti:
- 1.2.1 tavalliset puolivyörenkaat: 1,7 bar;
- 1.2.2 ristikudosrenkaat jäljempänä esitettyyn paineeseen:

Kudosluku	Paine (bar)		
	Nopeusluokka		
	L, M, N	P, Q, R, S	T, U, H, V
4	1,7	2,0	—
6	2,1	2,4	2,6
8	2,5	2,8	3,0

- 1.2.3 tavalliset vyörenkaat: 1,8 bar;
- 1.2.4 vahvistetut renkaat: 2,3 bar;
- 1.2.5 T-tyyppiset tilapäiskäyttöön tarkoitetut vararenkaat: 4,2 bar;
2. Vanteeseen asennettua rengasta pidetään huoneenlämmössä vähintään 24 tunnin ajan, ellei tämän säännön 6.2.3 kohdassa toisin määrätä.
3. Rengaspaine säädetään uudelleen tämän liitteen 1.2 kohdassa määriteltyyn paineeseen.
4. Kokonaisleveys mitataan tulkilla kuudesta tasaisen välimatkan päässä toisistaan sijaitsevasta pisteestä suojakaarien tai -nauhojen leveys huomioon ottaen. Kokonaisleveydeksi otetaan korkein tällä tavalla saatu lukema.
5. Ulkohalkaisija määritellään mittaamalla suurin kehän pituus ja jakamalla näin saatu luku π llä (3,1416).

LIITE VII

Kuormitus-/nopeustestien menettely

1. RENKAAN VALMISTELU
- 1.1. Uusi rengas asennetaan valmistajan tämän säännön 4.1.12 kohdan mukaisesti määrittelemään testausvanteeseen.
- 1.2. Se paineistetaan jäljempänä olevan taulukon mukaiseen tarvittavaan paineeseen:

T-tyyppiset tilapäiskäyttöön tarkoitetut vararenkaat: 4,2 bar;

Nopeusluokka	Ristikudosrenkaat			Vyö-/run flat -renkaat		Puolivyörenkaat
	Kudosluku			Vakio	Vahvistettu	Vakio
	4	6	8			
L, M, N	2,3	2,7	3,0	2,4	2,8	—
P, Q, R, S	2,6	3,0	3,3	2,6	3,0	2,6
T, U, H	2,8	3,2	3,5	2,8	3,2	2,8
V	3,0	3,4	3,7	3,0	3,4	—
W	—	—	—	3,2	3,6	—
Y	—	—	—	3,2 ⁽¹⁾	3,6	—

(1) Nopeusluokkaa "Y" vastaava arvo "3,2" jäi tahattomasti pois muutossarjan 02 täydennyksestä 5, joka tuli voimaan 8.1.1995; sitä voidaan pitää kyseiseen täydennykseen tehtynä oikaisuna, joka on tullut voimaan tuona samana päivänä.

- 1.3. Valmistaja saa perustellusta syystä käyttää 1.2 kohdasta poikkeavia testipaineita. Silloin rengas paineistetaan kyseiseen paineeseen.
- 1.4. Renkaan ja pyörän muodostama kokonaisuus pidetään testaustilan huoneenlämmössä vähintään kolmen tunnin ajan.
- 1.5. Rengaspaine säädetään uudelleen tämän liitteen 1.2 tai 1.3 kohdassa määriteltyyn paineeseen.
2. TESTIN SUORITUS
- 2.1. Renkaan ja pyörän muodostama kokonaisuus asennetaan testiakselille ja painetaan sileäpintaisen testirummun ulkopintaa vasten, jonka halkaisija on 1,70 m ± 1 prosentti tai 2 m ± 1 prosentti.
- 2.2. Testiakselia kuormitetaan kuormalla, joka on 80 prosenttia
 - 2.2.1. suurimmasta kuormasta, joka vastaa nopeusluokkatunnuksella L–H varustettujen renkaiden kantavuuslukua,
 - 2.2.2. suurimmasta kuormasta, joka vastaa nopeusluokkatunnuksella "V" varustettujen renkaiden suurinta nopeutta 240 km/h (ks. tämän säännön 2.31.2 kohta),
 - 2.2.3. suurimmasta kuormasta, joka vastaa nopeusluokkatunnuksella "W" varustettujen renkaiden suurinta nopeutta 270 km/h (ks. tämän säännön 2.31.3 kohta),
 - 2.2.4. suurimmasta kuormasta, joka vastaa nopeusluokkatunnuksella "Y" varustettujen renkaiden suurinta nopeutta 300 km/h (ks. tämän säännön 2.31.4 kohta).
- 2.3. Testin aikana rengaspainetta ei saa korjata ja testikuormitus on pidettävä vakiona.
- 2.4. Testaustilan lämpötilan on oltava testin aikana 20 °C – 30 °C tai se voi olla korkeampi, jos valmistaja suostuu siihen.
- 2.5. Testi suoritetaan keskeytyksittä seuraavien yksityiskohtien mukaisesti:
 - 2.5.1. aika, joka kuluu nopeudesta nolla testin alkamisnopeuteen: 10 minuuttia;

- 2.5.2. testin alkamisnopeus: rengastyypille määritelty enimmäisnopeus (ks. tämän säännön 2.29.3 kohta), josta vähennetään 40 km/h sileäpintaisen pyörän halkaisijan ollessa 1,70 m $\pm$ 1 prosentti tai 30 km/h sileäpintaisen pyörän halkaisijan ollessa 2 m $\pm$ 1 prosentti;
- 2.5.3. nopeusasteikon välit: 10 km/h;
- 2.5.4. testin kesto kullakin nopeudella viimeistä lukuun ottamatta: 10 minuuttia;
- 2.5.5. testin kesto viimeisellä nopeudella: 20 minuuttia;
- 2.5.6. suurin testinopeus: rengastyypille määritelty enimmäisnopeus, josta vähennetään 10 km/h sileäpintaisen pyörän halkaisijan ollessa 1,7 m $\pm$ 1 prosentti, tai rengastyypille määritelty enimmäisnopeus sileäpintaisen pyörän halkaisijan ollessa 2 m $\pm$ 1 prosentti.
- 2.5.7. Renkailla, jotka soveltuvat enimmäisnopeuteen 300 km/h (nopeustunnus "Y"), testi kestää kuitenkin 20 minuuttia testin alkamisnopeudella ja 10 minuuttia testin viimeisellä nopeudella.
- 2.6. Yli 300 km:n tuntinopeuksille soveltuvien renkaiden arvioimiseksi tehtävässä toisessa testissä (ks. 6.2.1.1 kohta) noudatetaan seuraavaa menettelyä:
- 2.6.1. Testiakselia kuormitetaan kuormalla, joka on 80 prosenttia suurimmasta kuormasta, joka vastaa renkaan valmistajan määrittelemää enimmäisnopeutta (ks. tämän säännön 4.1.15 kohta).
- 2.6.2. Testi suoritetaan keskeytyksittä seuraavien yksityiskohtien mukaisesti:
- 2.6.2.1. 10 minuuttia nopeudesta nolla renkaan valmistajan määrittelemään enimmäisnopeuteen (ks. tämän säännön 4.1.15 kohta),
- 2.6.2.2. 5 minuuttia suurimmalla testinopeudella.
3. "RUN FLAT -JÄRJESTELMÄN" "TYHJÄN RENKAAN KÄYTTÖTILAN" ARVIOINTIMENETTELY
- 3.1. Uusi rengas asennetaan valmistajan tämän säännön 4.1.12 ja 4.1.15 kohdan mukaisesti määrittelemään testausvanteeseen.
- 3.2. Edellä 1.2–1.5 kohdassa kuvailtu menettely toteutetaan siten, että renkaan ja pyörän muodostamaa kokonaisuutta pidetään 1.4 kohdan mukaisesti testauksessa, jonka lämpötila on 38 °C $\pm$ 3 °C.
- 3.3. Venttiilin sisäke poistetaan ja odotetaan, kunnes rengas on tyhjentynyt kokonaan.
- 3.4. Renkaan ja pyörän muodostama kokonaisuus asennetaan testiakselille ja painetaan sileäpintaisen testirummun ulkopintaa vasten, jonka halkaisija on 1,70 m $\pm$ 1 prosentti tai 2,0 m $\pm$ 1 prosentti.
- 3.5. Testiakselia kuormitetaan kuormalla, joka on 65 prosenttia suurimmasta kuormasta, joka vastaa renkaan kantavuuslukua.
- 3.6. Testin alussa mitataan kaareva poikkileikkauksen korkeus (ZI).
- 3.7. Testaustila on säilytettävä testin aikana lämpötilassa 38 °C $\pm$ 3 °C.
- 3.8. Testi suoritetaan keskeytyksittä seuraavien yksityiskohtien mukaisesti:
- 3.8.1. aika, joka kuluu nopeudesta nolla testin vakionopeuteen: 5 minuuttia;
- 3.8.2. testausnopeus: 80 km/h;
- 3.8.3. testin kesto testausnopeudella: 60 minuuttia.
- 3.9. Testin päätteeksi mitataan kaareva poikkileikkauksen korkeus (Z1).
- 3.9.1. Kaarevan poikkileikkauksen korkeuden prosentuaalinen muutos testin alun ja lopun välillä lasketaan kaavalla $((Z1 - Z2) / Z1) \times 100$.
4. VASTAAVAT TESTAUSMENETELMÄT
- Jos käytetään muuta kuin edellä 2 ja/tai 3 kohdassa kuvailtua testausmenetelmää, sen vastaavuus on osoitettava.
-